

VII
D. ad 36987
g.

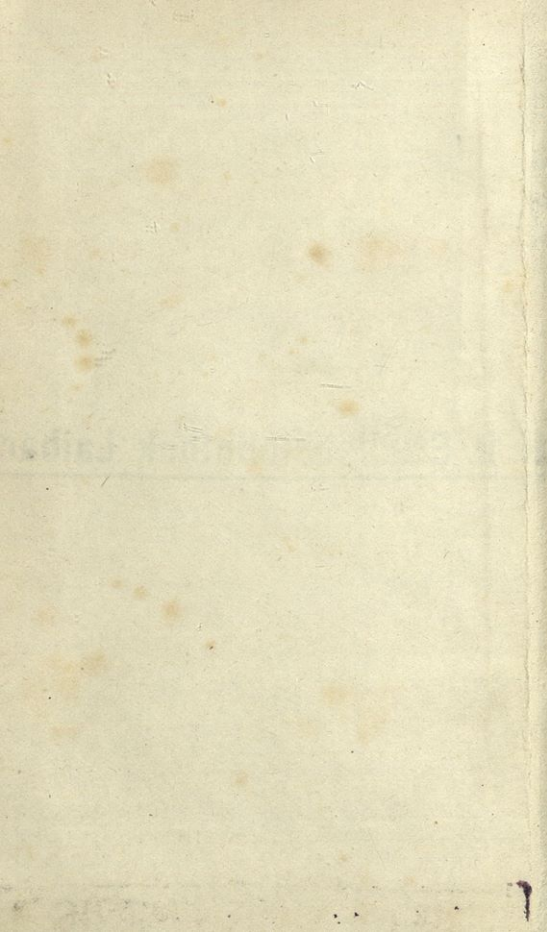
MARIJIN
OTROK

K. k. Studienbibliothek Laibach

36987, VII, 8, 9 (ad...)

MARIJIN OTROK.

Vodilo

za ude

Marijine družbe.

o o o

Drugi natis.

Priredil in založil

P. Lavrencij Göppel

Ord. Cist.

v Zatičini.

1910.

Tisk J. Krajec nasl. v Rudolfovem.

Št. 1863.

Natisek se dovoli.

Kn. šk. ordinarijat v Ljubljani, dne 1. maja 1909.

J. Flis, gen. vikar.

Zatičina, dne 25. marca 1909.

Fr. Gerard, opat.
Ord. Cist.

030041725

Št.

je bil ... sprejet ...

v

Marijino družbo

v

dné.

prednik.

Predgovor.

Ko so sv. Stanislaja Kostka nekdej vprašali, če ljubi Marijo, se mu je izpremenil obraz, in do solz ginjen je odgovoril ves goreč: „**Kako bi ne ljubil Marije, saj je moja mati!**“

Tako mislite tudi vi, krščanski mladeniči in dekleta. — Ljubite Marijo kot mater Gospodovo in kot mater vseh, ki so poklicani k zveličanju. Blagor vam, ako ostanete stanovitni v tej ljubezni;

zakaj prava ljubezen do Marije je, kakor pravijo svetniki, gotovo znamenje izvoljenja. Častite jo, ker ste otroci prave cerkve, v kateri se vedno izpolnjuje, kar je izrekla Marija v preroškem duhu: „Odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.“

— Češčenje Marijino je znamenje prave cerkve, in ljubezen do Marije je znamenje vseh dobrih otrok svete cerkve. Če tudi je tedaj češčenje Marijino vsem kristjanom potrebno, vendar je najpopolnejše in najiskrenejše češčenje Matere božje prihranjeno udom Marijine družbe, ki niso zadovoljni samo z navadno pobožnostjo, ampak se zavežejo ji popolnejše služiti in se prav resno

oklepajo Marije ter zbirajo krog njene zastave. Če se imenujejo drugi verniki častivci Marijini, imenujejo se družbeniki otroci Marijini; če so oni njeni služabniki, so ti njena izvoljena četa.

Krščanski mladenič, krščansko dekle, tudi ti imaš to posebno srečo, da se prištevaš k izvoljeni četi Marijinih otrok, k njeni ljubljeni družbi; Marija te je sprejela med svoje posebne otroke. Glej, za te je spisana ta knjižica; kaže naj ti pot k Mariji in po Mariji k Jezusu. Prebiraj rad njena pravila, vtisni si jih v srce, izpolnjuj jih v dejanju, in blagoslov božji bo s teboj.

Marija, prečista Devica, naj
blagoslovi to knjižico, da doseže
svoj namen. Ona naj razsvetljuje
bravce, jim utrjuje voljo in deli
moč, da bodo tudi živeli kot dobri
otroci božji in zvesti otroci Ma-
rijini in delovali v čast božjo, v
zveličanje svoje duše in v blagor
družbe!

Prvi del.

P o u k.

I. Nastanek in namen Marijine družbe.

1. Marijino družbo je **vpeljal na Flamskem rojeni P. Ivan Leunis** iz družbe Jezusove, ki je živel dalje časa v Rimu in bil učitelj v tamošnjem zavodu (1563). V srce je bolelo pobožnega redovnika in učitelja, ko je videl, kolike nevarnosti zapeljevanja pretijo od vseh strani neizkušeni mladini. Vnet za pravo srečo svojih učencev si je goreče prizadeval, da bi jih obogatil ne samo s temeljitim zna-

njem, ampak tudi s čednostmi in pravo pobožnostjo ter jih tako pripeljal na pravo pot in obvaroval pogube.

Prepričan, da ni primernejšega sredstva za to kakor goreče in otroško češčenje preblazene Device Marije, in dobrovedoč, da niso njegovi učenci nikjer bolj varni kakor pod njenim maternim vodstvom, si je prizadeval vsaditi v mlada srca svojih učencev posebno ljubezen in češčenje do Matere božje. Zato jih je zbiral vsak teden ob določenih dneh v svoji šoli, kjer je bil postavil majhen oltarček v čast Materi božji. Ko so se drugi gojenci igrali in si iskali posvetnega razvedrila, je opravljal pobožni redovnik s svojimi učenci nekatere molitve v čast Mariji, se z njimi pogovarjal o Marijinih čednostih in drugih nabožnih predmetih, jih poučeval o češčenju Matere božje in jim pravil o sreči tistih, ki stoje pod njenim varstvom. Predno so

se razšli, so zapeli kakšno pesem v čast nebeški kraljici.

To je bil začetek Marijinih družb ali kongregacij, — gorčično zrno, iz katerega je izrastlo veliko drevo, ki je svoje veje razprostrlo že črez vse dežele in dele sveta ter prineslo stoteren sad blagoslova in milosti.

Mladi gojenci so pod tem vodstvom rastle kakor v starosti tako tudi v modrosti in čednosti in so bili vsem učencem v lep vzgled. Kmalu se je oglasilo še mnogo drugih dijakov, ki so prosili za sprejem v to družbo. V šestih letih je število udov tako narastlo, da je bilo treba že leta 1569. razdeliti družbo v več oddelkov. Blagoviti sadovi te pobožne družbe: lepo versko vedenje udov, njih napredki v učenosti in vseh čednostih, so bili pač najlepši dokaz, kako ljuba je preblaženi Devici ta družba. Zato so jo bili papež Gregor XIII. leta 1584. kot

cerkveno družbo potrdili ter za dijakе povsod dovolili in priporočili.

Sveti Oče Sikst V., vnet častivec preblažene Device Marije, so dovolili, da se ustanovijo Marijine družbe za vse stanove. Obilni odpustki, s katerimi so papež Gregor XIII. in njihovi nasledniki obdarili to družbo, so mnogo pripomogli, da se je začela širiti po vseh deželah; kajti teh odpustkov so deležne vse družbe, ki se pridružijo prvotni rimski družbi. Še bolj pa se je jela družba širiti, ko so se očitno pokazali njeni obilni sadovi, ko so se zasvetile prelepe čednosti, ki so si jih udje pridobili pod varstvom mile nebeške kraljice. Spomnimo se le, da so bili udje Marijine družbe sv. Frančišek Salezij, sv. Karol Borom., angelska mladeniča sv. Alojzij in sv. Stanislaj ter mnogo drugih svetnikov.

Ni torej čuda, da so se Marijine družbe hitro razširile med

vsemi stanovi po celem svetu. Celo papeži, škofje, cesarji in kralji so bili njeni udje. Tako n. pr. papež Benedikt XIV., avstrijska cesarja Ferdinand II. in Ferdinand III., poljski kralj Sigismund itd. Posebno pa se dandanes ustanavljajo Marijine družbe po celem katoliškem svetu v čast nebeške kraljice, v veselje svete katoliške cerkve, v srečo tisoč in tisoč kristjanov.

2. Iz teh vrstic je že razviden **namen**, ki ga hoče doseči Marijina družba. Njen namen je namreč: ohraniti mladino v letih nevarnosti na potu nedolžnosti in čednosti; gojiti in pospeševati v srcih udov posebno in gorečo ljubezen do preblazene Device Marije, jih vzbujati k posnemanju njenih čednosti, navajati k zvestemu izpolnjevanju stanovskih dolžnosti in tako pod Marijinim varstvom zagotoviti časno in večno srečo udov, vzgojiti sveti katoliški cerkvi zvestih, udanih

sinov in hčerâ, človeški družbi pa ohraniti mladino nedolžno in krepostno ter vzgojiti vrlih, vzglednih mož, očetov in gospodarjev, dobrih in pobožnih ženâ, mater in gospodinj.

Da bi dosegla ta namen, ima Marijina družba tudi svoje shode, posebna predavanja in poučevanja, natančno nadzorovanje in vodstvo svojih udov ter posebna pravila, ki kažejo pot in stezo čednosti. Pred vsem pa bo v dosego tega namena pomagala svojim otrokom in častivcem Mati božjega Sinu, pomočnica kristjanov, preblazena Devica Marija.

II. Koristi.

Pobožnost do preblažene Device Marije je za pobožnostjo do najsvetejšega zakramenta in presv. Srca Jezusovega ne samo najlepša, temveč tudi najkoristnejša. Tisoč in tisoč kristjanov je že našlo v tej pobožnosti časno in večno srečo. Tu najde pravični kakor grešnik tolažbo v bridkosti, pomoč v stiski, rešitev v nevarnosti. Če velja to sploh o vsaki pobožnosti do Marije, potem velja še posebno o pobožnosti kakor se opravlja v Marijini

družbi; zakaj ta je bolj urejena in bolj živa, bolj obdarjena s potrebnimi sredstvi in nam jo sveta cerkev še posebno priporoča. Zato imamo od Marijine družbe premnogo koristi, splošnih in posebnih.

A. Splošne koristi

najlažje naštejemo z besedami, s katerimi našteva sv. Bernard koristi redovnega življenja:

- a) **Marijin otrok živi čistejše.** Predpodoba njegovega življenja je Marija, prizadeva si posnemati njeno čistost in svetost ter se zato skrbno varuje tudi najmanjšega greha.
- b) **Marijin otrok pade redkejše.** V skušnjavah lahko zaupa v varstvo in pomoč mogočne Device, saj se je posvetil njeni službi, svojih otrok pa Marija nikdar ne zapusti. Razven tega ga varujejo padca tudi pravila

Marijine družbe, posebno pa misel: jaz sem Marijin otrok!

c) **Marijin otrok vstane hitreje.** Mogoče je, da tudi Marijin otrok globoko pade, toda ni mogoče, da bi obležal. Marija, mati usmiljenja, mu bo podala svojo roko v pomoč in ga pripeljala k zdravniku, k spovedniku, kateremu bo razodel svoje dušne rane in se tako oprostil bremena greha.

d) **Marijin otrok živi bolj pazljivo;** kajti v Marijini družbi ga pouče, kako grd in ostuden je greh. Tu ga opozorijo na nevarnosti, ki mu pretijo, na zanjke in mreže satanove. Tako spoznava svoje sovražnike in njih zapeljivo vabljenje. Kaj je torej bolj naravno, kakor da pazi skrbno na samega sebe, da je bolj previden v svojem vedenju, da se skrbno ogiblje krajev in oseb, od katerih mu preti nevarnost.

e) **Marijin otrok dobi več milosti iz nebes.** Marija je posredovavka med Jezusom in ljudmi ter delivka milosti božjih. Komu pa bo izprosila in podelila več milosti kakor svojim otrokom, ki so se prostovoljno zavezali njej služiti!

f) **Marijin otrok umira z večjim zaupanjem.** Česa bi se pač imel bati Marijin otrok ob smrtni uri? Saj je bil Marijin v življenju, torej bo njen tudi v smrti. V življenju ga je učila svetega strahu pred grehom, ob smrtni uri pa mu bo delila nebeško tolažbo in ga varovala pred obupnimi mislimi. Marija, zgodnja danica, mu je bila v življenju zvezda vodnica, na večer življenja pa mu je zvezda večernica, ki ga vabi k sladkemu počitku in miru v Bogu.

g) **Marijin otrok bo hitrejšje rešen iz vic.** Že v življenju si prizadeva

delati pokoro za svoje grehe. Ker je ud Marijine družbe, prejema pogostejše svete zakramente in je večkrat pri sveti maši, vsled česar se mu odpusti mnogo časnih kazni. Poleg tega je tudi deležen vseh dobrih del, ki se opravljajo v Marijini družbi. Če pomislimo še, koliko odpustkov so podelili rimski papeži Marijini družbi, koliko molitev se opravlja za vsakega umrlega uda, posebno pa, da Marija svojih otrok v vicah nikakor ne pozabi, potem pač ne moremo dvomiti, da bo Marijin otrok kmalu rešen iz kraja očiščevanja.

- h)* **Marijin otrok prejme večje plačilo.** ker je opravil več zaslužnih del in si pridobil več čednosti. Toliko pobožnih shodov je obiskal, tolikokrat zatajil samega sebe, toliko zasmehovanja pretrpel od razuzdanih in lahko-

mišljenih tovarišev! Kolikokrat se je odtegnil posvetnemu razveseljevanju, kolikokrat povzdignil svoje srce k Bogu, koliko ur posvetil Mariji! Ali je morda vse to storil zastonj? O ne, Marija podoba pravice, poplača obilno tudi najmanjše delo, ki ga opravimo iz ljubezni do nje!

B. Posebne koristi

so **odpustki in pravice**, s katerimi so rimski papeži obdarili Marijino družbo.

Opomba. Da se more kdo udeležiti kakega odpustka, mora biti v stanu posvečujoče milosti božje in pobožno opraviti predpisano dobro delo in molitev. Ako hoče kdo zadobiti popolni odpustek, mora razun navadnih molitev za odpustek tudi še vredno prejeti zakrament sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa.

Odpustki, ki se jih more vsak ud Marijine družbe udeležiti, so sledeči:

a) **Popolni odpustki :**

1. na dan sprejetja v Marijino družbo;

2. na božič;

3. na praznik Gospodovega vnebohoda;

4. na praznik Marijinega brezmadežnega spočetja;

5. na praznik Marijinega rojstva;

6. na praznik Marijinega oznanjenja;

7. na praznik Marijinega očiščevanja;

8. na praznik Marijinega vnebovzetja;

9. ob smrtni uri; (tudi tedaj, če bi ne mogel prejeti sv. zakramentov, da se le popolnoma skesa svojih grehov in vsaj v srcu pobožno kliče Jezusovo ime, če bi ga ne mogel izgovoriti z ustmi);

10. na oba glavna družbena praznika; (tudi neudje dobé na ta dva praznika popolni odpustek, če

prejmejo sv. zakramente v družbeni cerkvi in molijo v papežev namen);

11. enkrat v tednu na dan družbenega shoda, če prejme sv. zakramente in obišče družbeno cerkev ali kapelo in moli v namen svetega Očeta;

12. udje, ki ne morejo obiskati družbenega svetišča in shoda, zadobé vendar dvakrat v letu popolni odpustek, če opravijo namesto tega v katerikoli cerkvi dolgo spoved in prejmejo presveto Rešnjo Telo.

Opomba. Vsak družbeni prednik lahko pripomore bolnim udom k popolnemu odpustku; v ta namen naj opomni bolnika, da naj tisti dan, ko je prejel sv. zakramente, potrpežljivo in udano prenaša bolezen in moli pred podobo križanega Zveličarja tri očenaše in česčenamarije v papežev namen.

b) Nepopolni odpustki 7 let in 7 kvadragen:

1. kadar spremi mrliča na pokopališče;

2. kadar moli za umirajočega ali ravnokar umrlega;

3. kadar je navzoč pri družbeni službi božji ali pridigi;

4. kadar se udeleži ob delavnikih sv. maše;

5. kolikorkrat izpraša svojo vest;

6. kolikorkrat obišče reveže, bolnike ali jetnike;

7. kadar spravi sovražnike.

Opomba. Kvadragna ali odpustek ene kvadragne pomeni odpustek 40 spokornih dni, kakor jih je sv. cerkev za nekatere grehe nalogala. Papeži so številu let odpustka večkrat pridejali enako število kvadragn.

c) Odpustki rimskih postaj.

Postaje so se ob času Gregorija Velikega imenovalle procesije in spokorni obhodi, ki so se vršili ob posebnih dnevih v kakšno določeno cerkev v mestu Rimu ali zunaj mesta. Kdor se je udeležil teh obhodov in procesij, je mogel zadobiti mnogo odpustkov. Ti od-

pustki se imenujejo odpustki rimskih postaj. Papež Gregor XIII. so podelili vse te odpustke tudi udom Marijine družbe, če v postnem času in drugih časih leta, kadar se vrše ti obhodi, v družbenem svetišču ali, če jim to ni mogoče, v kakšni drugi cerkvi ali kapeli pobožno izmolijo sedem očenašev in češčenamarij. Odpustki rimskih postaj so sledeči:

1. na novo leto, 2. na praznik sv. treh kraljev, 3. prvo, drugo in tretjo predpepelnično nedeljo po 30 let in 30 kvadragen; — 4. na pepelnično sredo, 5. četrto nedeljo v postu po 15 let in 15 kvadragen; — 6. cvetno nedeljo 25 let in 25 kvadragen; — 7. na veliki četrtek popolni odpustek; — 8. na veliki petek in veliko soboto po 30 let in 30 kvadragen; — 9. ostale postne dni po 10 let in 10 kvadragen; — 10. na veliko noč popolni odpustek; — 11. vsak dan v velikonočni osmini in na

belo nedeljo, 12. na praznik sv. Marka, 13. prve tri dni prošnjega tedna po 30 let in 30 kvadragen; — 14. na praznik Gospodovega vnebohoda popolni odpustek; 15. binkoštno soboto 10 let in 10 kvadragen; — 16. na binkoštni praznik in vsak dan v binkoštni osmini po 30 let in 30 kvadragen; — 17. tri kvatrne dni v mesecu septembru po 10 let in 10 kvadragen; — 18. tretjo adventno nedeljo 15 let in 15 kvadragen; — 19. prvo, drugo in četrto adventno nedeljo; — 20. tri kvatrne dni v adventu po 10 let in 10 kvadragen; 21. dan pred božičem 15 let in 15 kvadragen; — 22. na božič pri prvi sv. maši in zjutraj pri drugi sv. maši 15 let in 15 kvadragen; — 23. na božič pri tretji sv. maši popolni odpustek; — 24. na praznik sv. Štefana, sv. Janeza Evangelista in sv. nedolžnih otročičev po 30 let in 30 kvadragen.

d) Posebne pravice.

1. Vsi našteti odpustki se lahko obrnejo v prid dušam v vicah.

2. Udje lahko dobé vse imenovane odpustke v vsakem kraju, kjer prebivajo, če molijo v ondotni cerkvi in izpolnijo zahtevane pogoje.

3. Sv. maše, ki se opravljajo za umrle ude na družbenem oltarju, so združene s popolnim odpustkom za tiste, za katere se daruje sv. maša. Če pa je mašnik sam tudi ud Marijine družbe, potem je popolni odpustek združen z vsako sv. mašo za umrle ude, naj jo opravlja na kateremkoli oltarju.

III. Sestava.

Marijina družba se razločuje od drugih bratovščin vsled posebnih in natančnih pravil, vsled določenega razmerja med prestojniki, vsled ožje zveze udov med seboj: podobna je torej bistveno duhovnim družbam ali kongregacijam. Zato se tudi v ustanovnih listinah ne imenuje bratovščina, ampak kongregacija. Marijina družba je, kakor je rekel slavní jezuitski general Klavdij Akvaviva, dobro urejena duhovna vojska, ki se bojuje pod zastavo in vodstvom presv. Device Marije z ne-

šteto množico predrznih dušnih sovražnikov. Na čelu družbe stoji družbeno upravišтво, čegar naloga je voditi in nadzorovati družbo. Temelj in duša sestave pa so pravila, ki se bistveno ne smejo izpremeniti; sem spadajo tudi posebna pravila predstojnikov, v katerih je vsakomu določen njegov delokrog.

Tukaj sledijo postave ali splošna pravila, ki veljajo za rimsko družbo; ima pa vsaka družba pravico pri-
staviti tem pravilom še posebna, krajevnim razmeram primerna pravila, ki pa ne smejo občnim pravilom nasprotovati in morajo imeti škofovo potrdilo.

A. Splošna pravila.

1. Prečista Devica in Mati božja **Marija je glavna patrona Marijine družbe**; ona bo gotovo sprejela njo in vse družbenike v svoje posebno varstvo, saj je mati usmi-

ljenja, ki ljubi tiste, ki njo ljubijo, in varuje one, ki se zaupljivo k njej zatekajo. Zato naj jo družbeniki ne samo otroško ljubijo in časté kot svojo gospo, varihinjo in mater ter se zaupno k njej zatekajo, ampak si naj tudi vneto prizadevajo posnemati njene čednosti: ponižnost, čistost srca, nežno pobožnost in naj tako očito pred vsem svetom slavé njeno ime.

2. **Marijino družbo vodijo:** duhovni prednik, vodnik in dva pomočnika. Njim na strani stoji odbor, ki šteje 4—12 svetovavcev; eden izmed teh je tajnik. Ker zvestoba in pokorščina najbolj pospešujeta družbeni blagor, naj udje prednika, vodnika in sploh vse predstojnike spoštujejo in radi ubogajo.

3. Udje naj začnó, nadaljujejo in končajo **vsak dan** z Jezusom in Marijo! Vestno in pobožno naj opravlja Marijin otrok svoje **jutranje molitve** in se zahvali za varstvo v

pretekli noči; obudi naj vero, upanje in ljubezen ter izmoli en očenaš in eno češčenamarijo (ali tri češčenamarije) in molitev „**Salve Regina**“ („Češčena bodi, Kraljica“). Vsakemu udu se tudi prav iskreno priporoča, da naj bo, ako je mogoče, vsak dan pri sveti maši; tudi sv. rožni venec naj molijo Marijini otroci, ako utegnejo, vsak dan, posebno pa naj vestno molijo angelovo češčenje in molitve pred jedjo in po jedi. Svoja dnevna dela in opravila naj zvesto opravljajo in darujejo svoji nebeški materi Mariji in po njej Jezusu. Dan in dnevno delo naj vredno sklenejo s tem, da se zahvalijo za vse med dnevom prejete dobrote, skrbno izprašajo svojo vest (**tega naj nikdar ne opusté!**), skesano in ponižno prosijo za odpuščanje svojih grehov in izmolijo en očenaš in češčenamarijo (ali 3 češčenamarije), „**Pod tvoje varstvo pribežimo**“ in psalm „**Iz globočine**“.

4. Ker je večkratni **prejem sv. zakramentov** prav pripravno sredstvo za namen Marijine družbe, namreč pospeševati čednost in pobožnost, zato naj udje vsaj enkrat v mesecu in posebno ob praznikih Gospodovih in Marijinih prejmejo sv. zakramente, predstojniki pa še večkrat, če jim dovolijo spovednik. Vsak ud naj si izvoli svojega stalnega spovednika in ga naj ne premeni brez važnih vzrokov. Njemu naj razodene z vsem zaupanjem svojo vest in svoj dušni stan in se naj prepusti popolnoma njegovemu vodstvu. Koristno je, če opravijo udje jedenkrat v letu dolgo spoved, n. pr. za glavni praznik Marijine družbe.

5. Ob **nedeljah in praznikih** naj bodo družbeniki pridno pri službi božji, naj poslušajo božjo besedo in si jo vzamejo k srcu; opravljajo naj tudi druga dobra dela, pobožnosti in ljubezni n. pr. pobožno branje, molitev križevega

pota, obiskovanje bolnikov itd. Posebno pa naj obhajajo z večjo pobožnostjo imenitnejše Gospodove in Marijine praznike; prav lepo bi bilo, ko bi se pripravljali za večje praznike, posebno za glavni družbeni praznik s skupnimi duhovnimi vajami ali vsaj s kako večdnevno pobožnostjo. Zlasti pa naj Marijini otroci radi pogosto obiskujejo Jezusa, Sinu nebeške Matere, v najsvetejšem zakramentu in naj bodo posebni prijatelji tabernaklja.

6. Udje naj vredno cenijo pomen in namen **skupnih shodov**, ki se naj vrše najmanj enkrat v mesecu, in se jih naj redno udeležujejo, ker so prepotrebni za družbene namene in njih lastni prospeh. Skupni shodi bodo v srečo Marijinega otroka vedno ohranjali in poživiljali ogenj tiste gorečnosti, ki ga je navdajala ob sprejetju v družbo. Brez važnega vzroka ne sme nobeden ud odsoten

biti. Če kdo ne more priti k družbenemu shodu, naj se opraviči pri predniku; kajti če bi kdo večkrat brez vzroka opustil shod, moral bi ga prednik zaradi zanemarjanja družbenih pobožnosti izključiti iz družbe.

7. Ker **branje dobrih knjig** veliko prispeva k dušnemu napredku in ga tudi sveti očetje tako močno priporočajo, naj tudi udje Marijine družbe večkrat kaj lepega in pobožnega beró. Zato naj ima Marijina družba, ako je le mogoče, lastno knjižnico, v kateri naj bodo dobre knjige; teh si naj izposodijo družbeniki od knjižničarja, katerega imenuje prednik sam.

8. Udje naj skrbé za **sramežljivost** in **čistost srca**. Marijin otrok mora čisto živeti, skrbno se ogibati nevarnosti za nedolžnost in si ohraniti v vsakem oziru dobro ime. Razuzdanost in nezmernost, grdo govorjenje, ponočevanje, skrivne in grešne zveze: vse to

mu mora biti tuje. Sami brez staršev ali bližnjih zanesljivih sorodnikov naj ne hodijo udje ne v gostilne, ne na plese, ker so to velike nevarnosti za nedolžnost. — Zvesto naj izpolnjujejo božje in cerkvene zapovedi in svoje stanovske dolžnosti in naj dajejo udom in neudom vedno in povsod lep vzgled; tako bodo najbolj pokazali, da so vredni imenovani biti Marijini otroci.

9. Vsi udje naj se med seboj **odkritosrčno** in **iskreno ljubijo** ter si naj prizadevajo vedno ohraniti bratovsko ljubezen, mir in edinost. Drug drugega naj vzbujajo k vednemu napredku v pravi krščanski čednosti. Med seboj se naj spoštujejo, podpirajo, drug drugega napake potrpežljivo prenašajo, ogibajo pa se naj žaljenja, jeze, sovraštva, opravljanja, obrekovanja in sploh vsega, kar bi utegnilo kaliti ljubezen, mir in edinost. Vsi so otroci iste nebeške Matere,

naj bodo tedaj med seboj kot bratje in sestre.

10. Če zapusti kateri ud za dolgo časa ali za vselej kraj Marijine družbe, naj **naznani odhod** predniku in ga naj prosi za kako izpričevalo, da more tudi v tistem kraju, kamor odpotuje, obiskovati družbene shode, če je tam Marijina družba. Ker pa ostane tudi odsoten še vedno ud Marijine družbe, naj poroči od časa do časa predniku, kako se mu godi, in se naj priporoči molitvi Marijine družbe, vsaj enkrat v letu naj pismeno naznani predniku, da želi še ostati v Marijini družbi, da se je vnovič posvetil Mariji, da je prejel sv. zakramente. Ko bi tega ne storil tri leta zaporedoma, potem bi ga izbrisali iz števila udov. Povsod pa, kjer je, naj se spodobno in dostojno vede in si prizadeva izkazati se vrednega uda Marijine družbe in z dobrim vzgledom izpodbujati tudi druge k dobremu.

11. Če kateri **ud zboli**, naj ga prednik ali vodnik obiskuje in skrbi, da pravočasno prejme sv. zakramente za umirajoče; soudje pa naj molijo zanj. **Ako umre**, naj se vsi, če je mogoče, udeležé pogreba in svete maše, katero bo preskrbela Marijina družba na privilegiranem oltarju. Vsak ud pa mora zraven tega še celo osmino moliti psalm „Iz globočine“ ali kako drugo molitev za dragega rajnega. Posebno lepo bi bilo, ko bi vsak ud molil tudi sv. rožni venec za umrlega souda in daroval zanj enkrat sv. obhajilo.

12. Da ohranijo udje ta pravila v spominu in jih lažje izpolnjujejo, naj se **preberó enkrat v letu** n. pr. pri volitvi novega predstojništva ali pri drugi pripravi pri-
liki. Tudi predstojniki in drugi službeniki naj svoja pravila večkrat preberó, da jih morejo natančno izpolnjevati. — Vsi udje se naj trudijo in si vestno priza-

devajo, četudi niso pod grehom dolžni, vsa pravila Marijine družbe kar najnatančneje izpolnjevati, da bodo res Marijini in po Mariji tudi Jezusovi na veke.

B) Predstojništvo, njega volitev in njegove seje.

a) Predstojništvo.

Glavni voditelj (prednik) Marijine družbe je duhovnik, ki ga škof imenujejo. Predniku pomaga predstojništvo.

Predstojništvo obstoji iz vodnika (vodnice), dveh pomočnikov (pomočnic), tajnika (tajnice) in svetovavcev (svetovavk), katerih število (4—8) se ravna po številu udov ali po številu krajev, v katerih je družba razširjena. Dobro je, če je v vsakem kraju tudi eden nadzornik (nadzornica).

1. **Duhovni prednik**, ki ga — kakor smo ravno omenili — škof

določijo, je predstojnik cele Marijine družbe. On sprejema nove ude, predseduje shodom, določuje bogoslužna opravila, vodi volitve in ima odločilno besedo pri sprejemanju in izključenju udov. Volitve in vse naredbe predstojništva morajo biti od prednika potrjene.

2. Predstojništvo si voli družba sama. Njegova dolžnost je pod vodstvom in nadzorstvom duhovnega prednika paziti, da udje izpolnjujejo pravila in dolžnosti; s svojim vzgledom naj vzbujajo člani predstojništva v udih ljubezen do Marije in gojé prijazno in ljubeznivo medsebojno občevanje; posebno pa naj odločno odstranjujejo napake in varujejo ugled in dobro ime Marijine družbe.

b) Volitev predstojništva.

1. Vsi udje Marijine družbe naj si prizadevajo z molitvijo, s previdnim, pravilnim in nepristranskim postopanjem, da si izvolijo

vredno, zvesto in za družbeni blagor vneto predstojništvo.

2. Predstojništvo se voli enkrat v letu in sicer navadno pred glavnim družbenim praznikom.

3. Isti vodnik sme biti kvečjemu trikrat zaporedoma izvoljen.

4. Če umrje tekom leta kak član predstojništva ali zapusti tisti kraj, naj izvoli predstojništvo takoj novega člana; če se pa izprazni mesto vodnika, in je še precej časa do volitev, naj družba izvoli celo novo predstojništvo.

5. Le pravi udje smejo voliti in izvoljeni biti; začasno izključeni udje in novinci nimajo volilne pravice.

6. Volitev se vrši tako: Predstojništvo ima pravico in dolžnost določiti tri zveste in za družbeni blagor vnete ude, izmed katerih si potem družba izvoli **vodnika**. Te tri ude izvoli predstojništvo v svoji posebni seji po molitvi k Sv. Duhu

na sledeči način. Vsak član predstojništva zapiše na listek imena treh udov, ki jih ima pred Bogom in Marijo za vredne te časti in sposobne za to opravilo. Izmed onih treh udov, ki so dobili več kot polovico oddanih listkov, si izvoli družba **vodnika**. Imena teh treh udov naznani prednik po poklicu Sv. Duha zbranim udom Marijine družbe. Nato se pripno imena teh treh udov vsako na posebno „urno“, ki se potem postavijo na družbeni oltar pred podobo Matere božje. Vsak družbenik dobi jedno krogeljico in jo vrže v ono „urno“, na kateri stoji ime uda, ki ga hoče voliti za vodnika. Prednik prešteje potem glasove; kdor je dobil največ glasov, je vodnik.

7. **Pomočnika** sta ona dva, ki sta ostala po volitvi vodnika in sicer je prvi pomočnik tisti, ki je dobil za vodnikom največ glasov.

Nato se udom izid volitve tako naznani:

V večjo čast božjo, v povelicanje preblazene Device Marije in v duhovni prid naše družbe je bil (-a) po glosovanju izvoljen (-a) za vodnika (-ico) J. J., za prvega (-o) pomočnika (-ico) J. J., za drugega (-o) pomočnika (-co) J. J.

Potem se moli ali poje „Te Deum“ ali „Tebe Boga“. (Glej zadej.)

8. **Svetovavce** imenujejo v svoji seji: prednik, novoizvoljeni vodnik in oba pomočnika. Za svetovavce naj se izvolijo le dobri, zvesti in za družbeni prid vneti udje.

9. **Tajnika** voli izmed svetovavcev predstojništvo v soglasju s prednikom.

Novi svetovavci in tajnik se naznanijo pri prihodnjem shodu vsem udom.

c) Seje predstojništva.

1. Predstojništvo se zbere redno enkrat v mesecu k posvetovanju o družbenih zadevah v pričujočnosti prednika, v nujnih slučajih tudi večkrat.

2. Sejo otvori prednik z molitvijo „Pridi Sveti Duh“ in zaključizmolitvijo „Pod tvoje varstvo“.

3. V začetku seje prebere tajnik zapisnik zadnje seje.

4. Potem sledi posvetovanje o družbenih zadevah; mirno in ponižno, a odkritosrčno, jasno in odločno naj povedó posamezni člani svoje mnenje. Ko je prednik vse člane zaslišal, pretehta njih nasvete in opombe ter odloči. Po tem redu se rešuje točka za točko. Tajnik zapiše vse sklepe in važnejše nasvete v zapisnik.

5. Če tudi odloči večina glasov, vendar določba ne more biti veljavna brez prednikove potrdbe.

6. Pri koncu seje naj praša prednik člane, če želi še kdo kaj

svetovati, če so se pravila izpolnjevala, če je kdo zapazil v Marijini družbi kak nered, kako napako, da spozna, za koga ali za kaj mora posebno skrbeti.

7. Brez posebnega prednikovega dovoljenja ne smejo člani predstojništva o sejah ničesar poročati udom, še manj pa neudom.

C. Pravila predstojništva.

Da more predstojništvo svojo vzvišeno nalogo prav opravljati v čast presvete Device in družbeni blagor, mora:

1. predstojništvo v vseh družbenih zadevah slušati prednika.

2. Člani predstojništva naj se med seboj spoštujejo in ljubijo; večkrat naj se posvetujejo o družbenem stanju in vse zadeve naznačijo predniku.

3. Predstojništvo naj pazi na ude, ki mu jih je Marija izročila

v varstvo; pospešuje naj vedno in povsod ugled Marijine družbe.

4. Posamezni člani predstojništva naj vestno izpolnjujejo svoja pravila in dolžnosti.

a) Pravila vodnika (-ice).

1. Vodnik, katerega so družbeniki le v dobrem mnenju o njegovih čednostih povzdignili k tej časti, naj tudi s svojim vzglednim življenjem opraviči to visoko mnenje. Odlikuje naj se tedaj pred vsemi v češčenju presv. Device Marije, v prejemanju sv. zakramentov in v vestnem izpolnjevanju družbenih pravil.

2. Vodnik naj pazi, da tudi vsi udje vestno izpolnjujejo družbena pravila; vnema naj jih z besedo in vzgledom k dobremu in skrbi za blagor Marijine družbe kakor tudi za srečo posameznih udov.

3. Redno in pravočasno naj prihaja k shodom in sejam ter pazi

na red pri njih. Kadar je zadržan iz tehtnih vzrokov, naj obvesti svoja pomočnika, da ga nadomestujeta.

4. Če tudi je vodnik glava Marijine družbe, vendar je podložen predniku in ga naj v vseh družbenih zadevah vestno sluša, se ž njim posvetuje in v soglasju ž njim deluje.

5. Skrbno naj varuje ugled Marijine družbe in njeno dobro ime in to posebno, ako je v nevarnosti zaradi razuzdanosti katkega uda, katerega naj posvari v pravi krščanski ljubezni ali pa naznani predniku, da ga privede k zvestemu izpolnjevanju družbenih dolžnosti.

6. Če kateri ud zboli, naj ga obiskuje in naj skrbi, da udje zanj molijo in da bolnik pravočasno prejme svete zakramente za umirajoče. Ako bolnik umre, naj naznani vsem udom, da molijo za

njegovo dušo. Glede pogrebne slovesnosti naj se posvetuje s prednikom.

7. Skrbi naj, da pridejo vsi člani k mesečnim sejam, in da se sklepi tudi izvršujejo.

8. Samovoljno ne sme nobenega novince sprejeti, še manj pa kakega uda izključiti iz družbe. Sprejem in izključenje se določi v seji predstojništva; pred sejo se vodnik o tem lahko posvetuje s prednikom.

9. Vodnik naj večkrat pregleda tajnikov zapisnik in poroča o tem predniku; potrdi in podpiše naj s tajnikom in prednikom sprejemnice, račune in vse družbene listine. Kadar prevzame svojo častno službo, naj pregleda in podpiše vse družbene knjige in račune; ravno tako naj tudi stori, predno jo odloži, da najde njegov naslednik vse v najlepšem redu.

b) **Pravila pomočnikov (-ic).**

1. Pomočnika naj vodnika v vsem vztrajno podpirata z molitvijo, vzgledom, besedo in dejanjem; zato mora biti vedno med njima in vodnikom edinost in zastopnost. Večkrat naj se ž njim posvetujeta o družbenih zadevah, da lažje pospešujeta prid in blagor Marijine družbe.

2. Kakor vodnik, tako naj tudi pomočnika navajata ude z besedo in z dejanjem k zvestemu izpolnjevanju družbenih pravil in jim bodita v vsakem oziru v lep vzgled, posebno v prejemanju sv. zakramentov. Ude, ki se kaj pregreše, naj ljubeznivo posvarita ali pa naznanita predniku.

3. Redno in pravočasno morata prihajati k shodom in sejam. Njuno mesto je prvo za vodnikom; če je vodnik odsoten, ga nadomestuje prvi pomočnik in tega drugi pomočnik.

4. Pomočnika morata biti navzoča, kadar predloži tajnik vodniku

družbene knjige in račune, in kadar vodnik pri prevzetju ali odložitvi svoje službe podpisuje družbene račune itd.

c) Pravila tajnika (-ice).

1. Tajnik je navzoč pri vseh sejah predstojništva, kjer spisuje zapisnik družbenih posvetovanj.

2. Njegova naloga je dalje urejevati skrbno družbene knjige in sicer:

- a) družbeno spomenico, v katero zapisuje imena, stan, starost in kraj udov, čas sprejema in izključitve, kraj in dan smrti umrlih udov;
- b) zapisnik, v kterega zapisuje vsa bolj važna posvetovanja in sklepe predstojništva;
- c) letopis Marijine družbe; v to knjigo zapisuje nove volitve, posebne družbene slovesnosti in posamezne spomina vredne dogodke, ki zadevajo Marijino družbo. — Vsebina teh knjig

se sme objaviti le članom predstojništva.

3. Tajnik zapisuje družbene dohodke in stroške ter skrbi za vse redne družbene potrebe; vsake tri mesece mora predložiti vodniku in pomočnikoma (družbene) račune ter jim poročati o blagajničnem stanju. Izredne stroške dovoljuje le predstojništvo. O prejetih večjih darovih naj obvesti tajnik vodnika, da potem družba moli za dobrotnike. — Družbin denar se hrani v blagajnici, ki je odprta le predniku, vodniku in tajniku.

4. On oskrbuje tudi vsa pismena družbena opravila in podpisuje s prednikom in vodnikom vse družbene listine.

5. Nadzoruje naj družbine shode in naznani predniku in vodniku odsotne ali prepozno prihajajoče ude.

6. Pred volitvijo novega predstojništva naj sklene vse račune

in jih predloži predniku, vodniku in pomočnikoma v potrdilo.

d) Pravila svetovavcev (svetovavk).

1. Svetovavci so zaradi svoje višje službe dolžni drugim z dobrim vzgledom svetiti v pobožnosti, pridnosti in izpolnjevanju družbenih pravil.

2. Redno naj prihajajo k sejam in naj povedó svoje mnenje brez strahu po svoji vednosti in vesti, kakor mislijo, da je najboljše v družbeni prid in blagor, vendar pa naj ne ostanejo trdovratno pri svojem mnenju.

3. Njih dolžnost je pravočasno odvrniti vsako nevarnost, ki bi utegnila zmanjšati ugled Marijine družbe.

D. Sprejem in izključitev.

a) Sprejem v Marijino družbo.

1. V Marijino družbo naj se sprejemajo le taki, ki so na

dobrem glasu ali vsaj ne na slabem, ki si resno prizadevajo živeti po sv. katoliški veri, tako da se ni bati, da bi morala družba zavoljo njih kaj trpeti na svojem ugledu, ki so one starosti, onega stanu in poklica, za kakršnega je družba osnovana, in ki imajo v resnici trdno voljo izpolnjevati družbene dolžnosti in srčno željo postati Marijini otroci.

2. Kdor želi biti sprejet v Marijino družbo, naj se obrne naravnost do prednika ali vodnika, ki naj predloži to prošnjo pri prihodnji seji predstojništvu; če ga predstojništvo v soglasju s prednikom spozna za sposobnega, naj se sprejme na poskušnjo.

3. Imena tistih, ki so na poskušnjo sprejeti, se naznanijo pri prihodnjem shodu vsem udom; poskušnja sama pa naj traja najmanj 2—3 mesece. Med tem časom naj se pripravljanci redno udeležujejo shodov in naj se na-

tanko pouče o vseh družbenih pravilih in zadevah. Pripravlanci nimajo še nobenih pravic in tudi odpustkov Marijine družbe niso deležni, dokler niso popolnoma sprejeti v družbo.

4. Če pripravljanec med tem časom ni zadostil vsem zahtevam, naj se mu sprejem ali popolnoma odreče ali pa čas poskušnje podaljša. Če pa je poskušnjo dobro prestal in si med tem časom z vzglednim življenjem resno prizadeval vrednega se storiti te velike sreče biti prištet posebnim služabnikom in varovancem Marijinim, naj ga predstojništvo sprejme, in sprejem naj se še enkrat naznani vsem udom, da se vsak ud še lahko oglasi, če ima gledé sprejema kakšne pomisleke. Ako njegovemu sprejemu nič ne nasprotuje, naj se pripravlja z vrednim prejemanjem sv. zakramentov na sprejem v Marijino družbo in naj pristopi na dan slovesnega spre-

jema k sv. obdajilu, da se udeleži popolnega odpustka.

5. Slovesni sprejem se vrši po navadi o glavnem družbenem prazniku ali o kakem večjem Marijinem prazniku v družbeni cerkvi. Pri sprejemu dobi vsak ud sprejemnico in svetinjo Matere božje; oboje naj skrbno hrani in visoko čisla kot dragocen spomin tega dneva.

6. Po sprejemu se zapišejo imena novih udov in dan sprejetja v družbeno spomenico.

7. Če prosijo udje drugih družb za sprejem, naj postopa predstojništvo v vsakem slučaju previdno. Sprejem takih udov naj se naznani dotični družbi, da se zapiše njihov prestop v spomenico, v kateri so bili prej vpisani.

b) Izključitev iz Marijine družbe.

Kdor je bil enkrat sprejet v Marijino družbo, ostane njen ud in je deležen vseh njenih odpust-

kov in dobrih del, če tudi si izvoli drugi stan ali zapusti družbeni kraj. Ker pa ima družba pravico in dolžnost skrbeti za svoj ugled in za dosego svojega namena, ima tudi pravico in dolžnost mlačne ude začasno ali za vselej izključiti. Gledé izključitve veljajo sledeča pravila:

1. Pravico kakšnega uda izključiti ima prednik, ki pa se naj poprej posvetuje s predstojništvom.

2. Nemarnega uda naj prednik najprej ljubeznivo posvari. Če pa kljub prijaznemu posvarilu in opominu noče pustiti manjših pregreškov, ki pa vendar kalijo mir in ljubezen, naj ga prednik začasno izključi iz družbe, to je: prepove naj mu obiskovanje shodov. Začasno izključeni udje izgubé vse pravice Marijine družbe, ne smejo niti voliti, niti voljeni biti, tudi svetinje ne smejo javno nositi; vendar pa morajo svoje dolžnosti vestno izpolnjevati.

3. Če se začasno izključeni ud ne poboljša v treh mesecih, ali če se iz istih vzrokov dva ali trikrat začasno izključi, naj ga prednik izključi za vselej.

4. Za vselej in takoj se izključi tisti ud, ki daje s svojim življenjem očitno pohujšanje in dela družbi sramoto in ki pretrga vsako zvezo z družbo.

5. Način izključitve je odvisen od njenih vzrokov. Prednik naznani dotičniku njegovo izključenje ali natihoma z opominom, naj se ne udeležuje več shodov, ali pa naznani javno pri prihodnjem shodu, da je I. I. izključen iz Marijine družbe; če pa je bilo veliko in očitno pohujšanje vzrok izključitve, potem naj prednik na shodu izključitev svečano prebere.

6. Izključen ud vrne družbi sprejemnico in svetinjo, družba pa

mu vrne njegovo lastnoročno podpisano posvečenje. Njegovo ime se izbriše iz družbene spomenice, v kateri se zaznamuje dan izključitve.

IV. Življenje Marijinega otroka.

Kakšne dolžnosti prevzame ud Marijine družbe, kažejo družbena pravila. Pravila so vodilo, po katerem mora uravnati svoje življenje, zrcalo, ki mu kaže, ali je izpolnil upe in nadeje, ki jih je gojila o njem Marijina družba, ali ne. Bere in premišljuje naj jih torej pogosto, da jih nikdar ne pozabi in vedno bolj razume, kaj zahteva od njega Marija, njegova mati in kraljica, Tukaj navedemo.

le še nekatere točke, ki kažejo, kaj ima družbenik pred vsem storiti.

Dober ud Marijine družbe ljubi, časti in slavi Marijo, je res Marijin otrok in imenuje Marijo svojo mater. Toda mati zahteva, da je njen otrok tudi njen učenec in služabnik, da gleda na njen vzgled in živi po njeni volji. S svojim življenjem mora tedaj ud Marijine družbe kazati, da je res to, kar se imenuje: pravi Marijin otrok. „Le tisti,“ pravi blaženi Rihard, „so pravi otroci Marijini in zaslužijo to lepo ime, ki si prizadevajo tako živeti, kakor je živela Marija.“ Kdor hoče torej živeti kot Marijin otrok, mora živeti po Marijinem vzgledu in se posebno odlikovati v goreči **molitvi** in v krščanskih **čednostih**.

A. Molitev Marijinega otroka.

„Brez molitve ni zveličanja.“
„Kdor zna dobro moliti, zna tudi

dobro živeti.“ — To je neomahljiva resnica, ki jo je Bog sam razodel, izkušnja že toliko in tolikokrat potrdila, in ki je utemeljena v naši naravi. Zato nas sveto pismo tolikokrat opominja k molitvi: „Prosite in boste prejeli, iščite in boste našli, trkajte in se vam bo odprlo.“ „Molite neprenehoma“ itd. Vsi potrebujemo namreč milosti božje, kajti „Brez mene ne morete ničesar storiti,“ pravi naš Zveličar; sv. Avgustin pa nas opominja: „Bog rad deli svoje milosti, toda le onemu, ki za nje prosi.“ — Otrok Marijin! moli torej rad in posnemaj v molitvi svojo nebeško mater.

Kako zelo je pač **Marija ljubila molitev!** Njeno življenje je bilo življenje neprestane molitve in pobožnosti. V molitvi je preživela svoja otroška leta v jeruzalemskem templju in nazareški hišici; pri molitvi jo je našel angel, ko ji je prinesel pozdrav iz nebes. Njene

misli so bile vedno pri Bogu ne le pri molitvi, ampak tudi pri vsakem delu in opravilu. Vedno je imela svojega Stvarnika pred očmi, nikdar ni pozabila na pričujočnost božjo. — Taka je torej mati! Ali sme potem njen otrok zanemarjati molitev? O ne, ampak prizadevati si mora za pravo pobožno molitev! Brez hrepenenja po pobožnosti ne moreš biti pravi ud Marijine družbe, ne moreš biti Marijin služabnik, kajti brez pobožnosti bi tvoje srce ne bilo pri Bogu, bilo bi prazno in brez ljubezni božje, torej tudi brez ljubezni do njegove Matere, do Marije. Brez duha pobožnosti bi opuščal tudi predpisane molitve ali jih vsaj redko in mlačno opravljal, zanemarjal svoje dolžnosti, redko in mlačno prejemal sv. zakramente, izgubil ljubezen do čednosti in skrb za češčenje svoje nebeške matere. — Kaj bi ti še ostalo od Marijinega otroka? Nič drugega,

kakor prazno ime in tudi tega ne bi dolgo nosil; kajti naravna posledica tvoje mlačnosti bi bil ali izstop ali pa sramotna izključitev iz Marijine družbe. Prizadevaj si torej z vsemi močmi, prilastiti si pravo pobožnost; kajti ona ti je, ako hočeš biti Marijin služabnik, ravno tako potrebna, kakor vojaku hrabrost, modrijanu modrost, učnjaku učenost.

Pred vsem pa moli rad v **mladosti**. Ta leta so najvažnejša leta tvojega življenja, leta odločitve, leta setve. Toda ta leta so tudi najnevarnejša, ker so skušnjave tako hude, neizkušenost tako velika, volja tako slaba. Če je tedaj molitev potrebna, je v mladosti najbolj potrebna. Ako hočeš biti dober otrok Marijin, ako hočeš ostati čist in nedolžen, potem moli in ne nehaj moliti! Moli za milost, prosi za pogum, za natančno izpolnjevanje svojih dolžnosti, za pomoč posebno ob uri skušnjav,

prosi za sveto mladost, za dobro izvolitev stanu, ki je odločilna za čas in večnost.

Tvoja molitev naj bo **dobra**, naj ne prihaja le iz ust, ampak naj izvira iz srca. Kadar moliš, spomni se živo pričujočnosti trojedinega Boga, pred katerim se tresejo angelski kori in mu neprenehoma pojo čast in slavo.

Moli **pobožno in spoštljivo**; pazi skrbno na svoje zadržanje, na svoje misli! Brezmiselno odmomljati celo vrsto molitev in molitvic — to se ne pravi moliti! „Kako se predrzneš zahtevati, da te naj Bog usliši, če ti samega sebe ne slišiš?“ pravi sv. Ciprijan.

Moli **ponižno**: „Molitev ponižnega oblake predere.“ Moli **zaupno in stanovitno**; kajti vernemu zaupanju in stanovitni molitvi je Bog obljubil uslišanje. Moli v **imenu Jezusovem**, v zvezi ž njim, v zaupanju nanj, v njegovem duhu,

po njegovem ukazu. Posebno pa opravljaj jutranje in večerne molitve, molitve pred jedjo in po po jedi zbrano in pobožno, s srcem, ne samo z ustnicami. Povzdigni med dnevom pri svojih delih in opraviilih večkrat s srčnim vzdihom svojega duha k Jezusu; tako boš pri molitvi delal in pri delu molil. Udeležuj se rad svete maše tudi ob delavnikih in mudi se z veseljem pri Jezusu v tabernaklju posebno ob nedeljah. Prejemaj pogosto z živo vero sv. zakramente in zajemaj s srčno pobožnostjo iz teh studencev življenje milosti.

Blagor ti, otrok Marijin, če si prizadevaš za tako pobožnost! Nikdar ti ne bo treba potem objokovati svoje mladosti. Izkusil boš, da je res v molitvi časna in večna sreča, da je resničen izrek velikega apostola narodov, sv. Pavla: „Pobožnost je za vse koristna in

ima obljubo sedanjega in prihodnjega življenja.“

(I. Tim. 8, 4.)

B. Čednosti Marijinega otroka.

Marija ni iskala ničesar, kar je od tega sveta; za čast, bogastvo, veselje in sploh za posvetne dobrote, po katerih posvetni ljudje tako hrepene, se ni zmenila. Edini predmet njenih želja in njenega hrepenenja je bil Bog in kar je božjega; zato je bilo tudi njeno življenje čisto in sveto, njeno srce vrt vseh čednosti.

Tudi tvoje srce, otrok Marijin, išče miru in sreče. To hrepenenje tvojega srca se bo izpolnilo in utešilo, če je obrneš tja, kjer je res mir in sreča doma — k Bogu. Ne oziraj se torej na gladko cesto, po kateri hiti svet za zapeljivim in minljivim veseljem, ampak poprimi se ozke poti čednosti in hodi srečno po njej, saj steza čednosti je pot v nebesa! — Tvoje srce

je vrt; ne pusti, da bi se v njem šopirilo trnje strasti, ampak goji v njem cvetke krščanskih čednosti.

1. Pred vsem naj cvetó v vrtu tvoje duše **tri božje čednosti**. Tvoje srce naj vedno oživlja živa vera, katero kaži očitno v vsem svojem življenju, tvojo dušo naj navdaja trdno upanje doseči nebeško slavo, ki ti je obljubljena; pa pred vsem naj gori v tvojem srcu sveta ljubezen do Boga in bližnjega, kajti ljubezen je popolnost krščanskega življenja, kakor pravi sv. Avguštin. Obudi tedaj večkrat tri božje čednosti in skrbi, da bodo v resnici vedno cvetele v tvojem srcu!

2. Marijin otrok naj **zatajuje samega sebe**. Marija je mati bolečin! celo njeno življenje je bilo zatajevanje; kot mati Zveličarjeva je zvesto hodila ž njim po potu križa od njegovega rojstva do smrti na lesu križa. „Pod križem je stala njegova mati,“ stala je vztrajna in neupogljivo, če tudi

vtopljena v morje bridkosti in trpljenja. — Zato, otrok Marijin, ne smeš bežati pred vsako nezgodo, sicer ne bi imel pravice imenovati se Marijin otrok. Vadi se torej v zatajevanju samega sebe, spremeljaj svojo nebeško mater na potu križa! Gospoduj črez svoja nagnjenja, ne daj se voditi svojeglavnosti, ampak vodnik naj ti bode vest in dolžnost. Prenašaj hrabro vse zopernosti in težave vsakdanjega življenja, opravljaj pridno in stanovitno tudi najtežja in najzopernejša dela, kroti svojo čutnost in bodi zmeren v jedi in pijači! Ubogaj rad svoje stariše in predstojnike, bodi odkritosrčen, ponižen, sramežljiv, miroljuben in potrpežljiv. Ravnaj se vedno po opominu sv. pisma: „Vse kar se ti prigodi, sprejmi; in prenašaj bolečine in imej potrpljenje v svoji ponižnosti!“ (Sirah II. 4.)

3. Marijin otrok naj skrbi pred vsem za **čistost duše in telesa**. Ma-

rija, tvoja mati in kraljica, je tista Devica, katere čistost celo angeli občudujejo; Marija je devica devic. Čista in neomadežana je bila že v svojem spočetju, čista in neomadežana celo svoje življenje. Da bi njeno čistost počastila, poslala je presv. Trojica angela k njej z veselim naročilom, da bo postala mati Zveličarjeva; deviški sv. Jožef je bil njen ženin in varih, in deviškemu sv. Janezu jo je izročil njen na križu umirajoči Sin. Zato želi deviška mati, da se tudi njeni otroci odlikujejo zlasti v sveti čistosti, ki se mora prav posebno imenovati njena čednost. — Ali ne zahteva Marija tega po pravici? Ali bi ne bila prevelika predrznost, ko bi se kdo imenoval Marijinega otroka in bi si ne prizadeval za čednost sv. čistosti? Ali bi ne bilo sramotno za Marijo, ki je mati prečista, mati nedolžna, če bi se o njej reklo, da sprejema v število svojih otrok take, ki so

umazali in vrgli od sebe belo obleko nedolžnosti?

Marija te torej ne more sprejeti za svojega otroka, če ne odstraniš iz svojega srca vsaj vsakega smrtnega greha in si ne prizadevaš za nedolžnost, to prelepo obleko njenih otrok. Večje nesreče bi pač ne bilo za te kakor izguba nedolžnosti, ker bi potem ne bil več Marijin otrok! Zato bodi previden, ker so ti od vseh strani zanke nastavljene. Varuj se grešnih priložnosti, kajti kdor nevarnost ljubi, se v njej pogubi. Oblači se spodobno in svojemu stanu primerno. Išči le poštenega veselja; pazi, kaj bereš; glej, s kom občuješ! Ogibaj se skrbno vsake družčine, vsakega kraja, kjer bi se ne upal javno nositi svetinje svoje nebeške matere! Če te napadajo skušnjave, spomni se, da si Marijin otrok in reci samemu sebi: „Tega ne smem storiti, to bi žalilo mojo nebeško mater!“

Zatekaj se k molitvi, kajti „molitev je najmočnejše orožje zoper skušnjave,“ pravi sv. Bernard. Bojuj se torej hrabro in stanovitno s tem orožjem zoper sovražnike svoje duše, kajti brez boja ni zmage, brez zmage pa ni krone! Naj bodo sovražniki še tako mnogoštevilni, naj bodo boji še tako hudi, ti ne obupaj: Marija, ki je strla glavo peklenški kači, se bojuje s teboj! Le kliči jo zvesto in zaupno na pomoč, časti jo, ljubi jo, posnemaj njen vzgled, in potem se ti ne bo treba nikogar bati!

Posebno pa si boš zagotovil varstvo nebeške matere, če boš rad obiskoval njenega Sinu v zakramentu **presv. Rešnjega Telesa**. Pred tabernakljem boš dobil na Marijino priprošnjo vseh milosti katerih potrebuješ, da premagaš sovražnike svoje duše. Ako hočeš čist ostati, prejemaj zlasti rad svete zakramente. Zakrament sv. pokore je duhovna kopel, v kateri

se duša očisti vseh madežev. Če si bil tako nesrečen, da si omaževal belo obleko Marijinih otrok, glej: tukaj jo zopet lahko očistiš, in Marija te bo zopet sprejela na prejšnje mesto. Pri sv. obhajilu pa zajemaš nadnaravno življenje milosti, saj prejmeš Njega, ki je vir vseh milosti, začetnik življenja!

Če si boš tako prizadeval za belo obleko nedolžnosti in se varoval zlasti smrtnega greha, potem bodi prepričan, da bo Marija z veseljem zrla na te, in sladko plačilo ti bo zavest: jaz sem Marijin otrok!

Sklep.

Zdaj poznaš, ljubi otrok Marijin, po kateri poti imaš hoditi po vzgledu in volji svoje nebeške matere; zdaj veš, kaj zahteva od tebe Marijina družba: da se moraš po vzgledu Marijinem odlikovati v pobožnosti, ponižnosti, v zatajevanju samega sebe, v čistosti in nedolžnosti srca, da si tako pod

njenim mogočnim varstvom pridobiš pravo popolnost. To je pot do tvoje sreče, pot do večnega življenja. Hodi torej po tej poti, izvoli si kakor Marija **najboljši del**: služi Bogu, reši svojo dušo, svojo edino, dragoceno, neumrjočo dušo! Skrbi pa tudi za zveličanje drugih, pripelji jih mnogo k Mariji in po Mariji k Jezusu. Nihče ne zahteva od tebe velikih, nenavadnih del; izpolnjuj le zvesto in natančno svoje dolžnosti, tako boš na tihem s svojim vzgledom blagodejno vplival na srca vseh, ki te poznajo, jih vzbujal k čednostnemu življenju, pripomogel k njih časni in večni sreči ter tako deloval v smislu Marijinem. O glej, kako lepo nalogo imaš kot otrok Marijin! Izpolnjuj jo natanko, kakor si obljubil pri slovesnem sprejemu v Marijino družbo. Blagor ti, otrok Marijin, če si izpolnil svojo nalogo in živel kot zvest otrok Marijin in dober otrok božji! Že na tem svetu bo

v tvojem srcu mir in sreča doma, in kadar ti zazvoni poslednjo uro, se boš ločil lahko mirno od tega sveta s sladko zavestjo, da nisi zastonj živel. Ker si bil priden učenec, zvest služabnik in udan otrok Marijin, glej: zdaj prihaja tvoja nebeška mati, da te izroči svojemu Sinu in prejmeš za plačilo krono večnega življenja, prideš v veselje Gospodovo, kjer boš pri Mariji v družbi angelov in svetnikov užival Boga blažen, neskončno blažen na veke.

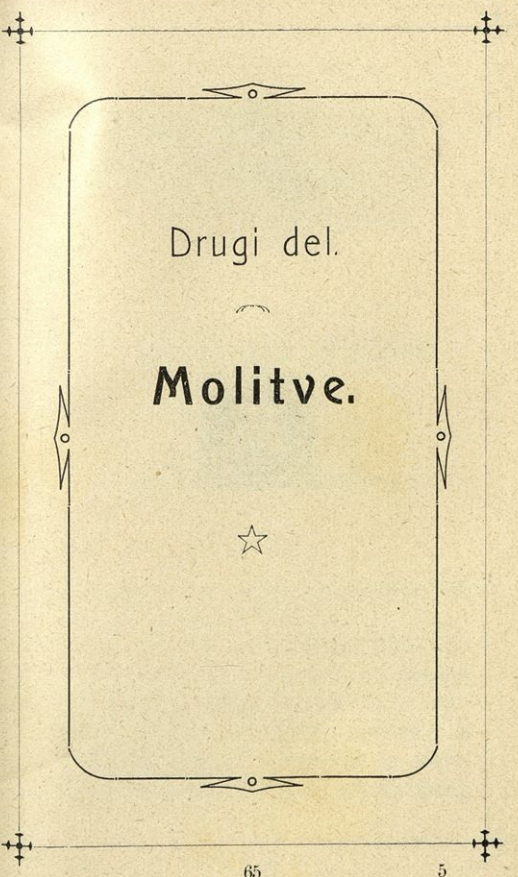
O da bi se tako zgodilo! Zaforej **ostani zvest**, kakor si obljubil na dan sprejema; hodi po poti čednosti, poslužuj se pripomočkov, ki ti jih daje Marijina družba. Bodi vzgleden in zvest družbenik in ostal boš otrok božji in otrok Marijin na veke.

„Mir in milost vsem, ki se ravnaajo po tem vodilu!“ (Gal. 6.)

Marija kot otrok v molitvi.

Drugi del.

Molitve.

I. Družbene molitve.

1. Vsakdanje družbene molitve.

Zjutraj.

Oče naš. Češčena Marija (ali trikrat Češčena Marija).

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej,

naša pomočnica, svoje milostljive
oči v nas in pokaži nam po tem
revnem življenju Jezusa, blago-
slovljeni sad svojega telesa. O mi-
lostljiva, o dobrotljiva, o sladka
Devica Marija!

Zvečer.

Oče naš. Češčena Marija (ali
trikrat Češčena Marija.)

*Pod tvoje varstvo pribežimo, o
sveta božja Porodnica, ne zavrzi
naših prošenj v naših potrebah,
temveč reši nas vselej vseh ne-
varnosti, o častitljiva in blagoslov-
ljena Devica, naša gospa, naša
srednica, naša besednica! S svojim
Sinom nas spravi, svojemu Sinu
nas priporoči, svojemu Sinu nas
izroči!*

Psalm „Iz globočine“. (Za umrle
ude.)

Iz globočine kličem k tebi, Go-
spod, * Gospod, usliši moj glas.

Naj poslušajo tvoja ušesa * glas
moje prošnje.

Ako boš gledal na grehe, Go-
spod, * Gospod, kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, * in za-
voljo tvoje postave zaupam v tebe,
Gospod.

Moja duša se zanaša na njegovo
besedo, * moja duša zaupa v Go-
spoda.

Od jutranje straže pa do noči*
naj Izrael zaupa v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje,
* in pri njem je obilno odrešenje.

In On bo Izraela odrešil * od
vseh njegovih hudobij.

Gospod, daj jim večni mir in
pokoje.

In večna luč naj jim sveti.

Naj počivajo v miru. Amen.

2. Molitve pri sejah in volitvah družbenega predstojništva.

Pred posvetovanjem.

Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in užgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojega Duha, in prerojeni bomo.

O. In prenovil boš obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v istem Duhu spoznali, kaj je prav, in se vedno veselili njegove tolažbe. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Češčena Marija . . .

V. Z ljubljnim Sinom nas blagoslovi,

O. Devica Marija!

Po posvetovanju.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi

naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

Češčena Marija . . .

V. Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi,

O. Devica Marija!

3. Molitve in obredi pri shodih.

Če je mogoče, naj se bere pred začetkom pobožnosti nekoliko časa kaj izpodbudljivega.

Predstojništvo ima lastne prostore pri Marijinem oltarju ali drugje na primernem prostoru.

Ko pride prednik, se zapojô nekatere kitice kake Marijine pesmi; nato opravi vodnik predpisane molitve, pri katerih drugi odgovarjajo v navadnem redu.

Pred govorom.

Vodnik; Veni, Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quae tu creasti pe-
ctora.

Družbeniki: Qui dic-
ceris Paraclitus,
Altissimi donum
Dei,
Fons vivus, ignis ca-
ritas,
Et spiritalis unctio.

V. Tu septiformis
munere,
Digitus paternae
dexteræ,
Tu rite promissum
Patris,
Sermone ditans gut-
tura.

D. Accende lumen
sensibus,
Infunde amorem
codibus,
Infirma nostri cor-
poris

O pridi, Stvarnik
Sveti Dub,
Obišči duše ver-
nikov;
Napolni srca z mi-
lostjo,
Ki so od tebe
ustvarjena.

Ime je tvoje to-
lažnik
In dar Boga naj-
višjega,
Ljubezen, ogenj,
živi vir,
Duhovno pomazi-
ljenje.

Sedmerovrstni da-
rovnik,
Očetove desnice
prst,
Obljubljen od Oče-
ta si,
Deliš darove go-
vora.

Prižgi počutkom na-
šim luč,
Ljubezen svojo v
srca vlij,
Slabost telesa na-
šega

Virtute firmans
perpeti.

V. Hostem repellas
longius,
Pacemque dones
protinus;
Ductore sic te prae-
vio
Vitemus omne no-
xium.

Družb. Per te sci-
amus, da, Patrem
Noscamus atque Fi-
lium,
Teque utriusque
Spiritus,
Credamus omni tem-
pore.

V. Deo Patri sit
gloria,
Et Filio, qui a
mortuis
Surrexit, ac Pa-
raclito
In saeculorum sae-
cula. Amen.

V. V. Emitte Spi-
ritum tuum et
creabuntur.

D. O. Et renovabis
faciem terrae.

Krepčaj z močjo
nezmagano.

Odvрни moč sov-
ražnika,
In stanoviten mir
nam daj,
Naj tvoja roka vodi
nas
In zla obvarje vsa-
kega.

Ti uči nas, spo-
znati prav
Očeta in Sina bo-
žjega,
Naj verjemo, da
iz obeh
Izhajaš ti, o Sveti
Duh.

Bogu Očetu bodi
čast,
In Sinu, ki je od
mrtvih vstal,
In Duhu Tolaži-
telju
Od vekomaj do ve-
komaj. Amen.

V. Pošlji svojega
Duha, in prero-
jeni bomo.

O. In prenovil boš
obličje zemlje.

V. Oremus.

Deus, qui corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de eius semper consolatione gaudere. Per Christum, Dominum nostrum.

Molimo.

O Bog, ki si srca vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil, daj nam, da bomo v istem Duhu spoznali, kaj je prav, in se vedno veselili njegove tolažbe. Po Kristusu, Gospodu našem.

Družb. Amen.

O. Amen.

Potem ima prednik kratek nagovor ali pouk. — Po nagovoru so oznanila (volitev predstojništva, izročanje njegove oblasti itd.), potem sledi pobožnost takole:

Po govoru.

Zdrava, morska zvezda,
Mila božja Mati
Ter vselej Devica,
Raj odpri nam zlati!
Boljša druga EVA,
Daj nam sreče prave,
Ker spremenil angel
Je ime ti v AVE!
Steri grehov sponse,
Pelji nas k svetlobi,

Vsega zla nas varuj,
Vseh dobrot nam dobi
Skaži se nam Mater!
Prošnje Sin tvoj jemlji,
Ki za naš greh rojen
Bil je tvoj na zemlji!
O Devica prva,
Vselej najbolj mila,
Ti nas boš rešila,
Čistost podelila!
Daj življenje sveto,
Varno pot dodeli,
Jezusa naj večno
Gledamo veseli! Amen.

V. Prosi za nas, sveta božja
Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo. Obvaruj, prosimo te,
o Gospod, na priprošnjo Device
Marije to družbo vsake navarnosti
in milostljivo jo reši, ki s poniž-
nim srcem pred teboj kleči, vseh
zalezovanj sovražnikov. Po Kristusu
Gospodu našem.

V. Amen.

Lavretanske litanije.

(Odpustek 300 dni vsakikrat.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica, —

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista, —
Mati brezmadežna,
Mati nedolžna,
Mati deviška, —
Mati ljubezniva,
Mati čudovita,
Mati dobrega sveta, —
Mati Stvarnikova,
Mati Odrešenikova,
Devica najmodrejša, —
Devica častitljiva,
Devica hvalevredna,
Devica mogočna, —
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice, —
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna, —
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna, —
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata, —
Skrinja zaveze,

Vrata nebeška,
Zgodnja danica, —
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih, —
Pomoč kristjanov,
Kraljica angelov,
Kraljica očakov, —
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučencev, —
Kraljica spoznavavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov, —
Kraljica brez madeža izvirnega
greha spočeta,
Kraljica presvetega rožnega venca,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

Pod tvoje varstvo pribežimo, o
sveta božja Porodnica, ne zavrzi

naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Podeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. (Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

Nato sledi Marijina antifona, ki se ravna po času cerkvenega leta, in sicer:

(Od 1. adventne nedelje do božiča.)

Premila Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je

padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od Svetega Duha.

Molimo. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju spoznali učlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

(Od božiča do svečnice.)

Premila Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabri-

elovih ust prejela oznanjenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Božja Porodnica, prosi za nas!

Molimo. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, te prosimo, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri smo bili vredni, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, tvojega Sina. (Amen.)

(Od svečnice do velikega četrтка.)

Zdrava, o nebes Kraljica;
Zdrava, angelov gospa;
Zdrava korenina; zdrava vrata,
Iz katerih svetu luč je prisijala.
O veséli se, Devica slavna,
Nad vse krasna,
Bodi zdrava, o prelepa,
Prosi za nas Kristusa!

V. Dovoli, naj te hvalim, o sveta Devica.

O. Daj mi moč zoper sovražnike svoje.

Molimo. Podeli nam, milostljivi Bog, pomoč v naši slabosti, da ki obhajamo spomin svete božje Porodnice, s pomočjo njene priprošnje od svojih grehov vstanemo. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

(Od velike sobote do 1. nedelje po binkoštih.)

Raduj se, Kraljica nebeška, aleluja.
Zakaj On, ki si ga bila vredna nositi, aleluja.

Je vstal, kakor je rekel, aleluja.
Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjem svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil; daj, prosimo, da po njegovi

Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. (Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

(Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češčena bodi, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni, večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslужila, s pomočjo Svetega Duha

pripravil, daj, da bomo, ki se nje-
nega spomina veselimo, po njenih
milostljivih prošnjah prihodnjega
zla in večne smrti rešeni. (Po istem
Kristusu, Gospodu našem. Amen.)

Molitev k svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri služabnik,
ki ga je Gospod postavil nad svojo
družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da postanemo vredni obljub
Kristusovih.

Molimo. Naj nam pomaga, pro-
simo te, Gospod, zasluženje že-
nina tvoje presvete Matere Marije,
da nam bo po njegovih priprošnjah
podeljeno, česar naša slabost ne
more doseči. (Ki živiš in kraljuješ
od vekomaj do vekomaj. Amen.)

Molitev k svetemu Alojziju,

drugemu družbenemu zaščitniku.

V. O kako lep je čist rod v svet-
lobi svoje čednosti.

O. Zakaj njegov spomin je večn,
ker je poznan pri Bogu in pri ljudeh.

V. Prosi za nas, sveti Alojzij.

O. Da postanemo vredni obljud
Kristusovih.

Molimo. O Bog, delivec ne-
beških milosti, ki si v angelskem
mladeniču sv. Alojziju združil ob-
čudovano nedolžnost z enako vi-
sokim spokornim duhom, podeli nam
po njegovih zaslugah in prošnjah,
da ga v pokori posnemamo, če ga
nismo sledili v nedolžnosti. Po Kri-
stusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Molitve za bolne ude.

1. Molimo za bolnega brata J. J.

Neskončno dobrotljivi nebeški
Oče, usmili se svojega bolnega slu-
žabnika in podeli mu na Marijino
in našo prošnjo, da bi ti mogel zopet
z novimi močmi služiti v sveti cerkvi.
Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Češčena Marija . . .

2. Molimo za bolno sestro J. J.

O dobrotljivi Jezus, tolažba in pomoč vsem, ki v tebe zaupajo, prosimo te ponižno zavoljo tvojega bridkega trpljenja in zavoljo priprošnje prečiste Device Marije: podeli svoji bolni služabnici izgubljeno zdravje, ako ji je v zveličanje. Ako jo pa po svoji volji pokličeš s sveta, ji pa podeli mirno smrt in večno življenje pri sebi in Bogu Očetu in Sv. Duhu vekomaj.

O. Amen.

Češčena Marija . . .

3. Molimo za umirajočega (o) J. J.

O premili Jezus, ljubitelj duš! Prosimo te po smrtnih bridkostih tvojega presvetega Srca in po bolečinah tvoje brezmadežne Matere, očisti v svoji sv. krvi dušo našega umirajočega brata (umirajoče sestre).

V. Srce Jezusovo, ki si tudi prestalo smrtne bridkosti.

O. Usmili se umirajočega (-oče).

Jezus, Marija, Jožef, vam izročamo njegovo (njeno) dušo!

Jezus, Marija, Jožef, stojte mu (ji) na strani v zadnjem boju!

Jezus, Marija, Jožef, naj združen (a) z vami mirno izdihne svojo dušo!

Molitve za rajne ude.

1. Molimo za umrlega brata (umrlo sestro) J. J.

Prosimo te, o Gospod, usmili se duše našega umrlega brata (umrle sestre); očisti jo in podeli ji delež svojega odrešenja.

O. Amen.

Češčena Marija . . .

2. Molimo za vse umrle ude naše družbe.

Iz globočine kličem k tebi, Gospod, * Gospod, usliši moj glas.

Naj poslušajo tvoja ušesa * glas moje prošnje.

Ako boš gledal na grehe, Gospod, * Gospod, kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, * in
zavoljo tvoje postave zaupam v
tebe, Gospod.

Moja duša se zanaša na nje-
govo besedo, * moja duša zaupa
v Gospoda.

Od jutranje straže pa do noči *
naj Izrael zaupa v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje,
* in pri njem je obilno odrešenje.

In On bo Izraela odrešil * od
vseh njegovih hudobij.

V. Gospod, daj jim večni mir
in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

Molimo. O Bog, ki deliš od-
puščanje in ljubiš človeško zveli-
čanje; pri tvoji dobrotljivosti te
prosimo, da sprejmeš rajne ude,
sorodnike in dobrotnike naše družbe,
po priprošnji blažene Marije, vedno
Device, in vseh svojih svetnikov v
družbo večnega zveličanja.

O. Amen.

Molitve za družbo.

V. Spomni se, o Marija, svoje družbe.

O. Katera je tvoja last od začetka.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za mrtve ude.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Sijona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo. Prosimo te, o Gospod, odvrni na priprošnjo preblazene Device Marije od te družbe vse težave. Milostno podeli vsem udom, da bodo kljub vsem sovražnim nasprotstvom izpolnjevali družbena pravila in se tako večno zveličali. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem, - in da se ti vdanega skazem, - ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, - sebe popolnoma vsega. - Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, - varuj me, brani me kakor svojo last in posest.

Spomni se, o premila Devica Marija, - da še nikdar ni bilo slišati, - da bi bila ti koga zapustila, - ki je pod tvoje varstvo pribežal, - tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica in Mati; - k tebi pridem,

in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim; - nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, - temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

(300 dni odpustka vsakikrat. - Pij IX. 11. dec. 1846.)

Marijina pesem.

Prednik blagoslovi z roko ude.

Potem gredo pred tabernakelj obiskat in počastit Jezusa, Marijinega Sina in prejmejo duhovno sv. obhajilo. (Glej za-
dej: „Počeščenje presv. Rešnjega Telesa“.)

Molitev za vse potrebe.

(Moli se po litanijah ob nedeljah in praznikih; pri shodih se opusti.)

Ponižno te prosimo, Gospod, razveži milostno naših grehov vezi, in po prošnjah svoje izvoljene Ma-

tere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov ohrani nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše družine v vsej svetosti. Očisti grehov in hudobije vse naše sorodnike in prijatelje, in napolni jih z lepimi čednostmi. Podeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino. Skaži milost našim prijateljem in neprijateljem. Obvaruj to duhovnijo z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in povodnji; in podeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., vso našo duhovsko in svetno gosposko in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes na nas in ostani vedno pri nas. - Po

Gospodu našem Jezusu Kristusu,
tvojem Sinu, ki s teboj živi in kra-
luje v edinosti Svetega Duha, Bog
od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno
pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija (Tri-
krat.) Čast bodi.

4. Molitve in obredi pri slo- vesnem sprejemu v Marijino družbo.

1. Prednik zapoje himno „Veni creator
Spiritus“, katero nadaljujejo vsi družbe-
niki. (Glej str. 72.)

2. Nato sledi kratek nagovor na one,
ki želé sprejeti biti v družbo.

3. Po nagovoru se prižgó sveče, ki
so si jih sprejemanci s seboj prinesli.

4. Pevci pojó nato eno ali dve kitici kakšne Marijine pesmi; med tem blagoslovi prednik družbene svetinje:

V. *Adiutorium nostrum in nomine Domini.*

O. *Qui fecit cœlum et terram.*

V. *Domine exaudi orationem meam.*

O. *Et clamor meus ad te veniat.*

V. *Dominus vobiscum.*

O. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus. Omnipotens sempiternus Deus, qui sanctorum tuorum effigies sculpi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriæ oculis meditemur: haec quaeso numismata in honorem ac memoriam, beatissimae Virginis Mariae, matris Domini nostri Jesu Christi, et . . . (tu se imenujejo ostali sveti družbeni zaščitniki) adaptata benedicere † et sanctificare † digneris: et praesta, ut quicumque coram illis beatissimam Virginem et . . . suppliciter

colere et honorare studuerit, illorum meritis et obtentu a te gratiam in praesenti, et aeternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum Dominum nostrum.

O. Amen.

Nato pokropi svetinje z blagoslovljeno vodo.

5. Tajnik pokliče zdaj sprejemance po imenu:

Tisti, ki hočejo biti sprejeti v Marijino družbo, najstopijo bliže. I. I.

Imenovani stopijo k oltarju prebl. Device Marije ali na prostor, ki je za to določen. Tu sedi prednik; na njegovi desni strani stoji vodnik, na levi tajnik, pred njim pa sprejemanci. Tajnik se obrne nato k predniku z besedami:

Tajnik: „Častiti oče! Pričujoči pristrčno želé pospeševati v sebi in drugih česčenje prebl. Device Marije in zato iskreno prosijo, da bi jih sprejeli v našo Marijino družbo.“

Prednik: „S posebnim veseljem slišim to vašo željo. Da se pa še bolj prepričamo o njeni resničnosti, odgovorite z razločnim glasom na

vprašanja, ki vam jih bo stavil vodnik te družbe.“

Vodnik: „Ali res želite sprejeti biti v družbo preblažene Device Marije, da bi se v njej popolnoma posvetili službi našega Gospoda Jezusa Kristusa in njegove preblažene in deviške Matere Marije?“

Sprejemanci: „Želimo iz celega srca.“

Vodnik: „Ali si hočete res prizadevati, da boste v tej družbi s pobožnostjo pospeševali gorečnost za čednosti, s krotkostjo medsebojno ljubezen in z lepim vzgledom poboljšanje bližnjega?“

Sprejemanci: „Hočemo.“

Vodnik: „Ali obljubite natanko izpolnjevati družbena pravila in vse, kar vam v družbenih zadevah ukažejo predstojniki te družbe?“

Sprejemanci: „Obljubimo.“

Vodnik: „Za koliko časa se zavežete izpolnjevati to obljubo?“

Sprejemanci: „Za vedno.“

Prednik: „Ker torej resno želite v tej družbi služiti Bogu in Mariji Devici, vas rad sprejemem v to Marijino družbo, ki je tukaj kánonično ustanovljena v čast... (brezmadežno spočeti Devici Mariji). Ker ima naša družba nalogo in dolžnost na prav poseben način častiti preblaženo Devico in Mater božjo in si prizadevati za pravo in temeljito čednost, položite tedaj svojo obljubo vpričo vseh družbenikov k nogam Marijinim. Da pa bo vaš dar prijeten kraljici svetnikov, združite se s sveto cerkvijo, ki je mati svetnikov na zemlji in ki nas je sprejela v svoje naročje, da bi nas pripeljala k pravi svetosti in nam z lučjo resnice svetila v teminah tega življenja. Združite se z njo s tem, da obnovite ono veroizpovedanje, po katerem ste postali njeni otroci, kakor nas opominja sv. Pavel: „S srcem se veruje v pravičnost, z ustmi se pa priča v zveličanje.“

Zdaj moli eden glasno (nicejsko-konstantinopolitansko) veroizpovedanje, drugi pa stojé z gorečo svečo v roki in molijo tiho za njim:

Jaz J. J. verujem in priznam trdno vse, kar je izraženo v veroizpovedanju, ki se ga poslužuje sveta rimska cerkev; namreč:

Verujem v edinega Boga, Očeta vsegamogočnega, Stvarnika nebes in zemlje: vseh vidnih in nevidnih stvari. In v edinega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega, edinorojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj: Boga od Boga, luč od luči, pravega Boga od pravega Boga; rojenega, ne ustvarjenega, z Očetom istega bitja, po katerem je vse ustvarjeno. Kateri je zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes (tukaj se pripognejo vsi z desnim kolenom) **in je meso nase vzel po Svetem Duhu iz Marije Device ter se učlovečil.** Ki je križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in umrl ter bil v grob položen. Tretji

dan pa je vstal od smrti po besedah pisem. In je šel v nebesa. Sedi ob desnici Očetovi. In bo zopet prišel s častjo sodit žive in mrtve; in njegovega kraljestva ne bo konca. Verujem v Svetega Duha, Gospoda in oživljevalca, kateri izhaja iz Očeta in Sina, kateri se z Očetom in Sinom enako moli in časti, kateri je govoril po prerokih. Verujem v eno sveto katoliško in apostolsko cerkev. Spoznavam en krst v odpuščanje grehov. Verujem v vstajenje mrtvih in življenje prihodnjega veka. Amen.

To pravo katoliško vero, brez katere se ne more nihče zveličati, katero zdaj prostovoljno priznavam in se je resnično oklepam, ravno to sveto vero hočem z božjo pomočjo čisto in nepopačeno ohraniti in priznavati do zadnjega vzdih svojega življenja in skrbeti, da jo tudi moji podložniki in oni, ki so moji skrbi izročeni, priznavajo, učé in oznanujejo, ter se po njej ravnaajo.

Zdaj stopi 5 ali več sprejemancev k evangelijski knjigi, položi svojo desno roko nanjo in pravi z jasnim in razločnim glasom :

„To obljubim, zagotovim in prisežem, kakor resnično mi Bog pomaga in njegov sv. evangelij.“

Nato pravi **prednik**: „Izgovorite tedaj pred vso družbo in zbranimi verniki očitno in slovesno svoj lepi in plemeniti sklep: Marijo vedno in na prav poseben način ljubiti in častiti jo s pobožnim, resnično krščanskim življenjem.“

Vsi sprejemanci molijo zdaj kleče z gorečo svečo v roki na glas in v presledkih sledeče lastnoročno podpisano posvečenje.

Posvečenje :

„Presveta Devica, — in Mati božja Marija, — jaz . . . — sem sicer nevreden(-na), — da bi tebi služil(-a); pa zaupam v tvoje ljubeznivo in usmiljeno Srce — ter si vpričo svojega angela variha in vseh božjih svetnikov izvolim

danes tebe — za svojo gospo — zavetnico in mater. — Trdno sklenem, da ti bom vedno zvesto služil(a); — in skrbel(a) bom po svojih močeh, — da ti bodo služili tudi drugi. — Zato te prav srčno prosim, preljuba Mati, — sprejmi me v svojo družbo — in stori, — da ti bom vsekdar dober otrok. — O mila Mati, — bodi mi na strani pri vseh mojih delih; — in izprosi mi milost, — da nikdar ne žalim tebe in tvojega Sina — ne v mislih, — ne v besedah, — ne v dejanju. — Spominjaj se me vedno — in stoj mi na strani ob smrtni uri! — Amen.“

Potem podá klečé vsak sprejemanec predniku najprej svečo in nato lastnoročno podpisano posvečenje. Sveče jemlje predniku iz rok tajnik, posvečenja pa vodnik; oba polagata to na primeren prostor; posvečenja se potem shranijo v arhivu. Nato poda tajnik predniku svetinjo; ta jo poda vsakemu sprejemancu v poljub in mu jo obesi okrog vratu z besedami:

Accipe signum
Congregationis ad
corporis et animae
defensionem, ut di-
vinæ bonitatis gra-
tia et ope Mariae,
Matris tuæ, aeter-
nam beatitudinem
consequi merearis.
In nomine Patris †
et Filii et Spiritus
Sancti. Amen.

Sprejmi družbeni
znak v dušno in te-
lesno varstvo, da
boš z milostjo božje
dobrotljivosti in s
pomočjo Marije,
svoje Matere, do-
segel večno zveli-
čanje. — V imenu
Očeta † in Sina in
Sv. Duha. Amen.

*Po teh besedah podá vodnik predniku
sprejemnico; ta jo izroči novemu udu v
znamenje njegovega sprejetja v Marijino
družbo. Ko je vsak ud prejel svetinjo in
sprejemnico, pravi prednik proti udom
obrnjen:*

Ad maiorem Dei
gloriam, in laudem
beatissimæ Virgi-
nis Mariae, in spi-
rituale huius Con-
gregationis bonum
secundumque po-
testatem, a Summo
Pontifice mihi de-
latam, vos in nu-
merum Sodalium
nostræ Congrega-
tionis sub titulo...

V večjo čast bo-
žjo, v počeščenje
preblaženi Devici
Mariji, v duhovni
prid tej družbi, —
po oblasti, ki so mi
jo podelili sveti Oče,
vas sprejemem v šte-
vilo udov naše dru-
žbe, ki je v tej cer-
kvi kanonično usta-
novljena v čast...
(Marijinemu brez-

(immaculatae Conceptionis) in hac ecclesia fundatae suscipio et participes facio omnium gratiarum et fructuum, omnium privilegiorum et indulgentiarum, quae sancta Romana Ecclesia ipsi primariae Congregationi Romae concessit. In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Suscipiat vos Christus in numerum confratrum nostrorum, et suorum famulorum. Concedat vobis tempus bene vivendi, locum bene operandi, constantiam bene perseverandi, et ad aeternae vitae hereditatem feliciter perveniendi: etsicut nos hodie fraterna caritas spiritualiter iungit in terris, ita

madežnemu spočetju). Naklanjam vam vse milosti in dobrote, vse pravice in odpustke, ki jih je sveta rimska cerkev podelila prvi in glavni Marijini družbi v Rimu. — V imenu Očeta † in Sina in Sv. Duha. Amen.

Naj vas sprejme Kristus v število naših udov in svojih služabnikov. Podeli naj vam, da bi krščansko živeli in veliko dobrega storili, da bi bili stanovitni do konca in srečno dospeli k dedščini večnega življenja. In kakor nas danes tukaj družijo medsebojna ljubezen, tako naj nas dobri Bog, ki po-

divina pietas, quae
dilectionis est auc-
trix et amatrix, nos
cum fidelibus co-
niungere dignetur
in coelis. Amen.

spešuje in ljubisveto
ljubezen, enkrat pri-
druži izvoljenim v
nebesih. Amen.

*Prednik se obrne k oltarju in druž-
beniki pojó kakšno Marijino pesem ali
sledéči 132. psalm:*

Ecce quam bo-
num et quam iucun-
dum, * habitare
fratres in unum.

Sicut unguentum
in capite, * quod de-
scendit in barbam,
barbam Aaron.

Quod descendit
in oram vestimenti
eius, * sicut ros
Hermon qui descen-
dit in montem Sion.

Quoniam illic
mandavit Dominus
benedictionem, * et
vitam usque in sae-
culum.

Gloria Patri et
Filio * et Spiritui
Sancto.

Glej! kako dobro,
in kako prijetno je, *
ako bratje skupaj
prebivajo.

Kakor mazilo na
glavi, * ki kaplja na
brado, brado Aro-
novo.

Ki kaplja na rob
njegovega obla-
čila; * kakor rosa
Hermonska, ki pada
na goro Sijon.

Zakaj tam daje
Gospod blagoslov *
in življenje na veke.

Slava Očetu in
Sinu * in Sv. Duhu.

Sicut erat in principio, et nunc et semper * et in saecula saeculorum.
Amen.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

Namesto tega se lahko pôje tudi sledeči Marijin slavospev „Magnificat“:

Magnificat * anima mea Dominum.

Et exsultavit spiritus meus * in Deo, salutari meo;

Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est, * et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a progenie in progenies * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Moja duša * po-
veličuje Gospoda.

In moj duh se raduje * v Bogu, mojem Zveličarju.

Ker se je ozrl na nizkost svoje dekle: * zakaj glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.

Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen: * in čigar ime je sveto.

In njegovo usmilenje traja od roda do roda * njim, ki se ga bojé.

Moč je izkazal s svojo roko, * razkropiljenapuhnjene v misli njih srca.

Deposuit potentes
de sede: * et ex-
altavit humiles.

Esurientes imple-
vit bonis: * et divi-
tes dimisit inanes.

Suscepit Israë-
l puerum suum, * re-
cordatus misericor-
diae suae.

Sicut locutus est
ad patres nostros, *
Abraham et semini
eius in saecula.

Gloria Patri etc.

Mogočne je pah-
nil s prestola, * in
povišal je ponižne.

Lačne je napolnil
z dobrotami, * in
bogate je pustil
prazne.

Sprejel je Izraela,
služabnika svojega,
* in se je spomnil
svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil
našim očetom, *
Abrahamu in nje-
govemu zárodu ve-
komaj.

Slava Očetu...

Potem pôje prednik:

V. Confirma hoc Deus, quod
operatus es in nobis.

O. A templo sancto tuo, quod
est in Jerusalem.

V. Salvos fac servos tuos.

O. Deus meus sperantes in te.

V. Mitte eis Domine auxilium
de Sancto.

O. Et de Sion tuere eos.

V. Domine exaudi orationem
meam.

O. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

O. Et cum spiritu tuo.

Prednik nadaljuje obrnjen proti
udom:

Oremus. Adesto Domine supplicationibus nostris, et hos famulos tuos, quos Congregationi B. V. Mariae aggregavimus, bene † dicere dignare et praesta, ut statuta nostra, per auxilium gratiae tuae, sancte, pie et religiose vivendo valeant observare, et observando vitam promereri sempiternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Zdaj se lahko Najsvetejše izpostavi in poje zahvalna pesem; nazadnje je blagoslov z Najsvetejšim. (Glej zadej.)

5. Slovesna ponovitev posvečenja.

Na godovni praznik (n. pr. na praznik brezmadežnega spočetja) je vsako leto pri slovesnem shodu javna in slovesna ponovitev posvečenja in sicer tako:

Po govoru se izpostavi Najsvetejše; kleče pred njim začne nato prednik moliti posvečenje: „Pre-sveta Devica“ itd. katero vsi družbeniki kleče in z gorečimi svečami v rokah glasno in razločno, počasi in v preslédkih za njim ponavljajo.

Potem sledijo molitve kakor pri shodih (str. 76) z zahvalno pesmijo. Nazadnje je blagoslov z Najsvetejšim.

II. Druge molitve.

Jutranje molitve.

(Ko se zbudiš.)

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.

Čast bodi Očetu, ki me je ustvaril!

Čast bodi Sinu, ki me je odrešil!

Čast bodi Sv. Duhu, ki me je posvetil!

V imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa križanega vstanem

in začnem novi dan. On me naj
blagoslovi, varuje, vodi in pripelje
v večno življenje. Amen.

(Ko si se oblekel, poklekni in moli.)

Molim te, o moj Bog, in te že-
lim moliti z vso pobožnostjo in lju-
bezniijo, ki se spodobi tvojemu
veličanstvu. Zahvaljujem se ti, da
si me odrešil s svojo dragoceno
krvjo in me obvaroval nocojšnjo
noč in ves čas mojega življenja.

Tebi darujem svoje misli, be-
sede in dejanja. Obljubujem ti, o
božji Zveličar, da hočem rabiti tebi
v čast vse svoje dušne in telesne
moči. Vse je tvoje, vse prihaja od
tebe, podvržem se popolnoma tvoji
sveti volji in želim le tvoje svete
ljubezni in milosti, rajši hočem
umreti kakor tebe še kdaj razžaliti.

Moj Bog, verujem v tebe, po-
množi mojo vero; upam v tebe,
potrdi moje upanje; ljubim te iz
vsega svojega srca, iz vse svoje
duše in iz vseh svojih moči nad

vse. Podeli mi milost, da te bom vedno bolj in bolj ljubil in v tej ljubezni stanoviten ostal do smrti.

Sveta Devica in Mati božja Marija, moja mati in posebna zaščitnica, pod tvoje varstvo hitim in se izročim zaupno tvojemu milostnemu in usmiljenemu Srcu. O mati dobrotljiva, bodi moje pribežališče v stiskah in nadlogah, bodi moja tolažba v trpljenju in moja priprošnjica pri svojem ljubljenem Sinu zdaj in ves čas mojega življenja, posebno pa ob smrtni uri.

Sveti angel varih, skrbi ljubenivo za me tudi še dalje; pri vseh delih in opravilih današnjega dneva mi vdihuj voljo božjo in vodi me po poti zveličanja.

Čisti ženin preblažene Device Marije, sv. Jožef, angelski mladenič in posebni varih mladine, sv. Alojzij! moji sveti patroni in priprošnjiki in vsi svetniki, katerih god danes obhajamo, podajte mi slabotnemu svojo roko v pomoč,

opominjajte me, vodite me in prosite za me, da bom danes in ves čas svojega življenja Bogu tako služil, kakor ste mu vi služili, da ga bom mogel enkrat z vami večno častiti in hvaliti.

Podeli mi, moj Bog in Gospod, svoj blagoslov, napolni moje sree s svojo sveto ljubeznijo, podeli svojo milost vsem, ki si jih odrešil s svojo sveto krvjo. Daj bolnim potrpežljivost in lajšaj njih bolečine, daj zapuščenim moč in tolažbo, ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo. Razsvetluj nevedne, izpreobrne grešnike, daj dobrim stanovitnost, reši vse, ki so v dušni ali telesni nevarnosti in varuj sv. katoliško cerkev. Posebno pa izročam tvojemu varstvu in vodstvu svoje stariše, duhovne voditelje, brate in sestre, prijatelje, znance in vse, za katere sem dolžan moliti in prositi. Daj dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

O presladko Srce Jezusovo, po rokah preblažene Device Marije darujem molitve, dela in trpljenje današnjega dne tebi v spravo za vse žalitve, ki jih trpiš v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa, s teboj vred pa Bogu Očetu v vse tiste namene, v katere se mu ti sam vsak dan daruješ na naših oltarjih.

Češčena Marija . . .

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vsega darujem, - in da se ti vdanega skazem, - ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, - sebe popolnoma vsega. - Ker sem torej tvoj, o dobra Mati, - varuj me, brani me kakor svojo last in posest.

O Gospa moja, o Mati moja, spomni se, da sem tvoj. Varuj me, brani me, kakor svojo last in posest.

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Češčena bodi, Kraljica . . . (Glej str. 67.)

Večerne molitve.

V imenu Očeta in Sina in Sv. Duha. Amen.

Molim te, o moj Bog, in častim z vso pobožnostjo, s katero me navdaja pričujočnost tvojega neskončnega veličanstva. Verujem v tebe, ker si večna resnica; upam v tebe, ker si neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest; ljubim te iz celega srca, ker si največja dobrota, neskončno popoln in vse ljubezni vreden. Iz ljubezni do tebe ljubim tudi svojega bližnjega kot samega sebe.

Zahvaljujem se ti, o moj Bog, za vse milosti in dobrote, ki si mi jih izkazal današnji dan in ves čas mojega življenja, posebno pa, ker si me ustvaril po svoji podobi, odrešil s krvjo svojega ljubljene

Sina in tako ljubeznivo za me skrbel.

Prosim te goreče, pošlji žarek svoje luči v mojo ubogo dušo, da bom mogel vse grehe in napake, ki sem jih storil ta dan, prav spoznati in jih srčno obžalovati, kakor tudi vse grehe celega življenja in zanje zadostovati.

Zdaj izprašuj svojo vest: S čim si se pregrešil zoper Boga? Sem spadajo: Opuščanje molitve, prostovoljna razstresenost pri molitvi, nespodobno obnašanje v cerkvi, zanemarjanje lepih opominov . . .

S čim si se pregrešil zoper bližnjega? Sem spadajo zaničevanje, nevoščljivost, maščevanje, prepir, obrekovanje, zapeljevanje, pomanjkanje spoštovanja . . .

S čim si se pregrešil zoper samega sebe? Sem spadajo: nečimernost, ošabnost, laž, nečiste misli, besede in dejanja, nezmernost . . .

S čim si se pregrešil zoper svoje stanovske dolžnosti? Sem spadajo: nepokorščina proti starišem, učiteljem, predstojnikom, lenoba . . .

Poišči korenino, iz katere prihajajo tvoje napake, in porabi potrebna sredstva, da jo izruješ in odstraniš ž njo tudi napake.

Po izpraševanju vesti moli tako :

Glej, o moj Bog in Gospod, kako grdo sem ti povrnil dobrote, ki si mi jih izkazal. Kako sem pač mogel tebe, svojega najboljšega Očeta, tako zeló in tako pogosto razžaliti? Usmili se me, o Bog, po svoji neskončni usmiljenosti! Glej, obžalujem iz vsega srca vse grehe, ki sem jih storil današnji dan in sploh v svojem življenju, ker sem ž njimi tebe, o moj Bog, razžalil. Odpusti mi jih, nebeški Oče vsled bridkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa, ki je tvoj ljubljeni Sin ter naš Gospod in Zveličar. — Na te, o Jezus, stavim vse svoje zaupanje; potopi moje grehe v svojo sveto kri in neškončno zasluženje; tam jih uniči in nadomesti, kar primanjkuje mojemu zadostovanju, saj si ti, o Jezus, sprava za naše grehe. S tvojo milostjo trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, nič več ne grešiti in se tudi vsake

grešne priložnosti skrbno ogibati.
Amen.

Pridi, nebeški Oče, v to stanovanje in preženi iz njega vsako zalezovanje hudobnega duha. Tvoji sveti angeli naj prebivajo v njem in nas v miru varujejo, in tvoj blagoslov bodi vedno pri nas. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Jezus, Zveličar sveta in edino-rojeni Sin božji, ozri se milostno na svojo sveto katoliško cerkev; ohrani, usliši in poveljaj jo. Razsvetli ž njenim božjim naukom vse nevernike in pripelji zopet vse kristjane k edinosti v veri.

O Bog Sveti Duh, Duh ljubezni in edinosti, združi vse vladarje in narode v pravi ljubezni in podeli sveti cerkvi milost miru. Zabrani upor in vojsko in daj, da bomo v miru klicali Gospodovo ime in živeli po njegovi sveti volji.

Sveti, trojedini Bog! Prosim tudi za vse svoje sorodnike in znance, dobrotnike, prijatelje in

sovražnike. Stoj milostno na strani ubogim, jetnikom, stiskanim in bolnim, posebno pa onim, ki so v smrtnem boju in se bodo to noč ločili s tega sveta. Usmili se tudi grešnikov, potrdi spokornike, izpreobrne trdovratne grešnike, omeči njih srce in pripelji jih zopet na pot čednosti, da te bodo enkrat večno ljubili in častili.

O Bog usmiljenja! Bodi milostljiv ubogim dušam v vicah. Z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa polajšaj njih trpljenje, odpusti jim kazni in podeli jim večni mir.

O Marija, pribežališče grešnikov, tolažnica žalostnih, pomoč kristjanov, bodi mi priprošnica pri Bogu. Po svojem svetem devištvu in brezmadežnem spočetju očisti mi srce, telo in dušo.

Sveti angel varih, zahvaljujem se ti, da si me ta dan tako ljubeznivo varoval. Izročam se iz nova tvojemu sv. varstvu; obvaruj me nocojšnjo noč pred zalezova-

njem hudobnega duha in hvali namesto mene Boga.

In zdaj se izročam, najslajši Jezus, tvojemu božjemu Srcu in združujem svoje namene pri tem počitku z onim namenom, s katerim si ti na zemlji v čast svojega nebeškega Očeta počival in bedel. Naj te med mojim počitkom slavijo in častijo vsi angelski kori in vsi svetniki v nebesih.

Ti pa, o sveti Bog, sveti in močni Bog, sveti in neumrljivi Bog, usmili se me in obvaruj me nagle smrti. Tvoja milostna roka naj me blagoslavlja in varuje, in tvoje očetovsko oko naj čuje nad menoj. Amen.

O Gospa moja, o Mati moja, spomni se, da sem tvoj. Varuj me, brani me, kakor svojo last in posest.

Jezus, Marija, Jožef! Vam podarim svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija, Jožef! Stojte mi na strani v zadnjem boju.

Jezus, Marija, Jožef! Naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo.

Očenaš... Češčena Marija... Pod tvoje varstvo... Iz globočine... (Glej str. 68.)

Spomni se, o premila Devica Marija, - da še nikdar ni bilo slišati, - da bi bila ti koga zapustila, - ki je pod tvoje varstvo pribežal, - tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica in Mati; - k tebi pridem, in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim; - nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, - temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

Spovedne molitve.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Usmiljeni Jezus! Ti si zaradi nas zapustil nebesa in človek postal, da bi nas uboge grešnike zveličal. Posebno pa si v znamenje svoje dobrotljivosti in svojega neskončnega usmiljenja postavil zakrament sv. pokore, po katerem zamoremo zadobiti odpuščanje grehov. Kako velika, o Gospod, je tvoja dobrotljivost, kako neskončna

tvoja usmiljenost! Zahvaljujem se ti iz celega srca in te srčno prosim, daj mi svojo milost, da zamorem ta sv. zakrament vredno prejeti.

Pridi, Sveti Duh, razsvetli moj spomin in moj razum, da morem svoje grehe prav spoznati; pretresi moje srce, da se jih resnično skesam in jih obžalujem; vodi moj jezik, da se jih v tvojo čast in v prid in blagor svoje duše odkritosrčno spovem, zanje zadostujem in se resno poboljšam.

O Marija, pribežališče vseh grešnikov, torej tudi moje pribežališče! Ponižno te prosim, izprosi mi od svojega božjega Sina milost in pomoč, da se zamorem po dobri spovedi ž njim popolnoma spraviti in mu potem popolnoma in udano služiti.

Izpraševanje vesti.

Najprej se vprašaj:

Kdaj sem bil zadnjič pri spovedi? — Ali so bile morebiti moje poprejšnje spovedi nevredne, ali zavoljo nemarnega izpraševanja vesti, ali pomanjkanja kesanja in trdnega sklepa, ali ker sem kak greh zamolčal, zmanjševal, prikrival? — Ali sem sveto obhajilo vredno prejel? (Ob velikonočnem času!) Ali sem natančno opravil naloženo pokoro? — Ali sem po svoji moči popravil škodo, ki sem jo bil storil bližnjemu?

Potem se izprašuj najprej brez tiskanih vprašanj, kaj si grešil od zadnje dobro opravljene spovedi:

1. Premisli božje in cerkvene zapovedi in poglobitve grehe in vprašaj se prav resno, kaj si grešil v mislih in željah, besedah in dejanju, ali z opuščanjem dobrega.

2. Dalje še premisli, ali si se udeležil kakega tujega greha, in ali si izpolnjeval dolžnosti svojega stanu.

3. Če si bil tako nesrečen, da si smrtno grešil, izprašuj se tudi o številu smrtnih grehov in o takih okoliščinah, ki izpreminjajo vrsto greha. Premišluj, ali si storil smrtni greh vsak dan, vsak teden, vsak mesec, in kolikrat na dan, na teden, na mesec.

Potem še le v roke vzemi, ako se ti zdi potrebno, tiskana vprašanja, da se tem lažje spomniš kakega greha, ki si ga res storil, pa morda pozabil.

I. O božjih zapovedih.

1. zapoved. 1. Ali sem radovoljno dvomil o kaki verski resnici? — 2. Ali sem rad poslušal govorjenje zoper vero? Ali sem bral brez potrebe ali z veseljem veri sovražne spise? — 3. Ali sem bil nemaren za pouk v sveti veri? — 4. Ali sem mrmral zoper Boga? — 5. Ali sem storil kaj praznoverskega? — 6. Ali sem po lastni krivdi raztreseno molil? — 7. Ali sem opustil vsakdanje molitve? — 8. Ali sem opustil kako pobožnost, ker me je bilo sram?

2. zapoved. 1. Ali sem se norčeval iz svetih reči? — 2. Ali sem lahkomisljeno izgovarjal sveta imena? — 3. Ali sem v jezi izgovarjal sveta imena? Ali sem klet? — 4. Ali sem kdaj brez potrebe ali po krivem prisegel?

3. zapoved. 1. Ali sem ob nedeljah in praznikih brez potrebe opravljal blapčevska dela? — 2. Ali sem ob nedeljah in praznikih po lastni krivdi opustil sveto mašo? — 3. Ali sem prišel ob nedeljah

in praznikih po lastni krivdi znatno prepozno k sveti maši? — 4. Ali sem bil v cerkvi raztresen ali pa sem se ondi nespodobno vedel?

4. zapoved. 1. Ali sem bil do starišev ali predstojnikov trmast ali surov? 2. — Ali sem jim želel kaj hudega? — 3. Ali sem jih žalil, jezil, nisem molil zanje? — 4. Ali jih kdaj nisem ubogal? — 5. Ali sem zasramoval stare ljudi?

5. zapoved. 1. Ali sem koga tepel ali poškodoval? — 2. Ali sem koga psoval? Ali sem mu želel kaj hudega? — 3. Ali sem imel v srcu srd in sovraštvo do koga? — 4. Ali sem koga zapeljal v kak greh? — 5. Ali sem trpinčil živali?

6. in 9. zapoved. 1. Ali sem radovoljno mislil kaj nesramežljivega? — 2. Ali sem radovoljno imel poželenje videti, slišati ali storiti kaj nesramežljivega? — 3. Ali sem govoril kaj nesramežljivega ali pel kake nesramežljive pesmi? — 4. Ali sem radovoljno poslušal kaj nesramežljivega? Ali sem kaj takega bral ali drugim dajal brati? — 5. Ali sem prostovoljno gledal kaj nesramežljivega? — 6. Ali sem storil kaj nesramežljivega? Sam ali z drugimi? — 7. Ali sem dopustil kaj nesramežljivega od drugih?

7. in 10. zapoved. 1. Ali sem vzel starišem kaj jedil ali denarja? — 2. Ali

sem drugim kaj vzel? Kaj in koliko? — 3. Ali sem goljufal? — 4. Ali sem obdržal najdene ali posojene reči? — 5. Ali sem poškodoval tuje blago? — 6. Ali sem sprejel kaj ukradenega? — 7. Ali sem imel namen krasti, če tudi potem nisem ničesar ukradel?

8. zapoved. 1. Ali sem se lagal? Ali sem s tem drugim škodoval? — 2. Ali sem pri drugih brez vzroka sumil kaj hudega? — 3. Ali sem koga po krivem dolžil kake napake? — 4. Ali sem brez potrebe dalje pripovedoval napake drugih?

2. O cerkvenih zapovedih.

1. Ali sem zapovedane postne dni jedel meso? — 2. Ali sem opustil zapovedano spoved in sveto obhajilo, zlasti o velikonočnem času?

3. O poglavitnih grehih.

1. Ali sem bil napuhnjjen ali gizdav? — Ali sem koga zaničeval? — 2. Ali sem bil skop? — Ali sem bil trd do revežev? — 3. Ali sem bil nevoščljiv? — Ali škodoželjen? — 4. Ali sem bil nezmeren v jedi in pijači? — 5. Ali sem bil jezen? — Ali sem bil prepirljiv? — 6. Ali sem bil len pri delu, pri učenju, za službo božjo?

4. O tujih grehih.

1. Ali sem se udeležil takega tujega greha? — 2. Ali sem molčal h grehu drugih, ko bi ga bil moral naznaniti starišem, dušnemu pastirju, predniku?

Potem se še vprašaj, kateri greh storiš največkrat, da spoznaš svojo poglavitno napako. Da jo odpraviš, ti bodi posebna skrb.

Kes ali obžalovanje.

O trojedini Bog, Oče, Sin in Sveti Duh! Jaz ubogi grešnik si ne upam prikazati se pred neskončno tvojo dobroto. Nisem vreden, da bi povzdignil svoje oči proti nebesom; grešil sem zoper nebesa in zoper tebe, nisem vreden imenovan biti tvoj otrok.

Moji grehi so številnejši kakor pesek na morskem obrežju: tvojih postav se nisem držal, tvojih opominov nisem poslušal, za tvoje grožnje se nisem brigal, vpričo tebe sem delal greh. O Gospod, kolika je bila moja predrznost!

A kolika je bila tudi tvoja potrpežljivost, da si me toliko časa prenašal! Jaz, revna, slaba, uboga stvar, sem žalil tebe, svojega vse-mogočnega Stvarnika, neskončnega večnega Boga! Kako si mogel vendar prenašati to mojo hudo-bijo! Vidim, o Gospod, da si neskončno milostljiv in usmiljen, da mi hočeš odpustiti grehe, če se jih le prav resnično, skesano spovem. Spovem se svojih grehov tebi, o Gospod; spoznam, da sem te velikokrat in hudo razžalil. Iz celega srca obžalujem, sovražim in zaničujem vse grehe celega svojega življenja, zlasti pa one, katerih se hočem danes spovedati mašniku — tvojemu namestniku. — Kesam se jih, ker spoznam, kako nespametno sem ravnal, ker sem tebe, svojega največjega dobrotnika tako hudo žalil; tebe, svojega ostrega sodnika, sem ž njimi tako razsrdil; zaslužil sem res, da bi me kaznoval z najostrejšimi

kaznimi. — A prosim te, usmiljeni moj Oče nebeški, prosim te, odpusti mi, prizanesi mi, sprejmi me zopet kot svojega otroka! Usmili se me in izbriši moje grehe! Ravnaj po svojem usmiljenju, ne pa po mojem zadolženju. Tega te prosim po neskončnem zasluženju tvojega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Trdni sklep.

O neskončna dobrotljivost božja! Ker mi hočeš, o moj Bog, odpustiti moje storjene grehe, zato danes trdno sklenem, da te ne bom zanaprej z nobenim prostovoljnim grehom več razžalil. Teh grehov se hočem zdaj spovedati, da zadobim zopet tvojo milost in da ti morem v prihodnje toliko zvesteje služiti. Z vsemi močmi si hočem prizadevati, zapustiti grešne navade, ogibati se vseh priložnosti greha in ostati v tvoji ljubezni.

Če pa morda mojemu kesanju in sklepu še kaj nedostaja, o potem dodaj in dopolni ti, usmiljeni Jezus, kar mu še primanjkuje. Podeli mi otroško zaupljivost in odkritosrčnost, da se bom mogel svojih grehov in napak tako spovedati, kakor jih ti poznaš. Pomnoži moje kesanje in potrdi moj sklep.

Obvaruj me zdaj in celo moje življenje pred grozno nesrečo nevredne spovedi.

O Marija, moja ljuba mati, prosi za me, da se moje kesanje poveča in moj sklep vedno bolj utrdi. Zadobi mi milost, da bom mogel biti pri vsaki spovedi popolnoma odkritosrčen.

Sv. Alojzij, ti nedolžni spokornik, stoj mi na strani! O moj sv. angel varih, izprosi mi pri ljubem Zveličarju posebno to milost, da se bom mogel mašniku svojih grehov ponižno in odkritosrčno spovedati; prosi tudi angela variha mojega

spovednika, naj mu vdihne vse ono,
za kar mora biti vneto moje srce.

Molitve po sv. spovedi.

Zahvala.

Kako neizmerna, neumljiva je tvoja dobrota, o Bog, do ubogih grešnikov! Tisočkrat sem že služil, da bi me pahnil zavoljo mojih grehov izpred svojega obličja in me zavrge v pekel; a tega nisi storil. Sprejel si me zopet nazaj v svoje očetovsko varstvo in ljubezen. Z globoko, največjo ponižnostjo se ti zahvaljujem za to milost, ki sem jo prejel ravnokar pri sveti spovedi. O da bi imel toliko jezikov, kakor je kamenčkov na morski obali — rad bi se ti z vsemi zahvaljeval za izkazano milost sv. spovedi. Zato prosim vas, angeli

nebeški, pomagajte moji nezmožnosti in hvalite vi namesto mene dobrotljivega Boga. — Pojte hvalo Gospodu, vi angeli božji, slavite ga neprenehoma; kajti veliko usmiljenje mi je izkazal. — O duša moja, pridruži se tem angelskim slavospevom, ker si prejela veliko milost od Boga. On te je rešil, On ti je prizanesel, On te je očistil, On te je ozdravil, dal ti je zopet novo življenje, življenje milosti božje. — Gospod je dober, usmiljen in potrpežljiv. Kakor se oče usmili svojega otroka, tako si ti z menoj storil. Zatorej slavite Boga vi svetniki in angeli božji, ki izpolnjujete voljo Njegovo. Slavite Boga vse stvari; moja duša, pridruži se tudi ti, poj čast in slavo Bogu na vse veke. Amen.

Predno opraviš pokoro, moli:

Nebeški Oče! S hvaležnim srcem hočem zdaj opraviti naloženo

pokoro. Da ti bo dopadljivejša, je združim z dragoceno krvjo Jezusa Kristusa, z vsem njegovim zasluženjem in z zasluženjem preblažene Device Marije; združujem jo s spokornimi deli vseh svetnikov božjih in z dobrimi deli vseh pravičnih na zemlji. — Ker pa vem, kako slabo je vse, kar storim, zato te prosim, izpopolni mojo pokoro z ozirom na neskončno zasluženje svojega Sina Jezusa Kristusa, da tako popolnoma zadostim tvoji žaljeni pravici. Vzbudi v meni tudi duha prave spokornosti in zatajevanja, da odidem na ta način kazni, ki si jo zažugal onim, ki ostanejo trdovratnega, nespokornega srca.

(Zdaj opravi naloženo pokoro.)

Prošnja za stanovitnost.

Moj Gospod in moj Bog! Iz srca obžalujem čas, katerega sem preživel v grehih. Noč in dan bi rad objokoval svoje grehe in delal

zanje pokoro. To hočem res tudi storiti. Kesati se hočem storjenih grehov: čas pa, ki mi še ostaja, hočem porabiti v to, da si zagotovim svoje zveličanje. Greha se hočem varovati, ker vem, da je to edina, največja nesreča zame; s teboj, o moj Bog, hočem ostati vedno združen. — Ali ti poznaš, o Gospod, mojo slabost, ti dobro veš, kako nestanoviten sem. Volja je sicer dobra, a meso je slabo; zato te prosim, podpiraj me ti — v tebi zmorem vse, brez tebe ničesar. O Gospod, podpiraj s svojo milostjo ta moj sklep, tebe nikdar ne žaliti z grehi. — Če bi zašel kdaj v kake grešne nevarnosti, če bi me skušnjave napadle, takrat me, o Gospod, nikar ne zapusti. Takrat mi priteci na pomoč, da premagam nevarnost. Tebi se izročim, tvoj hočem biti živ in mrtev.

O moja mati Marija, ti varno pribežališče spokorjenih grešnikov!

Glej, sklenem Boga nič več ne razžaliti; prosim te prav goreče, pomagaj mi, da izvršim ta sklep. Pod tvojim varstvom hočem se ustavljati napadom hudobnega duha in grešnega sveta; ti mi pomagaj v boju zoper lastno poželenje. — Tebi se moram zahvaliti, da sem opravil dobro sveto spoved; od tebe tudi trdno pričakujem, da ostanem stanoviten do konca. Oh, obrni tedaj, mogočna priprošnica, svoje milostljive oči name; ne odreci mi prošnje, za katero te tako goreče prosim.

Sveti angel varih, sv. Alojzij, moj posebni zaščitnik, in vsi drugi svetniki, vam vsem se priporočim; prosite zame, da stanovitno ohranim sveto milost, katero sem zadobil v zakramentu sv. spovedi.

Nebeški Oče, ti se me usmili in me potrdi v izvrševanju mojih sklepov! Bog Sin, usmili se me in ne pripusti, da bi zopet kdaj izgubil tvojo sveto milost! Bog

Sveti Duh, usmili se me in mi daj dar stanovitnosti do konca. Vsemo-
gočni trojedini Bog, bodi milost-
ljiv meni ubogemu grešniku; potrdi
me v dobrem, da ostanem milosti,
katero sem zadobil v zakramentu
svete pokore, zvest do zadnjega
trenutka svojega življenja. Amen.

Mašne in obhajilne molitve.

(S posebnim ozirom na one, ki prejmejo
med sv. mašo resnično ali vsaj duhovno
sveto obhajilo.)

Priprava na sv. mašo.

Vsemogočni večni Bog, glej,
bližam se skrivnosti tvojega edino-
rojenega Sina, Gospoda našega
Jezusa Kristusa. Prihajam kakor
bolnik k zdravniku življenja, ne-
čisti k studencu usmiljenja, slepec
k luči večne svetlobe, ubožec in

revež h Gospodu nebes in zemlje. Prosim te torej, o neizmerno usmiljenje: ozdravi mojo bolezen, omij mojo nečistost, razsvetli mojo slepoto, obogati moje uboštvo, obleci mojo nagoto. Daj, da sprejmem kruh angelov, Kralja kraljev, Gospoda vseh gospodov, tako spoštljivo in ponižno, tako skesano in pobožno, s tako čistim in vernim srcem, s takim sklepom in namenom, kakor je v prid in zveličanje moje duše. Dodeli, o Gospod, da ne sprejmem samo **po zunanje** Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu, temveč deležen postanem tudi **bistva in moči** tega zakramenta. O preljubeznjivi Oče, podeli mi, da bom nekdam večno in z odkritim obličjem gledal tvojega ljubega Sina, katerega hočem sprejeti zdaj v tem življenju skritega pod podobo kruha!

O Jezus, moj Odrešenik, ki si se daroval na križu za naše grehe in ki hočeš dati danes samega sebe kot močno hrano moji duši,

glej, slediti hočem tvojemu vabilu, pristopiti hočem k tej nebeški pojedinini. Ali bližam se ti s strahom in trepetom, ker ne morem upati na svoje zasluge, ampak le na tvojo neskončno usmiljenost; velikokrat sem te žalil z grehi, s katerimi sem zapravil tvojo milost. — Upanje mi dajejo tvoje besede, da nočeš smrti grešnika, ampak da se izpreobrne in živi. — Z oltarja doli tako prijazno vabiš: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ — Objokujem tedaj svoje storjene grehe, in upanje na tvoje usmiljeno Sree mi daje pogum, da se ti približam. Podpiraj me s svojo milostjo, očisti me na duši in na telesu, da prav vredno pristopim k tvoji mizi. Po neskončni vrednosti daritve, ki jo bode zdaj daroval mašnik tu na oltarju, mi dodeli milost, da se ti približam z živo vero, z veliko pobožnostjo in gorečo ljubeznijo, ki živiš in

kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Berilo in evangelij.

(Vera in počesčenje.)

O mogočni Bog, moj Gospod in Odrešenik, Jezus Kristus! Trdno verujem, da si resnično pričujoč v zakramentu oltarja pod podobo kruha kot Bog in človek, z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom! Moje telesne oči te sicer ne vidijo, a moja sv. vera me o tem popolnoma prepričuje. Trdno verujem, da si tu v zakramentu pričujoč ravno isti Jezus, ki živiš z Očetom in Sv. Duhom Bog od vekomaj do vekomaj, ki si prišel iz ljubezni do nas na svet in si postal človek, ki si za nas umrl na sv. križu, od mrtvih vstal, veličastno šel nazaj v nebеса; isti, ki boš prišel enkrat z veliko častjo in slavo — mene in vse druge sodit.

Verujem, da je tvoje presveto telo res prava hrana, tvoja presveta kri res prava pijača; prav isto telo je, ki je bilo darovano v spravo za grehe vesoljnega človeštva. Verujem, ker si ti sam to razodel, ki si večna, neskončna resnica. V tej živi veri poklekнем pred teboj na kolena in te molim v vsi ponižnosti kot svojega Odrešenika in posvečevavca. Molim tvojo presveto dušo in presveto telo, tvoje sveto meso in sveto kri, tvojo sveto božjo in človeško naravo. O da bi te vsi ljudje v najsvetejšem zakramentu tako spoznali, častili, ljubili in molili, kakor tvoji izvoljeni v nebesih! Češčen in slavljen bodi, o moj božji Zveličar, v zakramentu presv. Rešnjega Telesa!

Darovanje.

(Upanje in darovanje.)

O Jezus, ti si moje trdno zupanje! K tebi v najsvetejšem za-

kramentu se dviga moje srce, ker tukaj si zakril čudež svoje ljubezni. — Tu najdem tvoje dobrotljivo Srce, ki mi hoče pomagati: tu slišim tvoj ljubeznivi glas, ki me vabi: „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ Tu kraljuje tvoje ljubezni polno Srce, ki bîje zame noč in dan, katero prosi nebeškega Očeta zame milosti in usmiljenja. O Jezus, ti si moje zveličanje; upam trdno, da si mi odpustil vse moje storjene grehe; tebe prosim za milost, varovati se greha, od tebe pričakujem tolažbe in pomoči v sleherni nadlogi in nevarnosti svojega življenja. Daj mi, o Jezus, da s teboj združen živim, da s teboj združen tudi umrjem.

V tem upanju darujem ti, moj mili Jezus, vse svoje misli in želje, vse svoje moči, svojo dušo in svoje telo. Tebi priporočam prošnje in želje svojih starišev, bratov in sester, svojih prijateljev in dobrotnikov in sploh vseh onih, za katere

ti hočeš, da molim zanje. Ozri se milostno na vse te, da postanejo deležni sadov te presvete daritve, da bodo pod tvojim varstvom srečno hodili po potih svojega življenja. Amen.

Povzdigovanje.

Bodi češčeno presveto, pravo Telo mojega Odrešenika, rojeno iz Device Marije, ki je bilo darovano na križu zame in za ves človeški rod. — Bodi hrana moji duši; krepčaj njeno slabost; daj ji moč v skušnjavah; pomagaj ji k zmagi in k večnemu življenju. Amen.

Bodi češčena, dragocena Kri mojega Gospoda Jezusa Kristusa, ki si tekla iz neštevilnih ran, katere so usekali naši grehi, ki si tekla iz presvetega Srca, katero je prebodla ostra sulica. Očisti mojo dušo vseh madežev, da bode vredna večne slave. Amen.

Po povzdigovanju.

(Ljubezen in kesanje.)

O Jezus, moja večna, neskončna dobrota, moje veselje in moja radost, moj Bog in moje vse! Pozdravljam tvojo v tem zakramentu skrito ljubezen. Tu me ljubiš, kakor si me ljubil enkrat do smrti; tu mi namreč zopet hočeš dati svoje telo in svojo kri. Kako naj ti vendar poplačam to neizmerno ljubezen? Drugega ti ne morem dati, o Jezus, kakor svojo ljubezen. O da bi te bil vedno ljubil, tebi vedno služil, vedno po tebi hrepenel, povsod le tebe iskal! — O usmiljeni Zveličar! obžalujem vsako misel, vsako besedo, vsak korak, ki ni bil storjen v tvojo čast in ki me je odvrčal od tvoje ljubezni, a zdaj hočem le tebe ljubiti, tebi, svojemu Stvarniku hočem služiti! — Ljubim te, moj Jezus, moj Gospod in moj Zveličar; želim, da te vedno bolj ljubim, tebe, svojega Stvarnika, svojo največjo do-

broto, ki si iz ljubezni do mene pretrpel tako strašno smrt.

Želim, da bi te tako ljubil, kakor te ljubijo angeli in svetniki, kakor te ljubi tvoja presveta Mati Marija. Ljubiti te hočem zdaj in skozi vso večnost tako, kakor ti hočeš, in le zato, ker si ti moj Jezus, moj Bog, moje življenje, moje vse.

Jezus, tebi živim! — Jezus, tebi umrjem! — Jezus, tvoj hočem biti živ in mrtev. Amen.

Oče naš.

(Ponižno hrepenenje.)

Pripravljeno je zdaj moje srce, da sprejme tebe, svojega Gospoda in Zveličarja; kakor hrepeni jelen po mrzli studenčnici, tako hrepeni moja duša po tebi, o Gospod! — Ali kako naj si upam sprejeti tebe v svoje srce! Kdo si ti o Gospod, in kdo sem jaz? — Ti si moj Bog, moje vse; jaz pa prah in

pepel! — Ti si kralj nebes in zemlje, najsvetejši, najmočnejši, neskončni Bog; jaz pa reven, ubog grešnik, ki zaslužim le jezo božjo. — Ali ti sam me kličeš, zato si upam priti k tebi. „Pridite k meni vsi, ki ste obteženi, jaz vas hočem poživiti.“ To mi daje pogum, da si upam približati se angelski mizi. — Potrebujem hrane, nasiti me s kruhom življenja; bolan sem, ozdravi mojo bolezen; kot slepec prihajam k tebi, razsvetli moj um! O Jezus, usmili se mene ubogega, revnega grešnika. Podpiraj mojo slabost, da te prav vredno prejmem; tebi se priporočim, tebi se izročim, tebi darujem svoje srce, ves hočem biti tvoj!

O Jezus, bodi mi milostljiv! O usmiljeni Jezus, odpusti mi vse moje grehe! Stori me vrednega svojega presvetega Telesa in presvete Krvi.

O vsi svetniki božji, zlasti vi, moji posebni zaščitniki, prosite

zame, da prav vredno prejmem
svojega Boga, svojega Stvarnika,
svojega Odrešenika. — Zlasti tebi,
o Kraljica vseh svetnikov, se prav
goreče priporočim; o prosi zame,
da vredno pripravim svoje srce
za onega, katerega si ti nosila na
svojih rokah in ga pritiskala na
svoje ljubeče materino srce. —
Moj sv. angel varih in vsi sveti
angeli božji, prosite tudi vi zame
in spremljajte me k mizi Gospo-
dovi, da pristopim s takim spo-
štovanjem, kakor klečite vi pred
tronom Najvišjega; in da prejmem
z gorečo angelsko ljubeznijo svo-
jega Jezusa, s katerim hočem ži-
veti in umreti. Amen.

Pred sv. obhajilom.

Spovem se Bogu vsemogoč-
nemu, blaženi Mariji vedno Devici,
blaženemu Mihaelu nadangelu, bla-
ženemu Janezu Krstniku, svetima
apostoloma Petru in Pavlu, vsem

svetnikom in tebi, oče, da sem grešil veliko v misli, v besedi in v dejanju: moj greh, moj greh, moj preveliki greh! - Zato prosim blaženo Marijo vedno Devico, blaženega Mihaela nadangela, blaženega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, oče, molite zame pri Gospodu, našem Bogu.

Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Duhovno obhajilo.

(Kadar ga ne moreš prejeti resnično.)

Moj Jezus, živo verujem, da si v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa resnično pričujoč, in te ponižno molim. Ljubim te nad vse in zato obžalujem vse svoje grehe. Rajši hočem vse pretrpeti, kakor tebe kdaj z grehom izgubiti. Moja duša hrepeni po tebi, moj

Bog. Ker te pa zdaj v zakramentu ne morem prejeti, pridi v moje srce vsaj s svojo milostjo. Pridi, sprejemem te kakor v resnici pričujočega in se popolnoma sklenem s teboj. Ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe. Amen.

Po svetem obhajilu.

O sveta večerja, v kateri se prejema Kristus, obhaja spomin njegovega trpljenja, napolnjuje duša z milostjo in nam deli zastava prihodnje slave.

O moj Jezus, operi s svojo krvjo mojo dušo vseh madežev in podeli mi milost, da pridem čist in neomadeževan pred tvoj sodni stol. Amen.

Duša Kristusova, posveti me.
Telo Kristusovo, zveličaj me.
Kri Kristusova, napoji me.
Voda strani Kristusove, operi me.
Trpljenje Kristusovo, utrdi me.

O dobri Jezus, usliši me.
V svoje rane sprejmi me.
Od tebe se ločiti ne pusti me.
Pred hudim sovražnikom brani me.
Ob uri moje smrti pokliči me,
In k tebi priti pusti me,
Da bom s tvojimi svetniki hvalil te
Od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odpustek 7 let po sv. obhajilu; drugokrat 300 dni.)

Jezus, tebi živim! — Jezus, tebi umrjem! — Jezus, tvoj sem živ in mrtev. Amen.

Darovanje po sv. obhajilu.

Gospod Jezus Krisus, kako ti naj povrnem to neskončno dobroto, katero si mi zdaj izkazal. Pri drugih dobrotah deliš svoje milosti; v najsvetejšem zakramentu pa nam daješ samega sebe. — Nebesa sama te hvalijo za to dobroto in občudujejo tvojo usmiljenost, da si človeka deležnega storil tako velike milosti.

Naj prevzame tvoja pričujočnost mene vsega, dušo in telo, da te skrbno obdržim v svojem svetišču, katerega naj nobena tebi zoprna in nedopadljiva reč ne oskruni. O da bi pač vedno mogel reči z apostolom: „Živim, toda ne jaz, ampak Kristus živi v meni. — Nič naj me ne loči od ljubezni Kristusove, ne nadloga, ne strah, ne preganjanje, ne meč!“

Jaz sem pri tebi, o Jezus! — Ohrani me pri sebi! Ne pripusti, da bi se kdaj ločil od tebe, ampak naj ostanem vedno združen s teboj! Ti vladaj v meni, o Jezus! Ti si moj večni kralj. Ti vodi mojo voljo, da ne želim ničesar, kar bi bilo zoper tvojo voljo. Tebi darujem svojo voljo in samega sebe popolnoma. Tvoj hočem biti in ostati.

Stori me vrednega obljub, ki si jih dal onim, ki se bodo s tvojo pomočjo vztrajno bojevali v tem

življenju. Ki živiš in kraljuješ, Bog
na vekov veke. Amen.

Prošnja za blagoslov.

Našel sem te, o Gospod, in ne
grem preje proč, dokler me mi-
lostljivo ne blagosloviš. Blagoslovi
tedaj, o Gospod, mojo dušo in
moje telo; blagoslovi moj spomin,
moj razum in mojo voljo; blago-
slovi vse dni mojega življenja, ki
naj bodo nepretrgano posvečeni
tvoji službi. Vse kar bom za-
naprej mislil, govoril, delal, vse
bodi v tvojo večjo čast in slavo
storjeno. Blagoslovi ta moj sklep,
da ga bom zvesto izvrševal.

Blagoslov tvoj naj me spremlja
v življenju in tudi v smrti. Nagle,
neprevidene smrti me obvaruj. Za-
lezovanja hudobnega duha me reši.
Prosim te, dodeli mi milost, da
prejemem ob zadnji uri presv. Rešnje
Telo, da se tako na duši in na
telesu pokrepčan ločim s tega sveta.

Prošnje po sv. obhajilu.

O Jezus, ti največji kralj in duhovnik, ti dobri pastir naših duš! Pri ljubezni, s katero si postavil ta presveti zakrament, te prosim, usliši prošnje, ki jih pošiljam danes k tebi. Tebi najprisrčnejše priporočim svoje stariše, brate in sestre, vse sorodnike in dobrotnike in sploh vse žive in mrtve, s katerimi me veže kaka vez ljubezni in hvaležnosti.

Prosim te pa tudi za svoje neprijatelje in sovražnike; odpuščam vsem vse prav iz srca; prosim te, odpusti jim tudi ti! Obudi njim in meni duha miru in ljubezni!

Blagoslovi tudi svojo sv. cerkev na zemlji; razširjaj jo in ne daj je v roke njenih sovražnikov. Sv. Duh naj podpira njene služabnike, da se vojskujejo pod njegovim varstvom zoper zmote in krive nauke. Razsvetluj nevernike, da spoznajo pravo luč sv. vere in

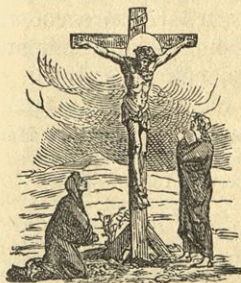
pridejo v naročje edino zveličavne sv. cerkve. Daj grešnikom milost spreobrnjenja in odpuščanja, bolnikom zdravje, malosrčnim srčnost, žolostnim tolažbo, vsem stiskanim pomoč in odrešenje.

Ohrani mir in edinost med svetnimi vladarji, da morejo varovati in ščititi tvojo sv. cerkev. Blagoslovi vse različne stanovce, vodi jih po potih pravice, da srečno dospejo do nebeške domovine in te tam vsi združeni hvalijo in častijo. Ki z Očetom in Sv. Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za odpustke.

(Pred sv. razpelom. Popolni odpustek.)

Glej, o dobri in pre-sladki Jezus! — Pred tvo-jim obličjem se vržem na kolena — in te prosim in rotim z vso gorečnostjo

svoje duše: - vtisni milostno mo-jemu srcu žive občutke vere, upa-nja in ljubezni, - resnično žalost nad mojimi grehi in najtrdnejši sklep poboljšanja; ko z globoko srčno ginjenostjo in žalostjo gle-dam - in v duhu premišljujem tvojih petero ran, - in si stavim pred oči, - kar je že prerok David v tvojem imenu govoril o tebi, o dobri Jezus: - „Prebodli so moje roke in noge, - prešteli so vse moje kosti.“ (Psalm 21, 17. 18.)

O moj križani Zveličar! Ogenj tvoje ljubezni naj vžiga vedno bolj in bolj naša srca; kakor sem se zdaj združil s teboj v presvetem zakramentu, tako mi daj milost, da se združim enkrat s teboj v nebesih skozi vso večnost. Amen.

(Petkrat Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . po namenu sv. Očeta. Apostolska vera.)

Opomba. Ako je skupno sv. obhajilo med sv. mašo, takrat se zapojó med sv. mašo, ako je mogoče, nekatere Marijine pesmi. — Po mašnikovem obhajilu pa molijo družbeniki na glas ono molitev: spovem se Bogu . . . — Nato je skupno sv. obhajilo. Po sv. obhajilu naj se vsak sam zase natihoma zahvaljuje kakih 10 minut. — Potem pa molijo vsi skupaj na glas one molitve po sv. obhajilu in molitev za odpustke in apostolsko vero, da zadobé popolni odpustek. K sklepu naj moli vodnik vrstoma z udi Marijino hvalnico.

Magnificat * áni-
ma mea Dominum.

Et exsultávit spi-
ritus meus * in Deo
salutári meo.

Quia respéxit hu-
militátem ancillae
suae: * ecce enim,
ex hoc beátam me

Moja duša * po-
veličuje Gospoda.

In moj duh se ra-
duje * v Bogu, mo-
jem Zveličarju.

Ker se je ozrl na
nizkost svoje dekle:
* zakaj glej, odslej
me bodo blagrovali

dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericordia eius a progenie in progenies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis; * et divites dimisit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordatus misericórdiae suae.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in saécula.

Gloria Patri et Filio * et Spiritui Sancto,

vsi rodovi.

Zakaj velike reči mi je storil On, ki je mogočen: * in čigar ime je sveto.

In njegovo usmiljenje traja od roda do roda * njim, ki se ga boje.

Moč je izkazal s svojo roko, razkropil je napuhnjene v misli njih srca.

Mogočne je pahn timer prestola, * in povišal je ponižne.

Lačne je napolnil z dobrotami: * in bogate je pustil prazne.

Sprejel je Izraela, služabnika svojega, * in se je spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim očetom, * Abrahamu in njegovemu zárodu vekomaj.

Slava Očetu in Sinu * in Svetemu Duhu.

Sicut erat in principio, et nunc et semper * et in saecula saeculorum. Amen.

Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej * in vekomaj. Amen.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo. Podeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da se bomo vedno veselili zdravja na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Počesčenje presvetega Rešnjega Telesa.

Molim te ponižno.

Molim Te ponižno, skriti Bog nebes,
Ki v podobi kruha tajno bivaš res.
Srce svoje tebi vdano izročim,
Ker pri mislih nate v te se ves vtopim.

Moti se na tebi tip, okus, oko,
Le kar v veri slišim to spoznam trdno,
Verjem, kar je rekel Jezus, božji Sin,
Ki pri nas ostal je v večen nam spomin.

Skrit si bil na križu kakor Bog samo,
Tukaj še človeka ne uzré oko;
Vendar Bog in človek tukaj si navzoč,
Prosim, kar je prosil ropar vzdihujoč.

Tvojih ran ne gledam ko Tomaž nekdej,
Vendar, da si Bog moj, te spoznam sedaj.
Vedno bolj, o Jezus, v veri me vtruj,
Upanje, ljubezen v srcu pomnožuj!

O spomin, ki kažeš smrt Gospodovo,
Kruh, ki nam poživiljaš moč opešano;
Naj živim ob tebi, milostno mi daj,
In sladak mi bodi, Jezus, vekomaj.

Kri daruj mi svojo, Jezus pelikan,
Usmiljen me očisti mojih grehov ran;
Saj premore ena sama kapljica
Zemljo vso oprati vsega madeža.

Jezus, ki te gledam skritega sedaj:
Prosim, želje vroče spolni mi kedaj.
V raju mi odgrni mili svoj obraz,
Naj te gledam v slavi srečen večni čas. Amen.

(Šestkrat: Oče naš . . . Češčena Ma-
rija . . . Čast bodi . . .)

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo vérujem, - da
si v zakramentu presvetega Reš-
njega Telesa resnično pričujoč, -
in te ponižno molim. - Ljubim te

nad vse - in zato obžalujem vse
svoje grehe. - Rajši hočem vse
pretrpeti, - kakor tebe kdaj z gre-
hom izgubiti. - Moja duša hrepeni
po tebi, moj Bog. - Ker te pa zdaj
v zakramentu ne morem prejeti -
pridi v moje srce vsaj s svojo mi-
lostjo. - Pridi, - sprejmem te kakor
v resnici pričujočega in se popol-
noma sklenem s teboj. - Ne do-
pusti, - da bi se kdaj ločil od
tebe. Amen.

Litanije presvetega Srca Jezusovega.

(Odp. 300 dni vsakikrat.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,
Srce Jezusovo, v Materi Devici od
Svetega Duha upodobljeno,
Srce Jezusovo, z Besedo božjo v
osebi zedinjeno.

Srce Jezusovo, neskončno veli-
častno,

Srce Jezusovo, sveti tempelj božji,
Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
nebeška,

Srce Jezusovo, žareče ognjišče lju-
bezni,

Srce Jezusovo, posoda ljubezni in
pravice,

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
polno,

Srce Jezusovo, globočina vseh
čednosti,

Srce Jezusovo, vse hvale vredno,

Srce Jezusovo, kralj in središče
vseh src,

Srce Jezusovo, v katerem so vsi
zakladi modrosti in vednosti,

Srce Jezusovo, v katerem biva vsa
polnost božanstva,
Srce Jezusovo, nad katerim ima
Oče posebno veselje.
Srce Jezusovo, iz čigar polnosti
smo vsi prejeli,
Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
višav,
Srce Jezusovo, potrpežljivo in ne-
skončno usmiljeno,
Srce Jezusovo, bogato za vse, ki
te kličejo,
Srce Jezusovo, vir življenja in
svetosti,
Srce Jezusovo, sprava za naše
grehe,
Srce Jezusovo, z zasramovanjem
nasičeno,
Srce Jezusovo, zavoljo naših hu-
dobij potrto,
Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
Srce Jezusovo, naše življenje in
vstajenje,

Srce Jezusovo, naš mir in naša
sprava,
Srce Jezusovo, daritev za grešnike,
Srce Jezusovo, zveličanje v tebe
upajočih,
Srce Jezusovo, upanje v tebi umi-
rajočih,
Srce Jezusovo, sladkost vseh svet-
nikov,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

Molitve.

(Klečé.)

1. V čast presvetemu Srcu Jezusovemu.

V. Jezus krotki in iz srca ponižni.
O. Upodobi naše srce po svojem
Srcu.

Molimo. Vsemogočni, večni
Bog, ozri se na Srce svojega pre-

ljubega Sina in na češčenje in za-
doščenje, ki ti ga opravlja v imenu
grešnikov, in po njem potolažen
odpusti njim, ki prosijo tvojega
usmiljenja, v imenu istega tvojega
Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj
živi in kraljuje v edinosti Svetega
Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

(300 dni odpustka vsakikrat. — Leon XIII.)

[Kadar se molijo samo litanije do
tukaj, se pristavi Oče naš, Češčena
Marija (trikrat) in Čast bodi.]

2. Posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu.

(Moli se najprimerneje na praznik
presvetega Srca Jezusovega ali v nedeljo
za njim, in ob prvih petkih, oziroma prvih
nedeljah.)

Presladki Jezus, Zveličar člo-
veškega rodu, ozri se na nas, ki
v globoki ponižnosti klečimo pred
tvojim oltarjem. Tvoji smo, tvoji
hočemo biti. Da bi pa mogli biti
s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato

se danes vsak izmed nas rado-
voljno posveti tvojemu presvetemu
Sreću.

Tebe mnogi niso nikdar poznali,
mnogi pa so tvoje zapovedi zani-
čevali in te zavrgli. Usmili se obo-
jih, dobrotljivi Jezus, in potegni
vse k svojemu svetemu Sreću. Kralj
bodi, Gospod, ne samo vernih, ki
niso nikdar odpadli od tebe, tem-
več tudi izgubljenih sinov, ki so
te zapustili; daj, da se skoraj
vrnejo v Očetovo hišo, da ne po-
ginejo uboštva in lakote. Kralj
bodi tistih, ki jih slepi verska
zmota ali loči razkol, in pokliči
jih nazaj v zavetje resnice in k
edinosti vere, da bo kmalu en hlev
in en pastir. Kralj bodi tudi vseh
tistih, ki živé v stari zmoti po-
ganstva; reši jih iz teme in pri-
vedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno
in blagonosno prostost; daj vsem
narodom red in mir; daj, da se
bo od kraja do kraja zemlje raz-

legal en glas: Bodi hvala božjemu
Sreću, ki nas je rešilo, slava in čast
mu vekomaj! Amen.

Oče naš ... Češčena Marija ... (Trikrat.)

Prvi petek v mesecu.

V pobožnosti do presv. Srca Jezusovega je petek posebne važnosti; zakaj **v petek** je bilo presv. Srce s sulico prebodeno, **v petek** je prelilo iz ljubezni do nas zadnjo kapljico svoje dragocene krvi. Posebno pa je važen vsak **prvi petek v mesecu**. Jezus sam je namreč zaukazal blaž. Margareti Alakok: „Vsak prvi petek v mesecu prejmi sv. obhajilo, da mi zadoštiš, kar najbolj moreš, za žalitve, ki sem jih prejel tekom meseca v presv. Rešnjem Telesu.“ — Prvi petek je torej dan zadoščenja in sprave, ki se doseže najbolj z zadostilnim sv. obhajilom.

Kako ljuba je Jezusu pobožnost prvega petka, je pokazal z veliko obljubo, ki jo je razodel neki petek med sv. ob-

hajilom blaženi Margareti: „V neizmer-
nem usmiljenju svojega Srca ti oblju-
bim, da bo njegova neskončna ljube-
zen podelila milost spokorne smrti
tistim, ki prejmejo sv. obhajilo devet
mesecev zapored vsak prvi petek; ne
bodo umrli v njegovi nemilosti niti
brez svojih zakramentov, ker bo moje
božje Srce v zadnjem trenutku njih
varno zavetje.“ (Pismo bl. Margarete
Al. od leta 1688.)

Otrok Marijin! Glej, žalitve Jezusove
so tudi žalitve tvoje nebeške Matere!
Stori torej tem bolj kaj v zadoščenje.
Misli na veliko obljubo Gospodovo in
sprejmi tudi ti devet prvih petkov za-
dostilno sv. obhajilo! Pri tej pobožnosti
opravi po sv. obhajilu sledečo molitev.

Zadostilna in posvetilna molitev.

(Po čast. p. Roothan, D. J.)

O presladki Jezus, vir ljubezni,
oče usmiljenja in Bog vse tolažbe,
ki si se ponižal nam nevrednim
odpreti neizmerne zaklade svojega
božjega Srca: v zahvalo za nešte-
vilne, meni in drugim ljudem iz-
kazane dobrote, posebno za usta-

novitev najsvetejšega Zakramenta in v zadoščenje za vse žalitve, s katerimi smo jaz in drugi ljudje žalili tvoje vse ljubezni polno Srce: se jaz J. J. z vsem, kar sem in imam, in z vsemi zaslugami, ki sem si jih že, ali pa si jih bom še s tvojo milostjo pridobil, popolnoma posvetim tvojemu presv. Srcu. Tudi ti obljubim, da bom pobožnost do tvojega božjega Srca po svojih močeh razširjal. — Ob-jednem si izvolim preblaženo De-vico Marijo za svojo posebno ma-ter in izročam ter posvečujem tudi njenemu prečistemu srcu samega sebe in vse, kar je mojega, z ob-ljubo, da bom češčenje te brez madeža spočete Matere po svojih močeh pospeševal.

Zato prosim najponižnejše tvojo neskončno dobroto, sprejmi ta moj dar kot dišeče kadilo in kakor si mi dal željo, se tebi darovati, tako mi daj tudi milost izpolniti, kar sem obljubil.

O Jezus, podeli mi milost,
da se bo tudi tvoja tolažljiva ob-
ljuba izpolnila nad menoj. Amen.

Slavospev na čast presv. Rešnjemu Telesu.

(„Pange lingua“.)

1. Pange, lingua
gloriosi
Corporis mysterium
Sanguinisque pre-
tiosi,
Quem in mundi pre-
tium.
Fructus ventris ge-
nerosi,
Rex effudit gentium.	1. Jezik, poj skriv-
nost častito,
Hvali Jezusa Telo,
Sveto Rešnjo Kri
prelito,
Ki je svet odkupljen
z njo.
Ko je s smrtjo gro-
zovito
Rešil Jezus vso
zemljo.
2. Nobis datus, no-
bis natus
Ex intacta virgine,
Et in mundo conver-
satus,
Sparso verbi semine,	2. Iz brezmadežne
Device
Nam bil rojen, nam
bil dan;
Seme je sejal resnice
In je hodil kot
zemljan,

Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

3. In supremæ nocte
cœnæ,
Recumbens cum fra-
tribus,
Observata lege
plene
Cibis in legalibus.
Cibum turbae duo-
denae
Se dat suis manibus.

4. Verbum caro pa-
nem verum
Verbo carnem effi-
cit,
Fitque sanguis
Christi merum:
Etsi sensus deficit.
Adfirmandum cor-
sincerum
Sola fides sufficit.

5. Tantum ergo Sa-
cramentum
Veneremur cernui.
Et antiquum docu-
mentum
Novo cedat ritui!

Ko je pa odšel z
zemljice,
Pustil je spomin
krasán.

3. Pri večerji zadnji
v noči
Z brati ljubimi sedi,
Jagnje je in kruhe
moči,
Da postavo dovrši.
Dvanajsteri priču-
joči
Trumi sebe v jed
deli.

4. Glej Beseda be-
seduje:
In v meso kruh
spremeni;
Dalje še on nare-
kuje:
Vino Kristova je kri.
Naj taji čut, zado-
stuje

Vera in srce krepí.
5. V zakramentu
vse sladkosti
Počastimo Jezusa.
Dal je v novi nam
skrivnosti
Rajski kruh zveli-
čanja!

Praestet fides sup-
plementum
Sensuum defectui.

6. Genitori Geni-
toque

Laus et jubilatio!
Salus, honor, virtus
quoque

Sit et benedictio!

Procedenti ab
utroque

Compar sit laudatio.
Amen.

V. Panem de coelo
praestitisti eis (alle-
luja.)

O. Omne delecta-
mentum in se haben-
tem (alleluja).

O remus. Deus,
qui nobis sub Sacra-
mento mirabili pas-
sionis tuae memo-
riam reliquisti; tri-
bue, quaesumus, ita
nos corporis et san-
guinis tui sacra
mysteria venerari,
ut redemptionis
tuae fructum in no-
bis jugiter sentia-

V naših čutov pa
slabosti

Trdna vera nas
krepča.

6. Čast in slava naj
prepeva

Se Očetu večnemu!

Čast in slava naj
odmeva

Njega Sinu ljubemu!

Čast enaka razodeva

Naj se Duhu Sve-
temu!

V. Kruh iz nebes
si jim podelil. (Ale-
luja.)

O. Ki ima vso
sladkost v sebi. (Ale-
luja.)

Molimo. O Bog,
ki si nam v čudež-
nem zakramentu
spomin svojega trp-
ljenja zapustil, daj
nam, te prosimo,
svete skrivnosti tvo-
jega telesa in tvoje
krvi tako častiti, da
bomo sad tvojega
odrešenja vedno v
sebi čutili. Ki živiš

mus. Qui vivis et
regnas in saecula
saeculorum.

O. Amen.

V. Divinum auxi-
lium maneat semper
nobiscum.

O. Amen.

in kraljuješ od ve-
komaj do vekomaj.

O. Amen.

V. Božja pomoč
ostani vedno pri
nas.

O. Amen.

Opomba. Kadar se Najsvetejše izpostavi, se
poje prva kitica tega slavospeva „Pange lingua“;
pred blagoslovom s sv. Rešnjim Telesom pa se
pojete zadnji dve kitici „Tantum ergo“ „Geni-
tori genitoque“. — Po opravljeni predstoječi
molitvi sledi blagoslov s sv. R. Telesom in
nato se zapoje sledeči psalm:

Psalm 116.

Laudate Domi-
num omnes gentes,*
laudate eum omnes
populi;

Quoniam con-
firmata est super
nos misericordia
ejus,* et veritas
Domini manet in
aeternum.

Gloria Patri et
Filio* et Spiritui
Sancto,

Hvalite Gospo-
da vsi rodovi,* hva-
lite ga zemlje ná-
rodi.

Zakaj utrjena
je nad nami milost
njegova* in resnica
Gospodova ostane
vekomaj.

Slava Očetu in
Sinu* in Svetemu
Duhu.

Sicut erat in
principio et nunc
et semper, * et in
saecula saeculorum.
Amen.

Kakor je bilo
v začetku, tako
zdaj in vselej * in
vekomaj. Amen.

Litanije presvetega imena Jezusovega.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, -Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, odsvit Očeta,

Jezus, žar večne luči,

Jezus, kralj veličastva,

Jezus, solnce pravice,
Jezus, Sin Marije Device,
Jezus ljubeznivi,
Jezus čudoviti,
Jezus, močni Bog,
Jezus, oče prihodnjega veka,
Jezus, angel velikega sklepa,
Jezus najmogóčnejši,
Jezus najpotrpežljívejši,
Jezus najpokornejši,
Jezus krotki in iz srca ponižni,
Jezus, ljubíteľ čistosti,
Jezus, naš ljubíteľ,
Jezus, Bog miru,
Jezus, začetnik življenja,
Jezus, zgled čednosti,
Jezus, goreči ljubíteľ duš,
Jezus, naš Bog,
Jezus, naše pribežališče,
Jezus, oče ubogih,
Jezus, zaklad vernih,
Jezus, dobri pastir,
Jezus, prava luč,
Jezus, večna modrost,
Jezus, neskončna dobrota,
Jezus, naša pot in naše življenje,

Jezus, veselje angelov,
Jezus, kralj očakov,
Jezus, voditelj apostolov,
Jezus, učitelj evangelistov,
Jezus, srčnost mučencev,
Jezus, luč spoznavavcev,
Jezus, čistost devic,
Jezus, krona vseh svetnikov,
Bodi nam milostljiv, prizanesi nam,
o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o
Jezus!

Vsega hudega — reši nas, o Jezus!

Vsega greha

Svoje jeze

Skušnjav hudičevih

Duha nečistosti

Večne smrti

Zanemarjanja tvojih navdihov

Po skrivnosti svojega svetega učlo-
večenja

Po svojem rojstvu

Po svojem detinstvu

Po svojem božjem življenju

Po svojih trudih

Po svoji smrtni bridkosti in svo-
jem trpljenju

Po svojem križu in svoji zapušče-
nosti

Po svojih bolečinah

Po svoji smrti in svojem pokopu

Po svojem vstajenju

Po svojem vnebohodu

Po svoji ustanovitvi najsvetejšega
Zakramenta

Po svojih radostih

Po svojem veličastvu

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Molimo o. Gospod Jezus Kristus,
ki si rekel: „Prosimo in se vam
bo dalo, iščite in boste našli,
trkajte in se vam bo odprlo“, daj
nam, te prosimo, gorečnost svoje

božje ljubezni, da te bomo s celim srcem, z besedo in dejanjem ljubili in neprenehoma hvalili.

Daj nam, Gospod, da vedno v sebi ohranimo strah in ljubezen do tvojega svetega imena, ker nikdar ne nehaš voditi teh, ki jih utrdiš v stanovitosti svoje ljubezni. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ob praznikih se lahko pristavi cerkvena molitev dotičnega dne.)

Molitev k presv. R. Telesu

se moli, kadar je izpstavljeno.

V. Panem de coelo
praestitisti eis.
(Allelúja.)

O. Omne delectaméntum in se habéntem. (Alleluja.)

O r e m u s.

Deus. qui nobis
sub sacraménto mirábili passiónis tuae
memóriam reliquísti: tríbue, quaésu-

V. Kruh iz nebes si jim podelil.
(Aleluja.)

O. Ki ima vso sladkost v sebi.
(Aleluja.)

M o l i m o.

O Bog, ki si nam
v čudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, te

mus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redempti-ónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus. Qui vivis ét regnas in saécula saeculórum.

O. Amen.

prosimo, sveteskrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešjenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

Molitev za vse potrebe.

(Moli se navadno po litanijah ob nedeljah in praznikih; na predvečere in ob največjih praznikih se primerneje izpušča.)

M o l i m o .

Vsemogočni večni Bog, nebeški Oče, poglej z očmi svoje neskončne milosti naše bridkosti, nadloge in težave. Usmili se vseh vernih kristjanov, za katere se je tvoj edino-rojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal in tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče, zaslužene šibe, se-

danje in prihodnje nevarnosti, pogubne upore, vojsko, draginjo, bolezni in žalostne, hude čase.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga za pastirja naši škofiji postavil; podeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Prosimo, vsemogočni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel cesarsko vladarstvo, tudi raste v vseh čednostih, da bo, z njimi lepo ozaljšan, mogel greha se varovati, sovražnike zmagovati, in k tebi,

ki si pot, resnica in življenje, v milosti dospeti.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in svetne gosposke in oblastnike, da bodo pospeševali vse kar more pripomoči k tvoji časti, k našemu zveličanju, k miru in sreči vsega krščanstva.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da moramo prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Podeli nam, Bog miru, pravo edinost v veri brez vsega razdora in vsake ločitve. Obrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, Gospod, bodi vedno priporočeno vse naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt.

Daj nam tvojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam podeli, Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Trikrat.) Čast bodi.

Počesčenje svetnikov.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angeli in nadangeli, pro-
site za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov,

Sveti Janez Krstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matej,

Sveti Simon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Luka,

Sveti Marko,

Vsi sveti apostoli in evangelisti,

Vsi sveti učenci Gospodovi,

Vsi sveti nedolžni otroci,

Sveti Štefan,

Sveti Lavrencij,
Sveti Vincencij,
Sveti Fabijan in Sebastijan, pro-
sita za nas!

Sveti Janez in Pavel,
Sveti Kozma in Damijan,
Sveti Gervazij in Protazij,
Vsi sveti mučenci,
Sveti Silvester,
Sveti Gregorij,
Sveti Ambrozij,
Sveti Avguštin,
Sveti Hieronim,
Sveti Martin,
Sveti Nikolaj,
Vsi sveti škofje in spoznavavci,
Vsi sveti učenci,
Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Dominik,
Sveti Frančišek,
Vsi sveti mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,
Sveta Agata,

Sveta Lucija,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija,
Vse svete device in vdove,
Vsi svetniki in svetnice božje,
Bodi nam milostljiv,
 prizanesi nam, o Gospod!
Bodi nam milostljiv,
 usliši nas, o Gospod!
Vsega hudega — reši nas, o
 Gospod!
Vsega greha
Svoje jeze
Nagle in neprevidene smrti
Skušnjav hudičevih
Jeze, sovraštva in vse hude volje
Duha nečistosti
Treska in hudega vremena
Šibe potresa
Kuge, lakote in vojske
Večne smrti
Po skrivnosti svojega svetega učlo-
 večenja
Po svojem prihodu
Po svojem rojstvu

Po svojem krstu in svetem postu
Po svojem križu in trpljenju
Po svoji smrti in svojem pokopu
Po svojem svetem vstajenju
Po svojem čudežnem vnebohodu
Po prihodu tolažnika Svetega Duha
Na dan sodbe
Mi grešniki, — prosimo te, sliši
nas!

Prizanesi nam, — prosimo itd.
Odpusti nam,
Pripelji nas, k pravi pokori,
Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev,
Ohrani apostolskega pastirja in
vse cerkvene stanove v svoji
sveti veri,
Ponižaj sovražnike svete Cerkve,
Varuj našega cesarja,
Daj krščanskim kraljem in oblast-
nikom mir in pravo soglasje,
Daj vsemu krščanskemu ljudstvu
mir in edinost,
Potrdi in ohrani nas vse v svoji
sveti službi,
Povzdigni naše misli k nebeškim
željam,

Povrni vsem našim dobrotnikom
z večnimi darovi,
Reši duše naše in naših bratov,
sorodnikov in dobrotnikov več-
nega pogubljenja,
Daj in ohrani sad zemlje,
Daj vsem vernim dušam večni pokoj,
Usliši nas,
Sin božji,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Oče naš . . . (dalje tiho).

V. In ne vpelji nas v skušnjavao.

O. Temveč reši nas hudega.

(Ob praznikih se lahko pristavi cer-
kvena molitev dotičnega dne.

Molitev k presv. R. Telesu se moli,
kadar je izpostavljeno. Glej stran 178.)

Navadne molitve po litanijah.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč;
Gospod hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se
sramujejo, * kateri mi strežejo po
življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi,
* kateri mi hudo želé.

Zavrnejo naj se hitro osramo-
čeni, * kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in veselé naj se v
tebi vsi, kateri te iščejo, * in kateri
ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno
govoré! Hvaljen bodi, Gospod!

Jaz pa sem revež in siromak,
* Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik,
si ti, * Gospod, nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu in Sinu in
Svetemu Duhu; * kakor je bilo v
začetku, tako zdaj in vselej in ve-
komaj. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom.
O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod, ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O. Ohrani, Gospod, našega cesarja in usliši nas na dan, ko kličemo k tebi.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena

kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za verne duše v vicalih.

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In váruj jih s Sijona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

M o l i m o .

O Bog, ki ti je lastno, da vedno usmiljenje skazuješ in prizanašaš, sprejmi naše prošnje, naj nas in vse tvoje služabnike, katere veže grehov veriga, milostno odveže tvoje dobrotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše ponižue prošnje. In odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam z odpuščenjem vred dobrotljivo mir podeliš.

Skaži nam milostno, Gospod, svoje neizrekljivo usmiljenje, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ki jih zanje zaslužimo, rešiš.

O Bog, ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri so milostno na molitev svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga za pastirja naši škofiji postavil;

podeli mu, da bo tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Prosimo, vseмогоčni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel cesarsko vladarstvo, tudi raste v vseh čednostih, da bo, z njimi lepo ozaljšan, mogel greha se varovati, sovražnike zmagovati in k tebi, ki si pot, resnica in življenje, v milosti dospeti.

O Bog, ki od tebe izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in da bodo časi po zatrtem strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni.

Užgi, Gospod, naša srca z ognjem Svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z neomadeževanim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da usmiljenje, ki so ga vedno želele, s pobožnimi prošnjami dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih, ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še živé ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

O. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Vsemogočni in usmiljeni
Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vernih duše naj po mi-
losti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. (Tri-
krat.) Čast bodi.

Litanije sv. Jožefa.

(Odpustek 300 dni enkrat na dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, prosi za nas!

Sveti Jožef,

Slavni sin Davidov,

Luč očakov,

Ženin božje Porodnice,

Čisti varih Devic,
Rednik Sinu božjega,
Skrbni branitelj Kristusov,
Glavar svete Družine,
Jožef najpravičnejši,
Jožef najčistejši,
Jožef najmodrejši,
Jožef najsrčnejši,
Jožef najpokornejši,
Jožef najzvestejši,
Ogledalo potrpežljivosti,
Ljubitelj uboštva,
Zgled delavcev,
Kras domačega življenja,
Varih devic,
Steber družin,
Tolažnik siromašnih,
Up bolnikov,
Zavetnik umirajočih,
Strah hudobnih duhov,
Zaščitnik svete Cerkve,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, prizanesi nam, o Gospod!
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe
sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

V. Postavil ga je za gospodarja svoji hiši.

O. In za vladarja vsej svoji posesti.

Molimo. O Bog, ki si v neizrekljivi previdnosti blaženega Jožefa milostno izvolil za ženina svoje presvete Matere, daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga za variha častimo na zemlji, imeli za priprošnjika v nebesih. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

(Ta molitev se opravlja posebno pri pobožnosti sv. rož. venca v mesecu oktobru.)

K tebi, o sveti Jožef, pribežimo v svojih stiskah, in ko smo na pomoč poklicali tvojo presveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi tvojega varstva. Pri ljubezni, ki te

je vezala z brezmadežno Devico, božjo Materjo, in pri očetovski ljubezni, s katero si objemal dete Jezusa, te ponižno prosimo, ozri se milostno na delež, ki ga je pridobil Jezus s svojo krvjo, in pomagaj nam v naših potrebah s svojo močjo in priprošnjo.

O preskrbni varih svete družine, varuj izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odvrni od nas, ljubeznipolni oče, vsako kugo zmot in greha. Podpiraj nas milostno iz nebes, o mogočni naš varih, v tem boju zoper moči teme, in kakor si nekdej otel dete Jezusa iz smrtne nevarnosti, tako brani zdaj sveto Cerkev božjo sovražnega zalezovanja in vsakega nasprotovanja. Varuj nas vsekdar, da bomo po tvojem zgledu in s tvojo pomočjo mogli sveto živeti, srečno umreti in doseči večno zveličanje v nebesih. Amen.

(Odpustek 7 let in 7 kvadrag. vsakikrat.)

Oče naš . . . Češčena Marija . . . (trikrat.)

Čast bodi . . .

Molitev,

ki naj se vsak dan moli pred podobo
sv. družine.

O preljubeznivi Jezus, - ki si na zemlji izvoljeno družino posvetil - z neizrekljivimi čednostmi in zgledi svojega domačega življenja, - ozri se milostno na to našo družino, - ki klečé pred teboj prosi tvoje milosti. - Spomni se, da je ta družina tvoja, ker se je tebi posebno posvetila in darovala. - Varuj jo milostno, reši jo nevarnosti, pridi ji na pomoč, - da v posnemanju tvoje svete družine ostane stanovitna, - tako, da ti bo na zemlji zvesto služila in te ljubila, - potem pa v nebesih večno hvalila.

O Marija, presladka Mati, - prosimo te, varuj nas, - ki trdno zaupamo, da bo tvoj edinorojeni Sin uslišal tvoje prošnje.

In tudi ti, častitljivi očak, sveti Jožef, - pridi nam na pomoč s svojim mogočnim varstvom - in izroči po Mariji naše prošnje Jezusu. Amen.

Odpustek 300 dnij zadobi enkrat na dan, kdor se posveti sveti družini z molitvijo, izdano po zboru svetih obredov. (Leon XIII.)

Jezus, Marija, Jožef! razsvetljuje nas, pomagajte nam, rešite nas! Amen.

(200 dni odpustka, enkrat na dan.)

Šest molitev k sv. Alojziju.

(Te molitve so pripravne za šestnedeljsko pobožnost v čast sv. Alojziju.)

1. Molitev za stud nad grehom.

O sveti Alojzij, tebi se je na zemlji greh kot največje in edino pravo zlo nad vse studil; varoval si se ga z vso skrbnostjo. Prosi

zame, da resno obžalujem svoje mnogoštevilne grehe, da se poboljšam in v prihodnje bolj kakor vse sovražim greh.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

2. Molitev za ohranitev svete čistosti.

O sveti Alojzij, ti si ohranil celo življenje angelsko nedolžnost in deviško čistost. Izprosi mi, da se tudi v najmanjšem ne pregrešim zoper cenjeno čednost svete čistosti, da se resno protivim vsem skušnjavam in da po skrbni čuječnosti vsekdar zabranim grdi pregrehi pot v svoje srce.

Oče naš ... Češčena Marija ... Čast bodi ...

3. Molitev za dar pobožnosti.

O sveti Alojzij, tebe je že od prve mladosti dalje vedno navdajalo posebno veselje do molitve, in doma in posebno v cerkvi si molil

nad vse goreče in pobožno. Prosi zame, da mi Bog podeli milost, da opravljam svoje molitve ne le z zunanjo spodobnostjo, temveč tudi z gorečo znotranjo pobožnostjo in s svetim veseljem. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

4. Molitev za dar zatajevanja samega sebe.

O sveti Alojzij, tebi je svet ponujal toliko veselja in uživanja; pa ti si se iz ljubezni do Boga in v rešitev svoje duše vsemu temu odrekel in si vrh tega svoje telo hudo pokoril in mrtvičil. O izprosi še meni milost, da se ne dam preslepiti goljufnemu svetu in ne navezujem svojega srca na nično svetno razveseljevanje, temveč da živim tudi jaz po tvojem zgledu spokorno in vzdržno. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

5. Molitev za pravo pobožnost do presv. Rešnjega Telesa.

O sveti Alojzij, kako velika in kako pristrčna je bila tvoja pobožnost do Jezusa v najsvetejšem zakramentu! S kolikim spoštovanjem si ga molil, s kako gorečnostjo si bil pričujoč pri daritvi svete maše, po kako skrbni pripravi in kako pobožno si ga prejemal v svetem obhajilu. O izprosi še meni milost, da po tvojem vzgledu vneto častim v presvetem Rešnjem Telesu svojega Gospoda in Zveličarja in mu zvest ostanem tudi v nevarnem mladostnem času. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

6. Molitev za otroško ljubezen do Marije.

O sveti Alojzij, ti si bil res pravi Marijin otrok; v božji Materi si visoko častil in ljubil svojo mater in z otroškim zaupanjem si

se vsekdar zatekal k nji. O zadobi še meni milost, da bom Marijo vselej častil kot svojo najboljšo mater. Prosi Marijo, da tudi mene sprejme za svojega otroka in srečno pripelje skozi vse nevarnosti, ki preté moji mladosti.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

Opomba. Predstoječe molitve se lahko porabijo za šestnedeljsko pobožnost v čast sv. Alojziju. Ta pobožnost se obhaja v spomin onih šest let, ki jih je sv. Alojzij preživel v jezuitskem redu. Pobožnost se mora opravljati šest nedelj po vrsti ali pred praznikom svetega Alojzija, ali po prazniku, ali pa kadarkoli v letu. Vsako teh nedelj je treba opraviti vredno sv. spoved in prejeti sv. Rešnje Telo ter vsaj nekoliko moliti v čast sv. Alojziju; vseh šest nedelj se zadobi popolni odpustek.

Molitev sv. Alojzija k Materi božji.

Sveta Devica, Marija, moja vodnica, moja kraljica! Glej k tvojemu preusmiljenemu srcu se obrnem in od danes naprej postavim pod tvojo brambo in prav posebno varstvo svojo dušo, svoje

telo, in kar je mojih dragih! Tebi zaupam in v tvoje roke izročam vse, karkoli mi je upati in karkoli mi je pričakovati, vse svoje težave in britkosti, pa tudi ves tek in konec svojega življenja tebi izročim. Po tvoji presveti prošnji in tvojem zasluženju naj se vsa moja dela tako dokončavajo, kakor je tebi všeč in kakor je tvoj namen, da dosežejo tudi dopadljivost tvojega Sina. Amen.

Molitev k sv. Alojziju za čistost duše in telesa.

O sveti Alojzij, angelski mladenič in najlepši vzgled krščanski mladini! Glej poln zaupanja pridem k tebi in ti priporočim čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te po tvoji angelski nedolžnosti, da me priporočiš neomadežanemu jagnjetu Jezusu Kristusu in najčistejši Devici Mariji in me s svojo prošnjo obvaruješ vsakega velikega

greha. O premili Jezus! na prošnjo čistega mladeniča sv. Alojzija ne dopusti, da bi se s kakim grehom omadežal; kakor hitro me vidiš v skušnjavi, odpodi iz mojega srca vse nečiste misli in želje; vzbudi v meni spomin na večnost in na svoje bridko trpljenje! Vtisni mojemu srcu sveti strah božji in vžgi v meni ogenj božje ljubezni, da posnemam na zemlji sv. Alojzija in postanem vreden tebe v nebesih vekomaj uživati. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .

III. Razne molitve.

Ponovitev krstne obljube.

(Zlasti za rojstni dan in za dan svetega obhajila.)

O Bog, Oče, Sin in Sveti Duh! -
Jaz, tvoj otrok, - pokleknem v
ponižnosti pred tvoje božje veli-
častvo - in te molim z največjim
spoštovanjem.

Zahvalim te iz celega srca za
vse dobre, - katere si mi skazal;
- posebno pa te zahvalim za milost
svetega krsta. - Čeprav se pri svo-
jem krstu nisem zavedal, - kako
sveto zvezo si sklenil ti z menoj

in jaz s teboj, - vendar zdaj to sveto zvezo ponovim - prostovoljno in s prisrčno hvaležnostjo, - in hočem vekomaj biti in ostati - tebi zvest in pokoren otrok. - Zato se odpovem hudemu duhu in vsemu njegovemu dejanju - in vsemu njegovemu napuhu.

Verujem v tebe, Bog Oče, - vsemogočni stvarnik nebes in zemlje. - Verujem v tebe, Jezus Kristus, - ki si pravi in edini Sin božji in naš Gospod, - ki si bil za nas rojen iz Marije Device - in si za nas trpel. - Verujem v tebe, Sveti Duh. - Verujem v eno, sveto, katoliško in apostolsko Cerkev, - občestvo svetnikov, - odpuščenje grehov, - vstajenje mesa in večno življenje. -

Obljubim, moj Bog, - da hočem izpolnjevati tvoje svete zapovedi, - prejemati svete zakramente - in rabiti druge zveličavne pripomočke, - ter živeti in umreti kot tvoj pokoren otrok. - Daj mi

milost, - da nikoli ne prelomim te
svoje obljube, - in da se precej
zopet poboljšam, če se kaj pre-
grešim, - da tako dosežem večno
življenje, - ki si mi ga milostno
obljubil. -

Ljuba Mati Marija, podpiraj
me! - Sveti angel varih, varuj me!
Sveti moj patron, prosi zame!
Amen.

Tri božje čednosti.

(Za nedeljo.)

Kratka molitev.

Verujem v tebe, ker si nes-
končno resničen; upam v tebe,
ker si vseмогоčen, neskončno do-
brotljiv in zvest; ljubim te nad vse,
ker si neskončno popoln in vse
ljubezni vreden.

Daljša molitev.

Vera.

Vérujem v tebe, pravi, troje-
dini Bog, - Oče, Sin in Sveti Duh,

- ki si vse ustvaril, - ki vse ohranjuješ in vladaš, - ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. - Verujem, da se je Sin božji učlovečil, - da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, - in da nas Sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. - Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog razodel - ter nam po sveti katoliški Cerkvi zapoveduješ vérovati. - Vse to verujem, - ker si ti, o Bog, sam na sebi resnica, - in torej ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. - V tej veri hočem živeti in umreti. - O Bog, poživi mojo vero!

Upanje.

Upam in trdno pričakujem, o Bog, - da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, - ki si ga obljubil vsem, kateri izpolnjujejo tvoje zapovedi. - Zato tudi upam od tebe odpuščenja svojih grehov - in vseh drugih milosti, - katerih potrebujem,

da si zaslužim večno zveličanje. - Vse to upam od tebe, - ker si vse-mogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest, - in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. - V tem upanju hočem živeti in umreti. - O Bog, utrdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! Ljubim te nad vse, - ker si največja dobrota in neskončno popoln, - in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. - In ker ljubim tebe, - ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, - in ga hočem ljubiti, kakor samega sebe. - V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; - rajši hočem dati vse, - kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. - O Bog, vnemaj bolj in bolj mojo ljubezen do tebe. Amen.

(Sedem let in sedem kvadragen
odpustka vsakikrat. - Benedikt XIV.
28. jan. 1756.)

V spomin Kristusovih smrtnih bridkosti.

(Za četrtek.)

1. Oče, če hočeš, vzemi ta ke-
lih od mene; vendar ne moja,
ampak tvoja volja se zgôdi. Oče
naš.

2. Moja duša je žalostna do
smrti. Oče naš.

3. In njegov pot je bil kakor
kaplje krvi tekoče na zemljo. Oče
naš.

V. Svojemu lastnemu Sinu Bog
ni prizanesel.

O. Temveč daroval ga je za
nas vse.

Molimo. Ozri se milostno,
prosimo te, Gospod, na svojo dru-
žino, za katero se naš Gospod
Jezus Kristus ni pomišljal, izročiti
se v roke sovražnikom in sprejeti
trpljenje na križu. Po tistem Kri-
stusu, Gospodu našem. Amen.

V spomin Kristusove smrtne ure.

(Za petek.)

1. Od šeste do devete ure je bila tema po celi zemlji. Oče naš.

2. In ob deveti uri je zaklical Jezus z močnim glasom: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil? Oče naš.

3. Jezus je spet zaklical z močnim glasom in je izdihnil svojo dušo. Oče naš.

V. Kristus je bil za nas pokoren do smrti.

O. Do smrti na križu.

Molimo. Gospod Jezus Kristus, ki si se za odrešenje sveta dal sramotno križati in si prelił svojo dragoceno kri v odpuščenje naših grehov, ponižno te prosimo, daj nam po smrti veselo priti v nebeški raj. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Priporočitev angelu varihu.

O Bog, ki nam v svoji neizrekljivi previdnosti pošiljaš v varstvo svete angele; daj nam na naše ponižne prošnje, da nas bodo vedno varovali, in da se bomo v njih družbi veselili na večno. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Angel božji varih moj,
Po višji dobroti
sem varovanec tvoj.
Razsvetluj in varuj me,
Vladaj in vodi me! Amen.
(100 dni odpustka vsakikrat.)

Ali:

Sveti angél varih moj,
Bodi vedno ti z menoj;
Stoj mi noč in dan na strani,
Vsega hudega me brani!
Prav prisrčno prosim te,
Varuj me in vodi me!

Priporočitev svojemu patronu.

O sveti I., ki si mi po božji previdnosti za varuha odbran, prosi za me, da bom po tvojem zgledu ljubil čednost in se varoval greha. Pomagaj mi v vseh dušnih in telesnih nevarnostih, posebno pa ob smrtni uri, da bom kdaj med izvoljenimi s teboj vred Boga gledal od obličja do obličja. Amen.

Molitev za žive stariše.

O Bog, Oče nebeški! delivec vseh dobrot, tebi priporočim svoje stariše. Ti sam si mi zapovedal in z vzgledom svojega ljubega Sina pokazal, da sem dolžan svoje stariše spoštovati. Vdihni mi sam spoštovanje do njih; stori, da jim izkazujem ljubezen in pokorščino; povrni jim vse dobrote, ki so mi jih delili, ker sam jim ne morem vsega tega povrniti. Poplačaj jim

veš njihov trud in vse njihove skrbi, katere so imeli zavoljo mene, ohrani jim zdravje in dolgo življenje; daj jim srečo pri vseh njihovih opravilih, tolažbo v britkostih in v trpljenju. — Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, sramote in vsega zlega na duši in na telesu. Daj, da bodo vedno rastli v pobožnosti, in nazadnje jih sprejmi k sebi v nebeški raj! — Stori pa tudi, o Bog! da bom tudi jaz vedno v veselje svojim starišem, in da tvoj blagoslov, za katerega te tolikokrat prosijo, tudi ostane nad menoj! Gospod, blagoslovi moje stariše! Vodi in pelji jih skozi to življenje v večno življenje. Amen.

Molitev za mrtve stariše.

Nebeški Oče, ki si zapovedal ljubiti očeta in mater, glej, v otroški hvaležnosti in ljubezni povzdigujem k tebi svoje roke in te prosim za

svoje umrle stariše: sprejmi jih k sebi v svoje večno veličastvo in blaženost; poplačaj jim ljubezen, ki so jo meni izkazovali s svojo večno ljubeznijo; skrbi, ki so jih imeli z menoj, jim izpremeni v uživanje neskončne blaženosti; žalost in nadloge, katerih sem bil jaz kriv, izpremeni v veselje in radost; sploh vse dobrote, katere sem od njih prejel, jim ti povrni z večno, nebeško srečo. Z najsvetejšo krvjo svojega Sina Jezusa Kristusa operi njihove duše, da bodo popolnoma čiste in brez vsakega madeža.

Usliši, o nebeški Oče, prošnje zapuščenega, hvaležnega otroka, ki jih pošilja k tebi za svoje umrle stariše; naj postanejo kmalu deležni največje nebeške sreče, da tam tudi zame prosijo pri nebeškem prestolu, dokler tudi jaz tja ne pridem, da te hvalim in molim na vse veke. Prosim te po tvojem Sinu Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za papeža.

O Jezus, ti najvišji, nevidni poglavar sv. cerkve. Ti si postavil svojo cerkev na trdno, nepremagljivo skalo in si obljubil, da je tudi peklena vrata ne bodo nikdar premagala: prosimo te, ohrani in vodi sv. Očeta, rimskega papeža I. I., ki si ga postavil pravega, vidnega poglavarja svoje cerkve na zemlji. Sveti Duh naj ga razsvetluje in podpira s svojo vse-mogočno milostjo, da modro vlada sveto cerkev, da nas varno vodi po potu zveličanja in enkrat sam s celo čredo doseže večno življenje. Amen.

Molitev za škofa, za svojega dušnega pastirja in za spovednika.

O Jezus, ti pastir in vodnik naših duš! Prosim te za svojega škofa, za svojega dušnega pastirja

in za svojega spovednika: dodeli jim vse one čednosti, ki jih potrebujejo za lastno in moje zveličanje. Sv. Duh naj čuva nad njimi, da skrbijo za svojo srečo in za blagor vseh njim izročenih ovčic. Daj jim živo vero, gorečo ljubezen, pravo modrost in previdnost, moč in neustrašenost; pošlji jim novih pomočnikov, da morejo uspešno delovati v dušnem pastirstvu. — Stori, da bodo res služabniki po tvojem presvetem Srcu, ki gorijo le za svoj vzvišeni poklic, ki nimajo ničesar drugega pred očmi kakor tvojo čast in zveličanje izročenih duš; podpiraj jih s svojo milostjo, da prejmejo enkrat za svoj trud plačilo zvestega in modrega hlapca; one duše pa, za katere so tako skrbeli v življenju, pa naj bodo svitli biseri v kroni njihovega zasluženja za sveta nebesa. Amen.

Molitev za prijatelja.

Prav posebno pa še priporočim tvoji milosti, o Gospod, tvojega služabnika I. I., da ostane stanoviten v sveti katoliški cerkvi, da varno premaga vse nevarnosti življenja, da ga nobena skušnjava nikdar ne loči od tebe. Odpusti mu grehe, s katerimi si je nakopal tvojo jezo, pomnoži v njem svojo sveto milost, da more natanko izpolnjevati dolžnosti, ki jih ima do tebe, do svojega bližnjega in do samega sebe. Potrdi ga v njegovem poklicu, da se v sreči in nesreči vedno udá tvoji sveti volji in da pod tvojim varstvom deseže večno srečo. Njegovo dušo in telo, njegovo življenje in smrt tebi priporočim, da ga ti vedno varuješ in pripelješ v varno zavetje nebeškega veselja. Amen.

Molitev za umrle sorodnike in prijatelje.

O dobrotljivi Bog, kateri deliš milosti in želiš, da bi vsi dosegli večno življenje, prosimo te, podeli našim bratom, sorodnikom in dobrotnikom, kateri so se preselili v večnost, večno zveličanje po priprošnji blažene, brezmadežne Device Marije in vseh svojih svetnikov. Amen.

Molitev za vse verne duše v vicah.

O Bog vsega usmiljenja, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, ki deliš odpuščanje in zveličanje, ponižno te prosim, podeli mojim bratom in sestram, dobrotnikom, tovarišem, znancem in vsem vernim kristjanom, ki so se pred menoj ločili s tega sveta, po priprošnji Marije Device in vseh svojih svet-

nikov svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe in daj jim priti v družbo svetih izvoljenih, da srečno dosežejo, kar so vedno želeli, tebe od obličja do obličja gledati, tebe uživati, tebe častiti, hvaliti in moliti vekomaj. Vse to te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti križev pot

sv. Leonarda Porto-Mavriškega.

Opomba. Sveti križev pot nadomesti takorekoč romanje v Jeruzalem; zato se obiskovavec sv. križevega pota udeleži lahko vseh odpustkov, ki so jih rimski papeži podelili onim, ki obišejo osebno sveta mesta v Jeruzalemu. Da pa zadobiš te odpustke je potrebno:

- 1.) da je križev pot blagoslovljen;
- 2.) da ga res obiskuješ, to je, da hodiš od postaje do postaje, ako pa ne moreš hoditi zavrlo bolezni ali gnječe, se vsaj ozreš proti vsaki postaji, če je mogoče, ali pa nekaj stojé in nekaj klečé moliš;
- 3.) da obišeš po vrsti in neprenehoma vse postaje;

4.) da si v stanu milosti božje in se resnično kesaš svojih grehov. Nĩ pa zapovedano, da opraviš sv. spoved in prejmeš sv. obhajilo. Odpustki se obrnejo lahko v prid dušam v vicah.

Priprava.

O pridite, stvari,
Kaj, glejte, se godi :
Edini božji Sin
Strašná za nas trpi.

Molimo. Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začnó in po tebi začeta končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(K e s a n j e.) Usmiljeni Jezus, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in vse ljubezni vreden; iz vsega srca se kesam, da sem te razžalil, o največja dobrota.

(Namen.) Darujem ti ta sveti križev pot v čast tistega - trpljenja polnega pota, po katerem si hodil zame ubogega grešnika. Prejeti želim svete odpustke in moliti na vse tiste namene, za katere so bili podeljeni. O Jezus, sprejmi jih zame in po rokah Marije Device za uboge verne duše v vicah, (zlasti za . . .“)

Daj mi, Gospod, po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

*) Naredi namen, en popolni odpustek prejeti zase, druge vse pa daruj vernim dušam, katerim želiš pomagati. Lepa navada je, vse odpustke darovati Mariji Devici, da jih ona obrne v prid tistim dušam, katerim najbolj želi.

I. postaja.

Razbičan, zapljuvan
In kronan, zasramovan
Pred sodni stol zdaj gre,
Nedolžen v smrt izdan.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, ko je poslušal in sprejel krivično sodbo. Vedi, da so hudobije tvojega jezika bile tiste lažnive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega Jezusa obsodil k smrti. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in vzdihni bolj s srcem kakor z usti:

O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Torej za takó nevredno stvar se ponižáš, da zavoljo nje greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celó obsoditi k tako sramotni smrti. Oh, to me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad tolikimi grehi mojega jezika; studijo se mi in bridko jih obžalujem. Zato bom po vsem tem križevem potu prosil in kli-

cal: Moj Jezus, usmiljenje! Moj Jezus, usmiljenje!

Oče naš, Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

II. postaja.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene rame;
Objame ga voljnó
In nese vseh dolgé.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako je dobri Jezus radovoljno objel sveti križ, in s kakšno krotkostjo je prenašal udarce in žalitve hudobnega ljudstva. Ti pa ves nepotrpežljiv bežiš pred križem, kar le moreš. Ali ne veš, da brez križa ne prideš v nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu in reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni
se spodobi težki križ, ki so ti ga na-
ložili moji grehi! Ljubi Zveličar,
daj mi moč, da bom voljno objel
vse križe, ki jih zaslužijo moje
velike pregrehe. Daj mi tudi milost,
da se ločim s tega sveta v ljubezni
do svetega križa; goreč od te lju-
bezni naj tudi jaz želim kakor tvoja
služabnica sveta Terezija: Trpeti
ali umreti! Umreti ali trpeti!

Oče naš. Česčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

III. postaja.

Opešal je v močeh,
Podré ga križ, naš greh,
Vtopljen v dolge svetá,
Leži potrtn na tleh.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, zavoljo
izgube toliko krvi oslavljen, prvič

pade pod križem. Glej kako ga s pestmi bijejo in z nogami sujejo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre svojih ust, ampak molči. Ti pa si že za voljo lahkkih križev nevoljen, godrnjaš, se pritožuješ in morda celó preklinjaš! Odpovej se vendar svoji nepotrpežljivosti in svojemu napuhu, in prosi svojega Gospoda, rekoč:

O preljubeznivi Odrešenik! Glej, pred tvojimi nogami kleči nesrečen grešnik. Kolikokrat in kako hudo sem grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč svojo sveto roko. Pomagaj, da ves čas svojega življenja več ne padem v smrtni greh, in da si tako zagotovim po smrti večno zveličanje.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

IV. postaja.

O žalostni spomin,
Ko Mater sreča Sin,
Bridkosti meč ji gre
Do srca globočin.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kolika bolečina je presu-
nila srce Jezusu, in kolika bridkost
je zadela srce Matere Marije, ko
sta se srečala! „O nehvaležna duša“,
— ti kliče žalostna Mati — „kaj
ti je storil moj Sin?“ In v bole-
činah te vpraša Jezus: „Kaj ti je
storila moja Mati? O zapusti vendar
svoj greh, ki je kriv najine
tolike bridkosti!“ Grešnik, kaj
praviš na to? — Vzdiхни iz srca
in reci:

O božji Sin Marijin! O presveta
Mati Jezusova! Potrt in skesan kle-
čim pri vajinih nogah. Zakaj jaz
sem kriv vajine žalosti; s svojimi

grehi sem brusil meč, ki je ranil
vajini sreci. Ves osramočen in
skesan vaju prosim: Odpu-
stita mi: Usmiljenje, o Jezus,
usmiljenje, o Marija! Podelita mi
milost, da vaju ne bom žalil nikdar
več, in da bom s sočutjem pre-
mišljeval vajino trpljenje in va-
jine bolečine.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

V. postaja.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, sprejmi križ,
Gospoda usmili se!

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, da si ti, kakor ta
Simon, ker si preveč vdan slad-

nostim tega sveta in zato križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nevoljo, ker se ga ne moreš ubraniti. Vzdrami že vendar svoje srce in usmili se svojega težko obloženega Gospoda! Sprejmi rado- voljno vse težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče, in prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, ampak zanje Bogu tudi hvalo dajati. Moli torej in reci:

O moj preljubeznivi Jezus! Zahvalim te za premnoge priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel za te trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da bom vse križe tega življenja po- trpežljivo nosil in si s tem pri- dobil večnih dobrot. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

VI. postaja.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa,
Zato ji dá spomin
Obličja svetega.

Veronika podá Jezusu potni prt.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišljuj na prtu pre-sveto obličje svojega Zveličarja, in ginjen od ljubezni do njega si prizadevaj, vtisniti si globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, ako boš živel s to podobo v srcu; in nad vse srečen boš, ako boš s to podobo v srcu stopil tudi v večnost. Da boš pa vreden tolike milosti, se obrni k svojemu Gospodu in ga prosi, rekoč:

O moj trpeči Zveličar! Prosim te, vtisni v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom vedno nate mislil, tvoje bridko trpljenje imel pred očmi in obžaloval svoje grehe. O Je-

zus, zavoljo tebe hočem svojo dušo
napolnjevati z bridkostjo, in svoje
grešno življenje hočem objokovati
do smrti.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

VII. postaja.

Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet:
Oh, grehi ga težé,
Ki jih ponavlja svet.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, tvoj Go-
spod in Odrešenik, na zemlji leži,
oslavljen od bolečin, teptan od
svojih sovražnikov in zasramovan
od razdivjanega ljudstva. Pomisli,
da ga je ponižala tvoja pre-
vzetnost in vrgel tvoj napuh.
Zapusti vendar svoj greh in z brid-

kim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O presveti moj Odrešenik! Vidim sicer, da pod težkim križem potrt ležiš na zemlji, vendar te molim in častim; kakor svojega vsemogočnega Boga. Iz ljubezni do tebe sklenem, zatirati svojo prevzetnost. Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da vse poniževanje sprejemem z voljnim srcem, in da tako zaslužim, s teboj povišan biti v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

VIII. postaja.

Usmiljene žene,
Ne jokajte za me,
Le zase in svoj rod
Točite zdaj solzé.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, kako zelò ti je treba žalovati: najprej zavoljo Jezusa, ki toliko zate trpi; in potem še zavoljo sebe, ki si tako nehvaležen, da se hočeš le veseliti in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš ostati še trd, če premisliš, kaj tvoj Odrešenik zate trpi. Poglej, kako je Jezus milostljiv do žalostnih žen. Obrni se k njemu tudi ti z zaupanjem, in moli s skesanim srcem:

O moj ljubeznivi Zveličar! Zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti! Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga skazal žalujočim ženam. O Gospod, ozri se name z milostnimi očmi, da bom po svoji smrti tudi jaz tebe poln tolažbe mogel videti.

Oče naš. Česčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

IX. postaja.

Zveličar omedlí,
Pod križem spet leži;
O trdo srce, glej,
Tvoj greh ga žalosti.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s koliko bolečino
Jezus tretjič pade pod križem.
Glej, kako Zveličarja, to krotko
in nedolžno jagnje, neusmiljeno
sujejo in semtertja vlačijo. O ne-
srečni greh, ki samega Sinú
božjega tako grozovito mu-
čiš! Grešnik, ali ni tvoj ves po-
trti Jezus vreden tvojih solz? Reci
torej z žalostnim srcem:

Vsemogočni Bog, ki držiš s
svojim prstom nebo in zemljo, kdo
te je tako neusmiljeno vrgel? Oh,
to so storile pregrehe, v ka-
tere sem se povračal, in
krivice, ki sem jih ponav-
ljal. Od grehov ni nehala moja

hudobnost, in tako sem z njimi množil tvoje bolečine. Toda poglej, o Gospod, zdaj skesan klečim pri tvojih nogah in s tvojo milostjo trdno sklenem: Ne bom grešil nikdar več, moj Bog, nikdar več!

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

X. postaja.

Ko pride na goró,
Obleko mu vzemó,
In za dolge svetá
Še žolča mu dadó.

**Jezusa slečejo in mu ponudijo
vina z žolčem mešanega.**

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako Jezusa vsega ranjenega zdaj še slečejo, in kako mu ponudijo grenke pijače. Poglej, kako Gospod trpi

za tvojo nesramežljivost in nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočutja? Poklekni k nogam svojega tako osramočenega Zveličarja in reci:

O žalostni Jezus, kolik je razloček med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, s krvjo oblit in poln grenkosti, jaz pa ves v prijetnosti ničemuren in poln sladnosti, ali vsaj želim tak biti. Oh, jaz nisem na pravi poti! Moj Bog, daj mi milost, da izpremenim svoje življenje, in ogreni mi vse posvetne prijetnosti, da bom namesto njih odslej želel okušati le bridkosti tvojega trpljenja, in da bom tako vreden, uživati kdaj s teboj nebeško veselje.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

XI. postaja.

Na križ ga položé,
Razpnó roke, noge,
In ostri mu žebli
Spet rane naredé.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah meso in žile z žebli prebodli. Kako je to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako ne-
usmiljeno mučijo Zveličarja! Žaluj vsaj zdaj nad svojimi grehi in moli:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Presuni vendar moje trdo srce s sveto ljubeznijo do tebe. In ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli tvoje roke in noge prebodli ter te pribili na križ, daj mi to milost, da dušna bolečina prebode tudi moje

srce in na križ pribije vse
moje hude želje. Naj bom v
življenju in smrti s teboj križan, v
nebesih pa s teboj poveličan.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

XII. postaja.

Na križu Bog visi,
In sveta teče kri:
Za nas umira Bog, —
Žalujte vse stvari!

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premiš-
ljuj, kako tvoj Odrešenik na križu
visi in umira. Glej kako smrtno
bled je njegov sveti obraz. Po-
slušaj, kako prosi odpuščenja
tistim, ki ga križajo in žaliyo. Ske-
sanemu razbojniku obljubi sveti
raj; svojo Mater izroči Janezu in

svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič nagne glavo in umrje. — Tako je torej tvoj Odrešenik umrl; umrl na križu z avoljo tebe! O moja duša, glej mrtvo obličje Zveličarjevo, in ne hodi proč drugače kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni k Jezusu:

O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so moji grehi tebi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker sem te križal. Ali, koliko tolažbo čuti moja duša, ko slišim, da na križu moliš tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, z avoljo tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni, kakor skesani grešnik, ki je umiral na tvoji desnici in slišal tvoje besede: Danes boš z menoj v raju.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

XIII. postaja.

O Mati žalostna,
Ki ljubiš Jezusa,
Objemlješ zadnjikrat
Sinú zdaj mrtvega.

Jezusa snamejo s križa in položé Mariji v naročje.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč bolečin, ki je prebodel srce Mariji, ko je vzela v naročje svojega mrtvega Sina. Ko ga je gledala vsega ranjenega, so se ji ponovile vse bolečine njenega rahločutnega srca. Ali kaj je bil ta meč, ki jo je ranil? Greh je bil, ki je vzel življenje ljubljenu Sinu. Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo

žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci :

O Kraljica mučencev, kdaj bom vreden, prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti! O nebeška Gospa, izprosi mi milost, da bom vedno žaloval zavoljo svojih grehov, ki so tebi prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj tukaj žalujem in trpim, upam in ljubim, potem pa v tvojem varstvu umrjem in pridem v tvojo družbo.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

XIV. postaja.

Bridko objokovan
Je Jezus v grob dejan ;
O grešnik, moli ga,
Tvoj greh je zdaj opran.

Jezusa položé v grob.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.
O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali sveti Janez, Marija Magdalena in vsi prijatelji Jezusovi, ko je bilo njegovo telo v grob položeno. Najbolj pa premišluj, kako neutolažljivo bridkost je čutilo srce Matere Gospodove, ko je videla, da nima več ljubega Sina. Ko v duhu gledaš njene solze, se moraš pač sramovati, da si med svetim križevim potom kazal tako malo sočutja. Vzdrami se vsaj zdaj pri zadnji postaji! Poljubi spoštljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v bridki žalosti moli k svojemu Gospodu:

O usmiljeni Jezus, ki si hotel iz ljubezni do mene sprejeti tolike bolečine križevega pota, molim te v grobu ležečega. Po zasluženju

svojega trpljenja mi podeli milost,
da prejemem za popotnico v več-
nost — tvoje presveto Rešnje
Telo; moje zadnje besede naj
bodo: „Jezus, Marija, Jožef“;
in naj bo, kakor tvoj, tudi moj
zadnji vzdihljaj: „Oče, v tvoje
roke izročim svojo dušo.“
Z živo vero, trdnim upanjem in
gorečo ljubeznijo naj s teboj in
za tebe umrjem, da pridem s teboj
uživat veselje od vekomaj do ve-
komaj.

Oče naš. Češčena Marija.

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sklep.

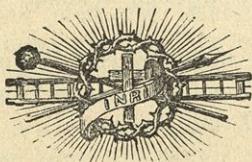
O Jezus, hvali naj
Ves svet te vekomaj,
Po svojem križu nam
Podeli sveti raj.

Molimo.

O Bog, ki si z drago krvjo
svojega edinorojenega Sinú hotel

posvetiti križ v znamenje življenja,
prosimo te, daj, da se bodo vsi,
ki se veselé povelečanja svetega
križa, veselili povsod tudi tvojega
varstva. Po Kristusu, Gospodu
našem.

O. Amen.

IV. Pesmi.

Te Deum.

(Hvalnica sv. Ambroža.)

Te Deum laudá-
mus, * te Dóminum
confitémur.

Te aetérnum Pa-
trem * omnis terra
venerátur.

Tibi omnes ange-
li, * Tibi coeli et uni-
vérsaé potestátes.

Tibi Chérubim et
Séraphim * incessá-
bili voceproclámant:

Tebe Boga hva-
limo, * tebe Gospoda
povelíčujemo.

Tebe večnega O-
četa * časti vsa
zemlja.

Tebi vsi angeli, *
tebi nebesa in vse
oblasti.

Tebi kerubi in se-
rafi * neprenehoma
prepevajo:

Sanctus, * Sanctus,
* Sanctus * Dominus Deus Sábaoth.

Pleni sunt coeli
et terra * maiestátis
glória tuae.

Te gloriósus *
apostolórum chorus.

Te prophetarum *
laudábilis númerus,

Te mártýrum candidátus *
laudat exercitus.

Te per órbe[m] terrárum *
sancta confitétur Ecclésia,

Patrem, * imménsae
maiestátis,

Venerándum tuum
verum * et únicum Filium,

Sanctum quoque *
Paráclitum Spíritum.

Tu, rex gloriae, *
Christe.

Tu Patris * sem-
pitérnus es Filius.

Tu ad liberándum
susceptúrus hominém : *
non horruísti Virgínis úterum.

Svet, * Svét, * Svet
si ti, o Gospod, *
Bog vojnih čet.

Polna so nebesa
in zemlja * veličastva
tvoje slave.

Tebe apostolov *
preslavni zbor.

Tebe prerokov *
hvalevredno število,

Tebe mučencev *
hvali sijajna vojska.

Tebe po širni zem-
lji * spoznava sveta
Cerkev,

Očeta * neskon-
čnega veličastva,

Častitega tvojega
Sina * pravega in
edinega,

Svetega tudi *
Duha tolažnika.

Ti Kristus, * si
kralj veličastva.

Ti si Očetov *
večni Sin.

Ti se nisi branil
učlovečenja v telesu
Devíce, * da si od-
rešil človeka.

Tu devícto mortis
acúleo * aperuísti
credéntibus, regna
coelórum.

Tu ad d́exteram
Dei sedes, * in gloria
Patris.

Judex créderis *
esse ventúrus.

Te ergo quaésu-
mus, tuis fámulis
súbveni, * quos pre-
tíoso sáanguine rede-
místi.

Aetérna fac cum
sanctis tuis * in glo-
ria numerári.

Salvum fac pópu-
lum tuum, Domine,
* et b́enedic haere-
ditáti tuae.

Et rege eos * et
extólle illos usque
in aetérnum.

Per śingulos dies
* b́enedícimus te.

Et laudamus no-
men tuum in saecu-
lum * et in saeculum
saeculi.

Ti si premagal
želo smrti * in ver-
nim odprl vrata ne-
beška.

Ti sediš na des-
nici božji, * v slavi
Očetovi.

Kot sodnik imaš
priti, * to verujemo.

Tebe torej pro-
simo, pridi na po-
moč svojim služab-
nikom, * ki si jih od-
kupil z dragoceno
krvjo.

Daj, da bomo v
večni slavi * prišteti
tvojim svetim.

Zveličaj svoje
ljudstvo, Gospod, *
in blagoslovi svojo
lastnino.

In vladaj jih, * in
povelíčaj jih na
veke.

Dan na dan * te-
be slavimo.

In hvalimo tvoje
ime vekomaj * in
od vekomaj do ve-
komaj.

Dignáre, Domine,
die isto * sine pec-
cáto nos custodire.

Miserére nostri,
Domine, * miserére
nostri.

Fiat misericórdia
tua, Domine, super
nos, * quemádmó-
dum sperávimus in
te.

In te, Domine,
sperávi, * non con-
fúndar in aeternum.

V. Benedicamus
Patrem et Filium
cum Sancto Spiritu.

O. Laudémus et
superexaltémus eum
in saecula.

V. Benedictus es,
Domine Deus, in
firmamento coeli.

O. Et laudábilis
et gloriósus et su-
perexaltátus in sae-
cula.

V. Domine, exaudi
orationem meam.

O. Et clamormeus
ad te véniat.

Blagovoli, Go-
spod, ta dan * brez
greha nas ohraniti.

Usmili se nas, Go-
spod, * usmili se
nas.

Tvoje usmiljenje,
Gospod, bodi nad
nami, * kakor smo
zaupali v tebe.

V tebe, Gospod,
sem zaupal, * ne bom
osramočen vekomaj.

V. Slavimo Očeta
in Sina s Svetim
Duhom.

O. Hvalimo in
povišujmo ga ve-
komaj.

V. Slavljén bodi,
Gospod Bog, na ne-
beški višavi.

O. In hvalevre-
den in častit in po-
viševan vekomaj.

V. Gospod, usliši
mojo molitev.

O. In moje kli-
canje najpridek tebi.

V. Dominus vobiscum.

O. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, cuius misericordiæ non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus: piissimæ maiestati tuæ pro collatis donis gratias agimus, tuam semper clementiam exorantes; ut, qui petentibus postulata concedis, eosdem non deserens ad præmia futura disponas. Per Christum Dominum nostrum.

Amen.

V. Divinum auxilium maneat semper nobiscum.

O. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

Molimo.

O Bog, čigar usmiljenju ni števila in čigar dobrotljivosti je neskončen zaklad: tvojemu premilostljivemu veličastvu se zahvalimo za podeljene darove, in vedno prosimo tvojo usmiljenost, ne zapusti njih, ki jim na njihove prošnje podeljuješ, česar želé, temveč pripravi jih za prihodnje plačilo. Po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

V. Božja pomoč ostani vedno pri nas.

O. Amen.

Namesto „Te Deum“ se tudi lahko
pôje sledeča:

Zahvalna pesem.

1. Hvala večnemu Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite,
Stvarniku, dobrotniku
Večno slavo zadonite!
Zbori angelski pojó,
Hvali zemlja in nebo.
2. Sveti, sveti, sveti Bog,
Vse je polno tvoje slave,
Tebe moli zemlje krog,
Molijo nebes višave.
Vsi svetniki te časté,
Vsi pravični te slavé.
3. Hvaljen, trojedini Bog,
Oče, Sin in Duh presveti!
Iz pregrehe vseh nadlog
Hotel si naš rod oteti,
Jezus naš Odrešenik,
V smrti milostni sodnik!
4. Bodi, Bog, nam milostljiv,
Varuj greha nas in zmote,
Ti si svet in ljubezniv,
Si usmiljen, poln dobrote:
Vodi naše duše v raj,
Čast izvoljenih nam daj!

Družbena pesem.

1. O Marija, milostljiva
Vsem, ki k tebi kličejo,
Glej nas, mati ljubezniva!
Nate mi zaupamo.
Svojo milost ti nam daj,
Blagoslovi družbo zdaj.
2. Tebe hočemo ljubiti
In služiti ti zvestó,
Za teboj zvesto hoditi,
Da vsi pridemo v nebó.
Pesem hvalno iz srcá
Poje tebi družba ta.
3. Pred nogé, glej, tvoje svete
Položimo zdaj srcá;
Naj goré ljubezni vnete
Zate in za Jezusa;
Daj, da se za družbo to
Duše mnoge vnamejo.
4. V vseh skušnjavah, ljuba mati,
Verno nam na strani stoj,
Daj nam srčno vselej stati,
Kadar satan kliče v boj;
Brani nas v nevarnosti,
Varuj nas v nedolžnosti.
5. Zmago upamo doseči
S tvojo zvesto pomočjo,
Naj viharji nas hrumeči

Še tako obdajajo.
Tebi, ljubi materi,
Družba vsa se izroči.

6. Varuj družbo, mati mila,
Cvetko mlado rahlo to;
V varstvu tvojem da razvila
Se čimdalje lepše bo.
Tebi v slavo naj cveté,
Tebi v čast razširja se.

Družbena pesem (za mladeniče).

1. Tebi, Marija, mogočna Kraljica.
Fantje ponižno darimo srcé.
Tudi nas sprejmi, o ljuba Devica,
V svojo družino, sinove zvesté.
Trdno kot skala, kot hrast bomo stali.
Dušo pogube srčno varovali!
2. Vémo, da satan, da svet zapeljivi
Še na pregrešno nas vabil bo pot.
Toda le išče naj svet goljufivi,
Išče naj satan si bratov drugod!
Trdno kot skala, kot hrast bomo stali.
Dušo pogube srčno varovali!
3. Vémo, da dosti nam zdaj bo prestati,
Mnogim tovarišem bomo v zasmeh,
Vendar obljubljam danes ti, Mati,

Da tudi to ne pripravi nas v greh!
Trdno kot skala, kot hrast bomo stali,
Dušo pogube srčno varovali!

4. Srčnost, pogum pa pri tebi dobimo.
Ti, o Marija, si naša pomoč!
S polnim zaupanjem k tebi hitimo,
Glasno vsi kličemo vte upajoč:
Trdno kot skala, kot hrast bomo stali,
Dušo pogube srčno varovali!

Družbena pesem (za dekleta).

1. Pri tebi, o Marija, zbrane,
Dekleta me prisrčno vdane,
Za Mater smo te izvolile!
Oh, ne zavrzi nas nikdar!
Usliši naše prošnje mile,
In sprejmi naša srca v dar!
Na veke zveste, ljuba Mati,
Ti hčere hočemo ostati!
2. Glej, vsaka bo tako živela,
Da lahko bodeš je vesela;
Nobena ti ne bo v sramoto!
Obljuba naša se glasi:
Vsa skrb za dušno bo lepoto,
Naj se karkoli prigodi.
Na veke zveste, ljuba Mati,
Ti hčere hočemo ostati!

3. A strah nas je, povsod skušnjave,
Povsod ovire in težave.
Zdaj zapeljivci se sladkajo,
Zdaj moti nas hudobni duh.
Za nore drugi nas imajo;
Skrbí so naš vsakdanji kruh.
Ni moč, brez tebe, ljuba Mati,
Nam v stanovitnosti ostati!

4. Zato pa k tebi pribežimo,
In v varstvo se ti izročimo.
Oh, sprejmi nas za hčere svoje!
Naj bo potem še tak vihar,
Naj hujše še imamo boje,
Podamo me se ne nikdar!
Na veke zveste, ljuba Mati,
Ti hčere hočemo ostati!

Marija, Mati ljubljena.

1. Marija, Mati ljubljena,
Češčena bodi ti!
Rodila si nam Jezusa,
Zato te vse slavi.
Mi svoja srca ti damo,
Zaupno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas!

2. Marija, o sladkó ime,
V bridkosti nade žar;
Ozdravljaš žalostno srce,
Razveseliš vsekdar.
Zatorej ne prenehamo,
In vedno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas!
3. Marija, naša boš pomoč,
Ko svet nas zapusti;
Ko nas objame smrtna noč,
Nas milo sprejmi ti!
Saj tebe, Mater, ljubimo,
In vedno k tebi kličemo:
Marija, varuj nas!

Ti, o Marija, naša Kraljica.

1. Ti, o Marija,
Naša Kraljica,
Ti besednica
Revnih sirot!
K tebi hitimo,
Se ti zročimo,
Tebe slavimo
Polno dobrot.
2. Glej, o Marija,
Milostna Mati,
Sina zdaj zlati
Gledaš obraz;

Mi smo grešili,
Tebe žalili,
Vendar se usmili,
Prosi za nas!

3. Jezusu reci
V milosti svoji,
Da smo mi tvoji,
Naj odpusti.
To bo ganilo,
Ga naklonilo,
Večno plačilo
Nam podeli.

Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi
Devica Marija!

Kazalo.

Predgovor.

I. del. Pouk.

	Stran
I. Nastanek in namen	1
II. Koristi	7
A. Splošne koristi	8
B. Posebne koristi	12
a) popolni odpustki	13
b) nepopolni odpustki	14
c) odpustki rimskih postaj	15
d) posebne pravice	18
III. Sestava	19
A. Splošna pravila	20
B. Predstojništvo, njega volitev in njegove seje	29
a) predstojništvo	29
b) volitev predstojništva	30
c) seje predstojništva	34
C. Pravila predstojništva	35
a) pravila vodnika (-ice)	36
b) pravila pomočnikov (-ic)	39
c) pravila tajnika (-ice)	40
d) pravila svetovavcev (-vavk)	42

	Stran
D. Sprejem in izključitev . . .	42
a) sprejem v Marijino družbo	42
b) izključitev iz Mar. družbe	45
IV. Življenje Marijinega otroka . .	49
A. Molitev Marijinega otroka . .	50
B. Čednosti Marijinega otroka . .	56
Sklep	62

II. del. Molitve.

I. Družbene molitve.

1. Vsakdanje družbene molitve . .	67
2. Molitve pri sejah in volitvah družbenega predstojništva . .	70
3. Molitve in obredi pri shodih . .	71
(Lavretanske Litanije) . .	76
4. Molitve in obredi pri sprejemu	93
5. Slovesna ponovitev posvečenja	108

II. Druge molitve.

Jutranje molitve	109
Večerne molitve	114
Spovedne molitve	121
Mašne in obhajilne molitve . .	137
Počestčenje presv. Rešnjega Telesa	159
Molim te ponižno	159
Duhovno obhajilo	160
Litanije presv. Srca Je- zusovega	161

	Stran
Prvi petek v mesecu	167
Slavospev „Pange lingua“. (Izpostavljenje presv. R. Telesa) .	170
Litanije presv. imena Jezusovega	174
Počesčenje svetnikov	183
Litanije vseh svetnikov	183
Molitve po teh litanijah . . .	189
Litanije sv. Jožefa	196
Molitev k sv. Jožefu	198
Molitev k sv. družini	200
Šest molitev k sv. Alojziju (šestnedeljska pobožnost) . . .	201
Molitev sv. Alojzija k Materi božji	205
Molitev k sv. Alojziju	206

III. Razne molitve.

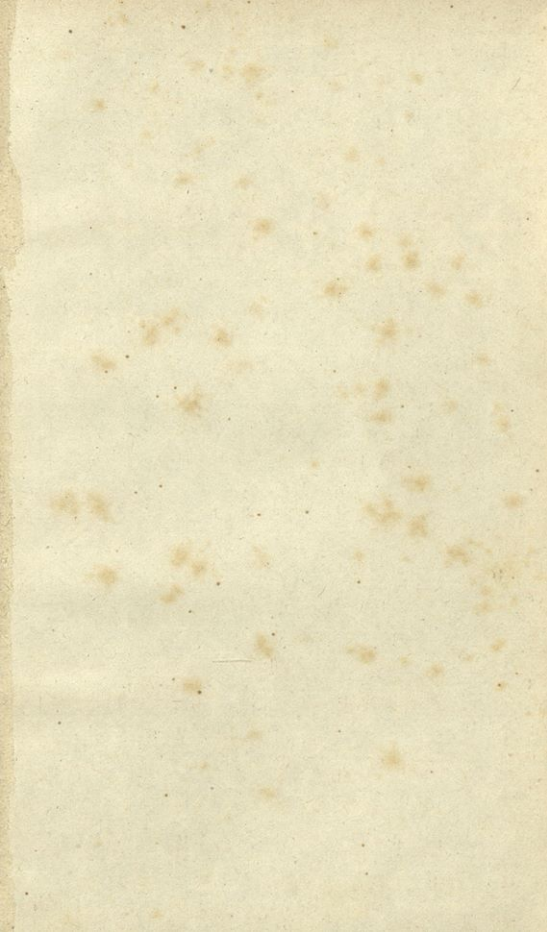
1. Ponovitev krstne obljube . .	208
2. Tri božje čednosti	210
3. V spomin Kristusovih smrtnih bridkosti	213
4. V spomin Kristusove smrtne ure	214
5. Priporočitev angelu varihu .	215
6. Priporočitev svojemu patronu	216
7. Molitev za žive stariše . .	216
8. Molitev za mrtve stariše . .	217
9. Molitev za papeža	219
10. Molitev za škofa, svojega dušnega pastirja in spovednika	219
11. Molitev za prijatelja	221

12. Molitev za umrle sorodnike in prijatelje	222
13. Molitev za vse verne duše v vicah	222
14. Sv. križev pot	224

IV. Pesmi.

Hvalnica „Te Deum“ ali „Tebe Boga hvalimo“	249
Zahvalna pesem	254
Družbena pesem	255
Družbena pesem (za mladeniče)	256
Družbena pesem (za dekleta)	257
Marija, Mati ljubljena	258
Ti, o Marija, naša Kraljica	259

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000510895

